

Katowice, 14 października
2026

WOOS.420.10.2025.JŻ.32

DECYZJA

o środowiskowych uwarunkowaniach

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) – dalej Kpa oraz art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. p, art. 75 ust. 1a oraz art. 82 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2025 r., poz. 670 ze zm.) – dalej ustawy oos, po rozpatrzeniu wniosku z 26 lutego 2025 r. Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad z siedzibą w Warszawie reprezentowanej przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Katowicach działającej przez pełnomocnika, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,

ustalam

środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pn.: „Budowa Obwodnicy Blachowni i Herb w ciągu drogi krajowej nr 46”, w wariantie realizacyjnym W2.1 A.

I. Określam:

I.1 Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

Przedmiotowe przedsięwzięcie polega na budowie obwodnicy Blachowni oraz Herb będącej drogą kategorii GP w wariantie W2.1A. W zakres przedsięwzięcia oprócz budowy drogi głównej wchodzi także: budowa ciągów pieszych i rowerowych zlokalizowanych wzdłuż projektowanej trasy, przebudowa dróg poprzecznych krzyżujących się z obwodnicą, budowa skrzyżowań oraz niezbędnej infrastruktury związanej i niezwiązanej z drogą.

Projektowana obwodnica rozpoczyna się w km około 172+440 istniejącej drogi krajowej nr 46 (projektowany km 0+000) skrzyżowaniem na istniejącej drodze krajowej nr 46 odbijając na lewą stronę od istniejącej drogi omija zabudowania miejscowości Herby od północnej strony przebiegając przez tereny leśne. W km około 2+025 trasa przecina istniejącą drogę powiatową nr 1020S ul. Sportowa gdzie zaprojektowano skrzyżowanie, w km około 2+913 przecina istniejącą drogę gminną nr 662 004S ul. Orzeszkowej, która przebiega nad obwodnicą i biegnąc w kierunku wschodnim przez tereny leśne omijając po północnej stronie miejscowość Pietrzaki. W km około 4+885 trasa przecina istniejącą drogę gminną nr 601 090S ul. Wierzbowa, która przebiega nad obwodnicą i dalej biegnie w kierunku wschodnim.

W km około 6+660 trasa przecina drogę wojewódzką nr 492, gdzie zaprojektowano skrzyżowanie z obwodnicą jednocześnie od północy omijając Trzepizury, by na dalszym odcinku skrócić na południowy wschód, przechodząc w km około 7+915 nad istniejącą drogą krajową nr 46 oraz linią kolejową nr 61 na terenach leśnych pomiędzy miejscowością Pietrzaki a zabudowaniami miasta Blachownia przejść na prawą stronę istniejącej drogi krajowej nr 46. W km 8+430 zaprojektowano skrzyżowanie typu rondo łączące projektowaną

obwodnicę z istniejącą drogą wojewódzką nr 904 poprzez projektowany fragment drogi wojewódzkiej nr 904 oraz skrzyżowanie typu rondo na przecięciu z drogą powiatową nr 1051S. Następnie obwodnica biegnąc przez tereny leśne od południa omija dzielnicę Blachownia – Ostrowy. W km około 10+670 trasa przecina istniejącą drogę powiatową nr 1049S ul. Sosnowa gdzie zaprojektowano kolejne skrzyżowanie z obwodnicą. Obwodnica kończy swój przebieg na węźle Blachownia Autostrady A1, wariant ten wymaga znacznej rozbudowy węzła na węzeł „karo” z pętlą koniczyny i skrzyżowaniami typu rondo, wraz z przebudową Autostrady A1.

I.2 Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

1. Zaplecza budowy, w tym bazy materiałowo-sprzętowe oraz zaplecza socjalne i technologiczne należy w pierwszej kolejności lokalizować na terenie przeznaczonym pod pas drogowy, w granicach linii rozgraniczających, na terenach zagospodarowanych i przekształconych. Wykluczyć należy ich lokalizację:

- a) w zasięgu rzutu pionowego koron drzew oraz w odległości co najmniej 2 m na zewnątrz od tego zasięgu,
- b) w obrębie elementów środowiska przyrodniczego wskazanych w tabeli nr 1:

Tabela nr 1

Lp.	Element środowiska przyrodniczego poddany wyłączeniu	Orientacyjny kilometraż odcinka	Strona inwestycji
1.	obszar leśny, Park Krajobrazowy Lasy nad Górną Liswartą	od 0+000 do 0+580	prawa i lewa
2.	obszar leśny, Park Krajobrazowy Lasy nad Górną Liswartą	od 0+580 do 0+680	Lewa
3.	Obszar leśny, Park Krajobrazowy Lasy nad Górną Liswartą z otuliną, pomnik przyrody, siedliska występowania płazów	od 0+680 do 11+700	prawa i lewa
4.	Siedliska występowania płazów i ptaków wodno-błotnych	od 11+700 do 12+200	Lewa

Nadzór przyrodniczy każdorazowo ocenić ma i zdecydować o wyłączeniu dodatkowych terenów, które w jego ocenie zostaną uznane za cenne przyrodniczo, z lokalizacji zapleczy budowy wraz z drogami dojazdowymi do nich.

2. Prace przygotowawcze przed rozpoczęciem inwestycji należy prowadzić po uprzednim sprawdzeniu, nie wcześniej niż 2 tygodnie przed rozpoczęciem prac, przez nadzór przyrodniczy: botaniczny, entomologiczny, herpetologiczny, ornitologiczny i teriologiczny czy na powierzchni terenu objętego oddziaływaniem nie znajdują się siedliska

przyrodnicze oraz stanowiska chronionych roślin i zwierząt, w tym gniazda znajdujące się na ziemi itp. W przypadku ich stwierdzenia nadzór przyrodniczy zadecyduje o dalszym sposobie postępowania, m.in. o konieczności uzyskania odpowiedniego zezwolenia na czynności podlegające zakazom. Dopiero po uzyskaniu tej zgody będzie można przystąpić do prac przygotowawczych i robót ziemnych.

3. Przed rozpoczęciem prac ziemnych należy ściągnąć warstwę humusu do późniejszego wykorzystania. Humus należy składować w pryzmach, tak aby uniknąć jego zmieszania z warstwą macierzystą ziemi (martwicą). Powierzchnie pryzm wykonać jako lekko wklęsłe. W pierwszej kolejności należy wykorzystać wierzchnią warstwę gleby (humus) do uporządkowania i rekultywacji terenu realizacji inwestycji.
4. W trakcie prowadzenia prac ziemnych należy:
 - a) pryzmy gleby/skarpy tworzone podczas gromadzenia mas ziemnych kształtować w taki sposób, aby uniemożliwić ich zasiedlenie przez ptaki, tzn. nie należy tworzyć stromych, pionowych ścian, lecz utrzymać nachylenie nie bardziej strome niż 70°. Przed naruszeniem stromych (powyżej 70°) skarp, występujących na terenie inwestycji niezależnie od działań wykonawcy robót (np. z osunięć, obrywów gruntu), w okresie od ok. 10 kwietnia do 31 sierpnia każdego roku - nadzór ornitologiczny musi dokonywać ich oględzin pod kątem zasiedlenia przez ptaki. Kontroli należy dokonać nie wcześniej niż 3 dni przed niwelacją skarp. W przypadku stwierdzenia obecności nor czy kolonii lęgowych, tak dostosować harmonogram robót, aby umożliwić przeprowadzenie ptakom lęgów. W przypadku stwierdzenia siedlisk ptaków ich zniszczenie będzie możliwe po uzyskaniu zezwolenia na realizację czynności zakazanych w stosunku do chronionych gatunków zwierząt,
 - b) hałdy lokalizować w odległości nie bliższej niż 50 m od cieków i terenów podmokłych. Dodatkowo nadzór przyrodniczy oceni i zadecyduje o wyłączeniu dodatkowych terenów z możliwości lokalizacji pryzm, które w jego ocenie zostaną uznane za cenne przyrodniczo.
5. Do oświetlenia zapleczy budowy, należy stosować lampy o możliwie najniższej emisji barw niebieskich i promieniowania UV, temperaturze barwowej do 4000 K oraz o kierunkowej wiązce światła - oświetlenie powinno być skierowane w stronę zaplecza budowy. Oprawy oświetleniowe należy stosować o konstrukcji zamkniętej.
6. Siedliska przyrodnicze, w części nie przeznaczonej do zniszczenia, należy wygrodzić w lokalizacjach określonych poniżej:

Tabela nr 2

Lp.	Typ siedliska	Kilometraż oznakowania /strona inwestycji
1.	91E0 łęgi olszowe i jesionowe lub wierzbowo-topolowe	3+150 – 3+230 /strona lewa 3+300 – 3+360 /strona prawa

2.	9110 kwaśne buczyny	4+180 – 4+370 /strona lewa 5+420 – 5+450 /strona lewa 5+600 – 5+800 /strona lewa 5+380 – 5+450 /strona prawa 5+600 – 5+775 /strona prawa
----	---------------------	--

- a) wygrodzenie/oznakowanie należy wykonać przy użyciu dobrze widocznej, jaskrawej, dwukolorowej taśmy ostrzegawczej o szerokości 7 – 10 cm wraz z informacją o lokalizacji siedliska, którą należy wykonać wokół pni/pnia drzew lub rozpiąć pomiędzy wbitymi w ziemię palikami na wysokości 1-1,5 m i zastosować na wskazanej długości. Mocowanie taśmy nie może powodować uszkodzenia drzew,
 - b) prace związane z oznakowaniem przeprowadzić należy najpóźniej 1-2 tygodni przed rozpoczęciem prac na danym odcinku budowy inwestycji,
 - c) taśmę wygrodzeniową należy usunąć po zakończeniu realizacji inwestycji,
 - d) szczegółową lokalizację wygradzanych siedlisk oraz długość wygrodzenia określi botanik pełniący nadzór przyrodniczy.
7. Wycinkę zieleni, w tym drzew i krzewów kolidujących z realizacją planowanego przedsięwzięcia należy prowadzić poza okresem lęgowym ptaków, przypadającym w terminie od 1 marca do 15 października, z wyjątkiem określonym w pkt. I.2.18a i pkt I.2..19.6). Dopuszcza się wycinkę w okresie lęgowym, jednak pod warunkiem, że bezpośrednio przed przystąpieniem do tych prac, nie wcześniej niż 3 dni przed wycinką, ornitolog skontroluje czy w obrębie zieleni przeznaczonej do usunięcia nie znajdują się gniazda ptaków oraz inne siedliska faunistyczne. W przypadku ich stwierdzenia nadzór przyrodniczy zadecyduje o dalszym sposobie postępowania, m.in. o konieczności wstrzymania prac i uzyskaniu odpowiedniego zezwolenia na realizację czynności zakazanych w stosunku do chronionych gatunków zwierząt. Dopiero po uzyskaniu tej zgody będzie można przystąpić do wycinki drzew i krzewów.
8. Niezależnie od terminu prowadzonej wycinki, należy skontrolować przeznaczone do usunięcia drzewa stare, dziuplaste oraz o pierśnicy powyżej 50 cm, pod kątem wykorzystywania ich jako schronienia letnie oraz zimowe nietoperzy. Kontrola powinna zostać przeprowadzona przez specjalistę chiropterologa z nadzoru przyrodniczego, nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac. W przypadku ich stwierdzenia nadzór przyrodniczy zadecyduje o dalszym sposobie postępowania, m.in. o konieczności wstrzymania prac i uzyskaniu odpowiedniego zezwolenia na realizację czynności zakazanych w stosunku do chronionych gatunków zwierząt. Dopiero po uzyskaniu tej zgody będzie można przystąpić do wycinki drzew.
9. Przed rozpoczęciem prac budowlanych, pomnik przyrody rosnący w wydzielaniu leśnym 147 -b w miejscowości Pietrzaki, należy zabezpieczyć poprzez montaż wygrodzenia panelowego lub siatkowego o wysokości minimum 1,5 m ustawionego w odległości co najmniej rzutu korony drzewa powiększonej o 3 metry. Zabezpieczenie powinno być kontrolowane, a w przypadku uszkodzeń naprawiane aż do zakończenia prac. Prace związane z realizacją zabezpieczenia oraz jego późniejszy demontaż należy prowadzić pod nadzorem botanika.

10. Należy bezzwłocznie usuwać powstałe w wyniku wycinki drzew i krzewów sterty gałęzi i drewna, celem uniemożliwienia ich zasiedlenia przez ptaki, np. pliszki siwe.
11. Nieprzeznaczone do wycinki drzewa i krzewy, znajdujące się w sąsiedztwie prac budowlanych, które są narażone na możliwe uszkodzenia, zabezpieczyć przy udziale specjalisty botanika z nadzoru przyrodniczego w następujący sposób:
 - a) grupy drzew/krzewów należy wygrodzić - powierzchnia rozstawienia ogrodzenia powinna odpowiadać obszarowi wyznaczonemu przez rzuty koron, powiększonemu o bufor wielkości 1-2 m, w przypadku krzewów obszar ten powinien zostać ustalony przez specjalistę botanika;
 - b) pojedyncze drzewa zabezpieczyć osłonami np. płótkami drewnianymi lub siatką w odległości 0,5-1 m od pnia. Nie należy stosować deskowania na pniu. Wysokość zabezpieczeń powinna wynosić 1,5-2,0 m (w zależności od wysokości drzewa), przy montowaniu zabezpieczeń unikać używania gwoździ, należy zadbać, aby deski nie opierały się na sztykach korzeniowych, tylko na podłożu, a samo oszalowanie powinno zapewniać swobodny dostęp powietrza;
 - c) wykopy wykonywane w strefie korzeniowej drzew należy prowadzić ręcznie lub niewielkimi koparkami, na krótkich odcinkach, ograniczając czas otwarcia wykopów powodujących przesuszanie bryły korzeniowej;
 - d) przy konieczności pozostawienia otwartego wykopu korzenie zabezpieczyć hydrożelem, wykop przykryć;
 - e) montowanie i demontaż zabezpieczeń drzew, prace w obrębie bryły korzeniowej i zabezpieczenie korzeni oraz otwartych wykopów w obrębie bryły korzeniowej prowadzić pod nadzorem i zgodnie z wskazaniem specjalisty botanika.
12. Należy skontrolować wszelkie obiekty kubaturowe oraz inne obiekty przeznaczone do rozbiórki lub przebudowy, pod kątem ich wykorzystywania jako siedliska lęgowe ptaków oraz występowania schronień letnich oraz zimowych nietoperzy. Kontroli dokonać ma ekspert ornitolog i ekspert chiropterolog, nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem tych prac. W przypadku ich stwierdzenia nadzór przyrodniczy zadecyduje o dalszym sposobie postępowania, m.in. o konieczności wstrzymania prac i uzyskaniu odpowiedniego zezwolenia na realizację czynności zakazanych w stosunku do chronionych gatunków zwierząt. Dopiero po uzyskaniu tej zgody będzie można przystąpić do rozbiórki/ wyburzenia obiektów.
13. W odniesieniu do występujących w miejscu realizacji przedsięwzięcia inwazyjnych gatunków roślin innych niż: inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Polski, inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Unii oraz inwazyjne gatunki obce, które prawdopodobnie spełniają kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii:
 - a) rośliny należy usunąć metodą mechaniczną – wyrwać albo wykosić ręcznie lub ścinać części nadziemne (kosa tradycyjna, kosa spalinowa, maczeta, sekator), a części podziemne wykopać. Usunięcie roślin przeprowadzić w połowie maja, połowie lipca oraz połowie września;
 - b) odzież roboczą oraz wykorzystane narzędzia należy oczyścić bezpośrednio po usunięciu roślin;

- c) usunięte rośliny, glebę zanieczyszczoną nasionami lub innymi częściami roślin, z których rośliny te mogą się rozmnożyć oraz pozostałości z oczyszczania odzieży roboczej i narzędzi należy niezwłocznie umieścić w szczelnych workach lub pojemnikach i traktować jako odpad przeznaczony do unieszkodliwienia. Usunięte drzewa oraz krzewy pozbawione nasion oraz innych części, z których rośliny te mogą się rozmnożyć, można magazynować w miejscu ich usunięcia do czasu przekazania do dalszego postępowania;
- d) czynności te należy wykonać pod nadzorem i zgodnie z wytycznymi botanika z nadzoru przyrodniczego
14. W przypadku odłowienia i zidentyfikowania obcych gatunków inwazyjnych zwierząt, w tym ryb (gatunku IGO) podczas prac realizowanych w obrębie cieków, zabronione jest ich ponowne uwalnianie do środowiska naturalnego. Nadzór przyrodniczy ichtiologiczny będzie pełnił kontrolę nad postępowaniem z odłowionymi osobnikami gatunków obcych inwazyjnych zwierząt (IGO).
15. W celu ochrony przed nieumyślnym zabijaniem zwierząt w trakcie realizacji przedsięwzięcia:
- a) przed przystąpieniem do wykonywania prac terenowych wszystkich pracowników należy przeszkolić i poinformować o sposobie postępowania w przypadku stwierdzenia na terenie budowy zwierząt,
- b) prace muszą być prowadzone w sposób umożliwiający spontaniczne przemieszczanie się zwierząt ze stref zagrożenia, np. poprzez skarpowanie wykopów, które ułatwi wydostawanie się z nich uwięzionych zwierząt lub zastosowanie punktowych pochylni (z desek) umożliwiających opuszczenie wykopu przez zwierzęta, w miejscach wskazanych przez nadzór przyrodniczy (herpetolog, teriolog),
- c) plac budowy należy skutecznie zabezpieczyć wygradzeniem tymczasowym, w miejscach wskazanych w Tabeli nr 3 oraz w innych ustalonych przez nadzór herpetologiczny, zlokalizowanych w przebiegu linii inwestycji, w rejonie aktualnego frontu robót. Wygradzenie należy przemieszczać w miarę postępu prac, pod nadzorem herpetologicznym, w sposób zapobiegający przedostawaniu się małych zwierząt, w tym płazów i gadów na teren budowy. Ogrodzenie powinno istnieć w okresie od 15 lutego do połowy listopada, być stabilne oraz mieć trwały naciąg, aby nie dopuścić do fałdowania, które obniża jego efektywność. Wygradzenie należy wykonać w postaci geotkaniny lub płótków z siatki stalowej o oczkach wielkości maksymalnie 0,5 cm x 0,5 cm. Ogrodzenie musi mieć wysokość nie mniejszą niż 50 cm ponad powierzchnię gruntu, być osadzone w gruncie na głębokość nie mniejszą niż 30 cm i być wyposażone w przewieszkę o szerokości minimum 10 cm, skierowaną „na zewnątrz” od placu budowy. Wolne końce ogrodzeń należy zakończyć U – kształtnymi zawrotkami. Doszczegółowienie sposobu montażu i czasu funkcjonowania, lokalizacji ogrodzenia powinien dokonać ekspert – herpetolog.

Tabela nr 3

Lp.	Lokalizacja tymczasowych wygradzeń w orientacyjnym kilometrażu inwestycji	Strona inwestycji
1.	0+000 – 9+950	lewa i prawa

2.	łącznik do DW904: 0+000 – 0+600	lewa i prawa
3.	9+950 – 12+200 (dowiązanie do istniejącego wygrozdzenia przy węźle Blachownia w ciągu autostrady A1)	lewa i prawa

- d) przy zakładaniu wygrozdzeń tymczasowych należy uwzględnić występowanie w ich przebiegu różnic w wysokościach terenu, zagłębień, cieków, rowów, itp. i wygrozdzić je w taki sposób, aby uniemożliwić wejście małych zwierząt, w tym płazów na plac budowy,
- e) co najmniej raz w tygodniu należy kontrolować ogrodzenia tymczasowe pod kątem ich szczelności, a ewentualne wady niezwłocznie usuwać,
- f) jeżeli pomimo zastosowanych rozwiązań, zwierzęta zostaną uwięzione na terenie budowy, w tym w wykopach i innych sztucznych zagłębieniach terenu, należy je natychmiast uwolnić i przenieść do odpowiednich siedlisk poza rejon objęty inwestycją. Przy wyborze miejsca, do którego zwierzęta będą przenoszone należy wziąć pod uwagę możliwość ich przetrwania we właściwym stanie ochrony na nowym stanowisku, również z uwzględnieniem czynników antropogenicznych. Prace w ramach planowanej inwestycji można prowadzić po uprzednim przeniesieniu osobników dorosłych zwierząt i ich form rozwojowych.
16. Przed wykonaniem wycinki drzew należy zamontować na drzewach nieprzeznaczonych do wycinki 37 szt. budek dla ptaków:
- a) 9 szt. - budki typ A,
 - b) 2 szt. - budki typ A1,
 - c) 14 szt. - budki typ B,
 - d) 5 szt. - budki typ D,
 - e) 1 szt. budka typ E,
 - f) 6 szt. - budki typ P.
- Budki należy rozwiesić pod nadzorem specjalisty ornitologa w porozumieniu z właściwym miejscowo nadleśniczym lub zarządcą terenu, na terenach leśnych w miejscach, gdzie w okresie ich funkcjonowania nie będą dokonywane rębnie, mogące wpłynąć na skuteczność kompensacji. W przypadku, gdy z przyczyn naturalnych lub wynikających ze sposobu gospodarowania drzewostanem, planowanych działań lub inwestycji, budka nie będzie mogła zajmować nadal swojej lokalizacji, należy ją przenieść. Nową lokalizację budek ustalić z właściwym miejscowo nadleśniczym lub zarządcą terenu oraz przeprowadzić pod nadzorem specjalisty ornitologa.
17. Przed wykonaniem wycinki drzew należy zamontować na drzewach nieprzeznaczonych do wycinki 23 skrzynki dla nietoperzy typ Stratmann .
- Budki należy rozwiesić pod nadzorem specjalisty chiropterologa w porozumieniu z właściwym miejscowo nadleśniczym lub zarządcą terenu. Budki rozwiesić na terenach leśnych w miejscach, gdzie w okresie ich funkcjonowania nie będą dokonywane rębnie, mogące wpłynąć na skuteczność kompensacji. W przypadku, gdy z przyczyn naturalnych lub wynikających ze sposobu gospodarowania drzewostanem, planowanych działań lub inwestycji, budka nie będzie mogła zajmować nadal swojej lokalizacji, należy ją przenieść. Nową lokalizację skrzynek ustalić z właściwym miejscowo nadleśniczym lub zarządcą terenu oraz przeprowadzić pod nadzorem specjalisty chiropterologa.

18. Prace związane z likwidacją/zasypywaniem siedlisk płazów należy prowadzić w następujący sposób:
- a) usuwanie szuwarów i roślinności nadwodnej (m.in. trzciny, pałki wodnej, sitowia, itd.) w strefie przeznaczonej do likwidacji siedlisk płazów, należy przeprowadzić w okresie od 1 września do 15 października,
 - b) zasypanie/likwidację zbiornika wodnego stanowiącego siedlisko rozrodu płazów należy prowadzić na przełomie września i października pod stałym nadzorem herpetologicznym. Dokładny termin likwidacji siedliska ustali specjalista herpetolog na podstawie obserwacji w terenie i warunków temperaturowych. Jeżeli uwarunkowania projektowe/techniczne nie pozwolą na likwidację siedlisk herpetofauny w ww. terminie dopuszcza się ich likwidację w innym terminie, lecz pod ścisłym nadzorem specjalisty herpetologa,
 - c) przeznaczone do zasypania zbiorniki lub ich części, należy na początku września (aby nie dopuścić płazów zimujących) szczelnie wygrodzić od strony otaczającego terenu (tj. od strony, skąd mogą migrować płazy) wygradzeniem herpetologicznym tymczasowym. Parametry wygradzeń tymczasowych określono w pkt. I.2.15c,
 - d) obniżanie lustra wody należy prowadzić stopniowo, pod nadzorem herpetologicznym. Obniżenie lustra wody należy prowadzić w sposób grawitacyjny poprzez wykonanie rowu odwadniającego. W zależności od zaleceń (decyzji) nadzoru herpetologicznego przy grawitacyjnym osuszaniu siedliska na wlocie do wykonanego rowu należy rozpiąć siatkę o oczkach nie większych niż 0,5 cm, która w razie konieczności pozwoli na odłów osobników przemieszczających się wraz z nurtem wody. Należy obniżać lustro wody do dna, przy ciągłym odławianiu oraz penetracji dna przez wykwalifikowanych pracowników i odłowieniu pozostałych zwierząt (nie tylko płazów),
 - e) należy dokładnie spenetrować misę zbiornika wodnego lub jego część, w szczególności dno pod kątem występowania herpetofauny,
 - f) osoby chwytające i przesiedlające osobniki herpetofauny, zobowiązane są do zachowania higieny w trakcie prowadzenia czynności terenowych, przede wszystkim do dokładnego suszenia, czyszczenia sprzętu terenowego oraz obuwia (najlepiej na słońcu lub przy użyciu dostępnych, rekomendowanych środków, np. roztwór Betadine),
 - g) odłowione płazy należy zabezpieczyć w przygotowanych do tego pojemnikach w miejscu zacienionym, aby temperatura wody, w której będą przechowywane, nie była wyższa niż 20°C,
 - h) odłowione płazy i inne zwierzęta wodne należy przenieść w dogodne siedliska, zapewniające warunki dla ich przetrwania, które zostaną określone i wskazane przez nadzór herpetologiczny (w dostosowaniu do potrzeb danego gatunku w określonym okresie fenologicznym), zlokalizowane poza terenem realizacji inwestycji,
 - i) zasypanie zbiornika należy prowadzić bezpośrednio po odłowieniu zwierząt małym, jednostronnym frontem roboczym z wykorzystaniem wolnobieżnych maszyn, pod ciągłym nadzorem herpetologicznym na przedpolu zasypywanego obszaru i przy umożliwieniu ewentualnej samodzielnej ucieczki zwierząt, które mogłyby się jeszcze pojawić w zasypywanym zbiorniku,

- j) w przypadku częściowego zniszczenia siedliska płazów należy część zbiornika przeznaczoną do zachowania oddzielić od strefy zasypywanej za pomocą szczelnej ścianki grodzącej (np. ścianki szczelnej z grodzic), bądź szczelnej grobli ziemno-gliniastej przy udziale nadzoru herpetologicznego.

19. Działania na ciekach i rowach, w miejscach określonych w Tabeli nr 4, należy prowadzić w następujący sposób:

Tabela nr 4

Lp.	Nazwa cieku/ rowu	Kilometraż kolizji z osią drogi
1.	Turza	0+275
2.	Rów bez nazwy	0+330
3.	Rów bez nazwy	0+416
4.	Rów bez nazwy	1+045
5.	Dopływ spod gaj. Kierzek	1+395
6.	Stradomka	3+200 – 3+300
7.	Rów bez nazwy	4+359
8.	Rów bez nazwy	4+560
9.	Rów bez nazwy	4+647
10.	Trzepizurka	7+100
11.	Rów bez nazwy	11+585

- 1) w czasie prac zapewnić ciągłość przepływu wód,
- 2) prace w obrębie cieków należy prowadzić pod nadzorem przyrodniczym:
 - a) herpetologicznym - kontrolom należy poddać koryto wraz z linią brzegową celem wykluczenia występowania w tym miejscu siedlisk rozrodu płazów oraz miejsc ich żerowania w okresie wiosny/lata. Jeśli aktywność rozrodcza płazów zostanie stwierdzona w obrębie odcinków koryt/cieków, gdzie prace są planowane, nadzór podejmie decyzję o przesunięciu prac na okres poza szczytem aktywności płazów (sierpień- wrzesień), kiedy będzie możliwe dokonanie ich odłowów. W przypadku stwierdzenia płazów w obrębie cieku przeznaczonego do przebudowy lub regulacji, należy przenieść osobniki do siedlisk zapewniających warunki do ich przetrwania, wskazane przez ww. nadzór, poza terenem realizacji inwestycji,
 - b) teriologicznym - przed rozpoczęciem prac w obrębie cieków, w szczególności cieków Turza i Trzepizurka, nadzór przyrodniczy przeprowadzi kontrolę pod kątem wystąpienia siedlisk i żerowisk bobra europejskiego poprzez np. wyszukiwanie świeżych zgryzów drzew, tam, żeremi itp. oraz siedlisk i śladów bytowania(np. tropy) wydry. W przypadku potwierdzenia śladów aktywności tych gatunków w terenie planowanych prac nadzór teriologiczny podejmie decyzję o dalszym postępowaniu, w tym uzyskaniu decyzji derogacyjnej,

- c) ichtiologicznym - prace związane z ingerencją w koryta cieków: Turza, Trzepizurka i Stradomka, w przypadku stwierdzenia przez nadzór minoga strumieniowego (*Lampetra planeri*), różanki (*Rhodeus sericeus*) i śliza (*Barbatula barbatula*) należy prowadzić w okresie od 15 lipca do końca listopada, natomiast w przypadku stwierdzenia miętusa (*Lota lota*) prace należy prowadzić poza okresem od 1 grudnia do końca lutego. Dopuszcza się prowadzenie ww. prac w tych okresach wyłącznie po przeprowadzeniu kontroli ichtiologicznej i wykluczeniu rozrodu ryb na fragmencie cieku objętym pracami oraz odcinkach sąsiadujących o długości min. 100 m. Kontrolę należy przeprowadzić nie wcześniej niż 2-3 dni przed rozpoczęciem prac;
- 3) do umocnień skarp i dna cieku należy stosować materiały naturalne (obsiew mieszaną traw na humusowaniu na umocnionych brzegach powyżej poziomu wody, narzut kamienny, itd.). Niedopuszczalne jest stosowanie materiałów o ostrych krawędziach m.in. gabionów. Zastosowanie narzutu kamiennego możliwe jest wyłącznie bez użycia siatki,
- 4) bez względu na zastosowane umocnienie należy zapewnić możliwość przemieszczania się wszystkich występujących gatunków zwierząt wzdłuż i poprzek koryta cieku. Ewentualne uszkodzenia struktury koryta i brzegów należy niezwłocznie usunąć i przywrócić do stanu pierwotnego,
- 5) w dnie koryt cieków nie wolno wykonywać nowych budowli poprzecznych, powodujących różnicę poziomu pomiędzy wodą dolną a górną większą niż 10 cm,
- 6) przełożenie cieków należy prowadzić pod nadzorem specjalisty ichtiologa i herpetologa w następujący sposób:
- a) usuwanie szuwarów i roślinności nadwodnej (np. trzciny, pałki wodnej, sitowia) w strefie przeznaczonej do likwidacji należy przeprowadzić w okresie od 1 września do 15 października,
- b) przed likwidacją starego odcinka cieku, należy wykonać nowoprojektowany odcinek koryta,
- c) włączyć nowopowstały odcinek do naturalnego koryta cieku,
- d) w celu zachowania ciągłości przepływu rzeki na czas przebudowy zastosować tymczasowe kanały obiegowe,
- e) dokonać kontroli starego, odciętego odcinka koryta, pod kątem występowania w nim zwierząt, a w przypadku ich znalezienia, przenieść je pod nadzorem przyrodniczym ichtiologicznym i herpetologicznym do siedliska odpowiedniego dla danego gatunku (najlepiej na odcinek cieku położony powyżej fragmentu objętego pracami). Następnie należy stopniowo obniżać poziom lustra wody w starym, odciętym korycie (przy ciągłym odławianiu zwierząt), a w dalszej kolejności dokonać sprawdzenia dna, celem odłowienia zwierząt, które mogą być zagrzebane w mule. Przed ostateczną likwidacją odciętego koryta ponownie dokładnie go skontrolować i odłowić znalezione w nim osobniki, np. płazy,
- f) zasypanie odciętego koryta prowadzić jednostronnym frontem roboczym. Do zasypania wykorzystać ziemię pochodzącą z wykopu nowego koryta.
20. Zastosować zespół zbiorników retencyjnych, które będą dostępne dla płazów z zachowaniem następujących zasad:
- a) skarpy należy zaprojektować o nachyleniu nie bardziej stromym niż 1:2,

- b) odgrodzić zbiorniki wygradzeniem ochronno-naprowadzającym jedynie od strony projektowanej trasy - na wysokości zbiornika oraz na odcinkach 100 m przed i za nim lub do najbliższej przeszkody (np. drogi poprzecznej) lub przejścia/przepustu ekologicznego. Wygradzenia zaprojektować zgodnie z parametrami określonymi w pkt.II.5. Realizację płotków należy wykonać z udziałem nadzoru hepetologicznego,
 - c) lokalizować w odległości nie mniejszej niż 50 m od zewnętrznych krawędzi najść na przejścia dla zwierząt.
21. Należy wprowadzić nasadzenia kompensacyjne: co najmniej 960 drzew i co najmniej 6250 krzewów, w kilometrażu wskazanym w Tabeli nr 5 oraz w miejscu wskazanym przez nadzór botaniczny w związku z warunkiem w pkt II.3.1c).

Tabela nr 5

Strona drogi	Kilometraż drogi
Lewa	3+595-3+860
Prawa	3+600-3+860
Lewa	5+180-5+445
Prawa	5+185-5+445
Lewa	7+030-7+060
Prawa	7+105-7+150
Prawa	9+215-9+475
Prawa	9+500-9+600
Lewa	11+490-11+575
Prawa	11+490-11+560
Prawa	12+190- 12+250
Lewa	12+190-12+250
Prawa	12+345-12+425
Lewa	12+340-12+425

Do nasadzeń należy wykorzystać sadzonki gatunków dostosowanych do panujących warunków siedliskowych, prawidłowo uformowane i w dobrym stanie fitosanitarnym. Dodatkowo wzdłuż paneli ekranów akustycznych pochłaniających, po ich zewnętrznej stronie, należy wprowadzić nasadzenia pnączy w rozstawie co 3 m.

22. Zaplecze techniczne, miejsca magazynowania materiałów budowlanych i odpadów oraz miejsca postoju maszyn budowlanych i sprzętu transportowego organizować na terenie utwardzonym, w sposób zabezpieczający przed przedostawaniem się zanieczyszczeń do gruntu.
23. We wszystkich miejscach wskazanych w pkt. 22 oraz w miejscach bezpośrednich prac budowlanych zapewnić dostępność sorbentów, właściwych w zakresie ilości i rodzaju do potencjalnego zagrożenia, mogącego wystąpić w następstwie sytuacji awaryjnych.

24. W przypadku konieczności wyznaczenia miejsc do tankowania urządzeń i maszyn, miejsca te wykonać na szczelnej powierzchni.
25. Należy zapewnić nadzór przyrodniczy w celu kontroli stanu środowiska przyrodniczego na etapie realizacji inwestycji, pełniony przez osoby legitymujące się doświadczeniem odpowiednim do zakresu wykonywanego nadzoru, a w szczególności o doświadczeniu:
- 1) botanicznym:
 - a) kontrola właściwej lokalizacji zaplecza budowy oraz decydowanie o wyłączeniu dodatkowych terenów z lokalizacji zapleczy budowy wraz z drogami dojazdowymi uznanych za cenne przyrodniczo,
 - b) określenie sposobu wykonania i kontrola stanu zabezpieczenia zieleni nieprzeznaczonej do wycinki przed wpływem prac budowlanych, kontrola usunięcia zabezpieczeń po zakończeniu realizacji zamierzenia,
 - c) kontrola terenu budowy w zakresie występowania gatunków roślin obcych i inwazyjnych, podejmowanie działań mających na celu uniemożliwienie ich rozprzestrzeniania się,
 - d) nadzór nad usuwaniem inwazyjnych gatunków roślin innych niż: inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Polski, inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Unii oraz inwazyjne gatunki obce, które prawdopodobnie spełniają kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii,
 - e) udział i kontrola nad prawidłowością wykonania nasadzeń zieleni, w tym dobór gatunków drzew i krzewów, określenie ostatecznej liczby i lokalizacji nasadzeń zastępczych,
 - f) uczestniczenie przy zagospodarowaniu przejść dla zwierząt w zakresie zagospodarowania zielenią,
 - g) przed rozpoczęciem prac przygotowawczych kontrola powierzchni terenu objętego oddziaływaniem pod kątem występowania siedlisk przyrodniczych oraz stanowisk roślin objętych ochroną,
 - h) nadzór nad pracami związanymi z zabezpieczeniem pomnika przyrody w miejscowości Pietrzaki,
 - i) nadzór nad pracami związanymi z oznakowaniem siedlisk przyrodniczych nieprzeznaczonych do zniszczenia,
 - 2) herpetologicznym:
 - a) ocena czy niezależnie od zabezpieczenia placu budowy we wskazanych lokalizacjach, należy dodatkowo indywidualnie zabezpieczyć miejsca na innych odcinkach robót np. jezdniach dodatkowych, drogach dojazdowych,
 - b) kontrola placu budowy (w tym wykopy, zagłębienia wypełnione wodą, zastoiska i zalewiska, rowy, studnie) w celu poszukiwania przypadkowo uwięzionych zwierząt, a w razie potrzeby ich uwolnienie oraz przemieszczenie poza plac budowy do zbiorników zastępczych oraz w inne miejsca o cechach siedliska, w którym występują w sposób naturalny,
 - c) określenie terminu wykonania i kontrola: zakresu, jakości wykonania, ciągłości i bieżącego stanu zabezpieczeń placu budowy przed dostępem płazów – (tymczasowych wygradzeń herpetologicznych, itp.),
 - d) udział przy przebudowie cieków i rowów (w tym kontrola terminu prowadzenia tych prac, odłów i przenoszenie płazów do siedlisk zastępczych),

- e) identyfikacja i wskazanie miejsc, do których należy przenieść zwierzęta, ich formy larwalne i młodociane,
 - f) wskazanie lokalizacji oraz nadzór nad montażem płotków ochronno-naprowadzających w tym połączenia z obiektami stanowiącymi przejścia dla zwierząt,
 - g) kontrola właściwej lokalizacji zaplecza budowy oraz decydowanie o wyłączeniu dodatkowych terenów z lokalizacji zapleczy budowy wraz z drogami dojazdowymi uznanych za cenne przyrodniczo,
 - h) przed rozpoczęciem prac przygotowawczych kontrola powierzchni terenu objętego oddziaływaniem pod kątem występowania płazów objętych ochroną i ich siedlisk,
 - i) wskazanie rozwiązań wraz z lokalizacją pozwalającym zwierzętom swobodne przemieszczanie się ze stref zagrożenia na placu budowy,
 - j) nadzór nad zabezpieczeniem elementów systemu odwodnienia drogi w celu uniemożliwienia przedostania się zwierząt do jego wnętrza,
 - k) uczestniczenie przy zagospodarowaniu przejść dla płazów, dobór gatunków roślin do nasadzeń, ułożenie habitatów w obrębie przejścia, itp.,
 - l) kontrola wykonania zbiorników retencyjnych oraz nadzór nad montażem wyгородzenia herpetologicznego w ich sąsiedztwie,
 - m) nadzór nad pracami związanymi z likwidacją siedlisk płazów,
- 3) chiropterologicznym:
- a) kontrola drzew przeznaczonych do usunięcia - starych, dziuplastych oraz o pierśnicy powyżej 50 cm (mierzonych na wysokości 130 cm) pod kątem wykorzystywania ich jako schronienia letnie oraz zimowe nietoperzy,
 - b) kontrola obiektów kubaturowych oraz innych obiektów przeznaczonych do rozbiórki lub przebudowy przed ich likwidacją, mogących stanowić miejsca schronień nietoperzy,
 - c) kontrola właściwej lokalizacji zaplecza budowy oraz decydowanie o wyłączeniu dodatkowych terenów z lokalizacji zapleczy budowy wraz z drogami dojazdowymi uznanych za cenne przyrodniczo,
- 4) ornitologicznym:
- a) nadzór przy pracach związanych z wycinką zieleni (drzew, krzewów, szuwarów), w tym kontrola terminów prowadzenia wycinek,
 - b) kontrola terenu, w celu określenia ewentualnej obecności czynnych gniazd ptaków,
 - c) przekazywanie Wykonawcy budowy uwag i zaleceń odnośnie do stosowania dobrych praktyk polegających, m.in. na niepozostawianiu urwistych skarp oraz bezzwłocznym usuwaniu powstałych w wyniku wycinki zieleni stert gałęzi i drewna. Kontrola skarp występujących na terenie budowy niezależnie od działań Wykonawcy, pod kątem występowania gniazd ptaków wykorzystujących skarpy jako siedliska lęgowe (m.in. jaskółki brzegówki),
 - d) kontrola obiektów kubaturowych oraz innych obiektów przeznaczonych do rozbiórki lub przebudowy przed ich likwidacją, które mogą stanowić miejsca gniazdowania ptaków np. jaskółek dymówek i oknówek,
 - e) kontrola właściwej lokalizacji zaplecza budowy oraz decydowanie o wyłączeniu dodatkowych terenów z lokalizacji zapleczy budowy wraz z drogami dojazdowymi uznanych za cenne przyrodniczo,

- f) przed rozpoczęciem prac przygotowawczych kontrola powierzchni terenu objętego oddziaływaniem pod kątem występowania ptaków objętych ochroną i ich siedlisk,
- g) nadzór nad montażem budek dla ptaków w tym wskazanie ich dokładnego rozmieszczenia w zależności od uwarunkowań terenowych,

5) teriologicznym:

- a) przed rozpoczęciem prac przygotowawczych kontrola powierzchni terenu objętego oddziaływaniem pod kątem występowania ssaków objętych ochroną i ich siedlisk,
- b) udział przy przebudowie cieków: Turzy, Stradomki i Trzepizurki (kontrola śladów aktywności zwierząt, w przypadku stwierdzenia ich obecności podjęcie działań ograniczających negatywne oddziaływanie prowadzonych robót na gatunki chronione zwierząt),
- c) kontrola właściwej lokalizacji zaplecza budowy oraz decydowanie o wyłączeniu dodatkowych terenów z lokalizacji zapleczy budowy wraz z drogami dojazdowymi uznanych za cenne przyrodniczo,
- d) kontrola placu budowy (w tym wykopy, rowy, studnie) w celu poszukiwania przypadkowo uwięzionych zwierząt, a w razie potrzeby ich uwolnienie oraz przemieszczenie poza plac budowy w miejsca o cechach siedliska, w którym występują w sposób naturalny,
- e) wskazanie rozwiązań wraz z lokalizacją pozwalających zwierzętom na swobodne przemieszczanie się ze stref zagrożenia na placu budowy,
- f) uczestniczenie przy zagospodarowaniu przejść dla zwierząt (dobór gatunków roślin do nasadzeń, ułożenie habitatów w obrębie przejścia, naprowadzenie itp.),

6) ichtiologiczny:

- a) nadzór nad pracami budowlanymi wymagającymi ingerencji w koryta cieków wodnych: Turzy, Stradomki i Trzepizurki oraz zbiorników wodnych,
- b) weryfikacja występowania gatunków chronionych ryb i minogów w korytach rzek na odcinku cieków pozostającym w kolizji z inwestycją oraz odcinkach sąsiadujących o długości min. 100 m.
- c) rozpoznawanie i eliminowanie ewentualnych zagrożeń dla ichtiofauny mogących powstać na placu budowy,
- d) uzyskiwanie ewentualnych zezwoleń na czynności podlegające zakazom w stosunku do gatunków chronionych na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody,
- e) nadzór nad postępowaniem z odłowionymi osobnikami gatunków obcych inwazyjnych zwierząt (IGO),

7) entomologiczny:

- a) przed rozpoczęciem prac przygotowawczych kontrola powierzchni terenu objętego oddziaływaniem pod kątem występowania stanowisk entomofauny objętej ochroną,
- b) uzyskiwanie ewentualnych zezwoleń na czynności podlegające zakazom w stosunku do gatunków chronionych na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody.

- I.3 Warunki wykorzystania terenu w fazie eksploatacji, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich

1. Corocznie należy wykonywać czyszczenie budek dla ptaków oraz ich konserwację, w tym ich wymianę w przypadku zużycia lub zniszczenia. Działania te należy wykonywać pod bezpośrednim nadzorem i zgodnie z wytycznymi specjalisty ornitologa, przez okres 10 lat, w terminie pomiędzy 16 października a 28 lutego.
 2. Corocznie należy wykonywać przegląd skrzynek dla nietoperzy oraz ich konserwację, w tym ich wymianę w przypadku zużycia lub zniszczenia. Co najmniej raz na 2 lata należy wykonywać czyszczenie skrzynek dla nietoperzy. Działania te należy realizować pod bezpośrednim nadzorem i zgodnie z wytycznymi specjalisty chiropterologa, przez okres 10 lat, w terminie pomiędzy 1 grudnia a 15 lutego. Przed ingerencją w skrzynki chiropterolog musi wykluczyć obecność w nich nietoperzy.
 3. Wykonane nasadzenia, o których mowa w pkt. I.2.21 należy regularnie pielęgnować przez okres minimum 3 lat.
- II.** Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w szczególności w projekcie budowlanym:
1. Należy zaprojektować przejścia dla zwierząt o parametrach i w lokalizacjach wskazanych w Tabeli nr 6:

Tabela nr 6

Lp.	1) Oznaczenie obiektu 2) Typ	Orientacyjny kilometraż	1) minimalna szerokość przestrzeni dostępnej dla zwierząt (m) 2) współczynnik względnej ciasnoty 3) minimalna wysokość przestrzeni dostępnej dla zwierząt (m) 4) szacowana długość (m)	Gatunki zwierząt, dla których obiekty są dedykowane
1	PZMz-0.3 przejście dla małych zwierząt zespalone z ciekim	0+270	1) obustronne półki podwieszane szerokość 0,5 2) - 3) 1 (nad półką) 4) 13	herpetofauna i małe ssaki
2	PZMz-0.3a przejście dla małych zwierząt zespalone z ciekim	0+330	1) obustronne półki podwieszane szerokość 0,5 2) - 3) 1 (nad półką) 4) 13	herpetofauna i małe ssaki
3	PZMz-0.4 przejście dla	0+416	1) obustronne półki podwieszane szerokość 0,5	herpetofauna i małe ssaki

	małych zwierząt zespolone z ciekim		2) - 3) 1 (nad półką) 4) 13	
4	PZM-0,7 Przejście dla małych zwierząt - suche	0+711	1) 2 m 2) > 0,07 3) 2 4) 13 m	herpetofauna i małe ssaki
5	PZMz-1.0 przejście dla małych zwierząt zespolone z ciekim	1+045	1) obustronne półki podwieszane szerokość 0,5 2) - 3) 1 (nad półką) 4) 13	herpetofauna i małe ssaki
6	PZMz-1.4 przejście dla małych zwierząt zespolone z ciekim	1+395	1) Obustronne półki podwieszane szerokość 0,5 2) - 3) 1 (nad półką) 4) 13	herpetofauna i małe ssaki
7	PZMz-3.2 przejście dla małych zwierząt zespolone z ciekim	3+249	1) obustronne półki podwieszane szerokość 0,5 2) - 3) 1 (nad półką) 4) 13	herpetofauna i małe ssaki
8	PZGd-3.7 przejście górne	3+728	1) 35 2) – 3) - 4) 25	jeleń, sarna, dzik / wilk, łoś, daniel
9	PZM-4.2 przejście dla małych zwierząt - suche	4+221	1) 2 2) > 0,07 3) 2 4) 13	herpetofauna i małe ssaki
10	PZMz-4.4 przejście dla małych zwierząt zespolone z	4+359	1) obustronne półki podwieszane szerokość 0,5 2) - 3) 1 (nad półką)	herpetofauna i małe ssaki

	ciekiem		4) 13	
11	PZMz-4.6 przejście dla małych zwierząt zespólone z ciekiem	4+560	1) obustronne półki podwieszane szerokość 0,5 2) - 3) 1 (nad półką) 4) 13	herpetofauna i małe ssaki
12	PZMz-4.7 przejście dla małych zwierząt zespólone z ciekiem	4+647	1) obustronne półki podwieszane szerokość 0,5 m 2) – 3) 1 (nad półką) 4) 13	herpetofauna i małe ssaki
13	PZGd-5.3 Przejście górne	5+311	1) 35 2) – 3) – 4) 25	jeleń, sarna, dzik / wilk, łoś, daniel
14	PZM-6.1 Przejście dla małych zwierząt - suche	6+056	1) 2 2) > 0,07 3) 2 4) 13	herpetofauna i małe ssaki
15	PZM-6.3 Przejście dla małych zwierząt - suche	6+263	1) 2 2) > 0,07 3) 2 m 4) 13 m	herpetofauna i małe ssaki
16	PZDdz-7.1 Przejście dolne dla dużych zwierząt zespólone z ciekiem	7+075	1) 15 (po 7,5 m po każdej stronie cieku) 2) > 1,5 3) 5 4) 12,5	jeleń, sarna, dzik / wilk, łoś, daniel
17	PZM-7.7 Przejście dla małych zwierząt - suche	7+701	1) 2 2) >0,07 3) 2 4) 13	herpetofauna i małe ssaki

18	PZM-8.6 Przejście dla małych zwierząt - suche	8+563	1) 2 2) > 0,07 3) 2 4) 13	herpetofauna i małe ssaki
19	PZM-9.5 Przejście dla małych zwierząt - suche	9+485	1) 2 2) > 0,07 3) 2 4) 13	herpetofauna i małe ssaki
20	PZM-10.3 Przejście dla małych zwierząt - suche	10+325	1) 2 2) > 0,07 3) 2 4) 13	herpetofauna i małe ssaki
21	PZM-11.0 Przejście dla małych zwierząt - suche	10+995	1) 2 2) > 0,07 3) 2 4) 13	herpetofauna i małe ssaki
22	PZDdz-11.6 Przejście dolne dla dużych zwierząt zespolone z ciekiem	11+585	1) 4,5 po każdej stronie cieku (analogicznie do przejścia Ppz25 pod autostradą A1) 2) > 1,5 3) 5 4) 12,5	jeleń, sarna, dzik / wilk, łoś, daniel
23	Ppz24R Przejście dla małych zwierząt - suche	437+399 (A1)	1) 2 2) > 0,07 3) 2 4) 66	herpetofauna i małe ssaki
24	PZM-8.4 Przejście dla małych zwierząt - suche	8+432 (DK46) 0+200 (łącznik DW904)	1) 1,5 2) > 0,07 3) 1 4) 16	herpetofauna i małe ssaki

2. Wszystkie przejścia dla zwierząt należy zaprojektować w lokalizacjach i o parametrach wskazanych w tabeli nr 6 oraz tak, aby były wkomponowane i zharmonizowane

z otoczeniem. Przy czym dla obiektów wymienionych w tabeli nr 6 oznaczonych Lp. 8 i 13 należy zwiększyć szerokość przejścia do zalecanych w literaturze ≥ 50 m.

3. Powierzchnia przejść powinna być dostosowana do warunków siedliskowych terenów przyległych, przy czym:

1) dla wszystkich typów przejść i przepustów:

- a) nachylenia skarp dróg równoległych i rowów na najściach na przejścia dla zwierząt (na odcinku ok. 100 m od krawędzi przejścia) nie mogą być większe niż 1:2,5. Wszelkie obiekty i urządzenia odwodnieniowe należy lokalizować poza powierzchnią przejść i strefami najść,
- b) dla skarp dróg równoległych zlokalizowanych w rejonie najścia na przejścia (w odległości do 100 m od krawędzi obiektu) należy zastosować nachylenie nie bardziej strome niż 1:2,5. Na tych samych odcinkach dróg równoległych należy zastosować nawierzchnię z kruszywa,
- c) w obrębie przejść, na odcinku obejmującym co najmniej 50 m w każdą stronę od obiektu, należy wykonać zagospodarowanie naprowadzające zwierzęta na przejścia, poprzez:
 - wykonanie rzędowych nasadzeń krzewów wzdłuż ogrodzeń, połączonych z nasadzeniami wzdłuż ekranów przeciwoślńieniowych na najściach oraz na powierzchni przejść górnych,
 - w przypadku przejść dla zwierząt dużych – wykonanie nasadzeń grup drzew oraz krzewów średnich i niskich oraz rozmieszczenie karp, kłód i głazów,
 - w przypadku przejść dla zwierząt małych – wykonanie zwartych pasów nasadzeń krzewów,
 - nasadzenia roślinności nie mogą przysłonić światła wylotu przejścia dolnego,
 - doboru ilości, gatunków oraz ostatecznego sposobu rozmieszczenia roślinności do nasadzeń dokona specjalista z nadzoru botanicznego w porozumieniu ze specjalistą teriologiem i herpetologiem,
- d) tworzenie mikrosiedlisk w obrębie przejść przy zastosowaniu głazów i karp korzeniowych należy ustalić w porozumieniu z nadzorem teriologicznym i herpetologicznym, który ustali ostateczną liczbę, rozmiar oraz sposób rozmieszczenia tych elementów. Wielkość karp i głazów oraz ich rozmieszczenie powinna być tak dobrana, aby uniemożliwić poruszanie się pojazdami mechanicznymi, a jednocześnie nie tworzyć bariery migracyjnej dla zwierząt,

2) w obrębie przejść dolnych dla dużych zwierząt zespolonych z ciekim:

- a) należy zachować możliwość swobodnego przemieszczania się wszystkich występujących gatunków zwierząt (w tym małych) w poprzek koryta ciekim poprzez ukształtowanie skarp o nachyleniu nie bardziej stromym niż 1:2,
- b) powierzchnię suchych pólek należy wyrównać i pokryć gruntem rodzimym lub innym o podobnych parametrach fizyko-chemicznych. Nie należy stosować kruszyw łamanych oraz naturalnych gruboziarnistych,
- c) ogrodzenia ochronno-naprowadzające muszą być połączone szczelnie ze ścianami przyczółków przejścia,
- d) przejścia należy wyposażyć w ekrany przeciwoślńieniowe o wys. 2,4 m zlokalizowane na obiekcie, obszarach najść oraz na odcinkach o długości co

najmniej 50 m przed i za obiektem, po obu stronach drogi. Ekran należy połączyć szczelnie z ogrodzeniem ochronnym;

3) przejścia górne:

- a) obszary najść i powierzchnię przejść należy pokryć warstwą gruntu rodzimego o miąższości min. 1 m (w tym min. 0,3 m warstwy urodzajnej o dużej zawartości próchnicy),
- b) należy wyposażyć w ekrany przeciwoślńieniowe o wys. 2,4 m zlokalizowane na obiekcie, obszarach najść oraz na odcinkach o długości co najmniej 50 m przed i za obiektem, po obu stronach drogi. Ekran należy połączyć szczelnie z ogrodzeniem ochronnym;

4) przejścia/przepusty dla małych zwierząt:

- a) półki w przepustach zespolonych z ciekim należy połączyć ściśle z terenem przyległym, w sposób zapewniający szczelne połączenie przepustu z otoczeniem wokół niego i zapewniający bezpieczny dostęp zwierząt do powierzchni zaprojektowanych do celów migracji,
- b) ogrodzenie główne jezdni w rejonie wylotów przepustów należy przeprowadzić tuż nad jego czołem. Wygradzenia ochronno – naprowadzające należy łączyć szczelnie z czołem przepustów, co uniemożliwi wtargnięcie zwierząt na jezdnię,
- c) półki powinny być pokryte gruntem rodzimym lub innym o analogicznych parametrach fizyko-chemicznych. Nie należy stosować kruszyw łamanych oraz naturalnych gruboziarnistych,
- d) konstrukcja przepustów musi mieć prostokątny przekrój poprzeczny.

4. Należy zastosować:

- 1) lampy oświetleniowe, emitujące światło o temperaturze barwowej nie wyższej niż 4000 K oraz emitujące kierunkową wiązkę światła tylko na drogę, posiadające klosze zmniejszające rozprzestrzenianie się światła na boki,
- 2) oświetlenie o minimalnej jasności koniecznej dla zachowania bezpieczeństwa ruchu,
- 3) oświetlenie zlokalizowane w odległości nie mniejszej niż 200 m od granicy terenów leśnych i 500 m od terenów otwartych,
- 4) w pobliżu przejść dla zwierząt należy:
 - a) zrezygnować z budowy skrajnych latarni (w przypadku, kiedy oświetlony odcinek drogi położony jest bliżej niż 200 m od ich granicy w obszarach leśnych i 500 m w terenie otwartym),
 - b) zmniejszyć moc skrajnych latarni,
 - c) zmniejszyć wysokość latarni,
 - d) lokalizować latarnie w pasie rozdziału jezdni zamiast wzdłuż ich zewnętrznych krawędzi.

5. Należy zaprojektować stałe ogrodzenia ochronno-naprowadzające w miejscach określonych w Tabeli nr 7 oraz innych wskazanych przez nadzór herpetologiczny, o następujących parametrach:

- a) wygradzenie należy wykonać przy użyciu siatki stalowej o wielkości oczek nie większych niż 0,5 cm x 0,5 cm, folii polimerowej lub geotkaniny, ma mieć wysokość min. 50 cm nad poziomem gruntu i posiadać przewieszkę o długości min. 10 cm skierowaną „na zewnątrz”, a także być osadzone w gruncie na głębokość nie mniejszą niż 30 cm. Wolne końce wygradzeń należy zakończyć U-kształtnymi zawrotkami.

Doszczegółowienie sposobu montażu oraz lokalizacji ogrodzenia powinien dokonać ekspert herpetolog.

Tabela nr 7

Lp.	Lokalizacja ogrodzeń ochronno – naprowadzających	Strona inwestycji lewa/prawa
1	0+025 – 0+820	lewa
2	0+000– 0+825	prawa
3	0+935 – 1+505	lewa
4	0+930 – 1+155	prawa
5	2+105 – 2+380	lewa i prawa
6	1+285 – 1+505	prawa
7	2+985 – 4+880	lewa
9	2+995 – 4+880	prawa
10	5+170 – 5+450	lewa i prawa
11	5+950 – 6+370	lewa i prawa
12	6+790 – 7+325	lewa
13	6+785 – 7+320	prawa
14	7+595 – 7+855	lewa
15	7+590 – 7+850	prawa
16	7+975 – 8+185	lewa
17	7+970 – 8+205	prawa
18	8+455 – 8+670	lewa i prawa
19	8+920 – 9+880	lewa
20	8+920 – 9+875	prawa
21	łącznik do DW904: 0+000 – 0+600	lewa i prawa
22	10+220 – 12+180	lewa
23	10+220 – 10+435	prawa
24	10+705 – 12+255	prawa
25	12+375 – 12+430	prawa

b) w przypadku konieczności przecięcia ciągłości wygradzeń herpetologicznych przez drogi dojazdowe należy zastosować stop-rynnę.

6. Studzienki, kolektory i inne elementy infrastruktury drogi związane z odwodnieniem, odprowadzeniem i podczyszczaniem ścieków lokalizować należy pomiędzy drogą, a ogrodzeniem głównym. W przypadku braku możliwości takiej lokalizacji, należy

zabezpieczyć je w uzgodnieniu ze specjalistą herpetologiem przed możliwością uwięzienia drobnych ssaków, płazów i gadów oraz skonstruować w taki sposób, by możliwe było samodzielne wydostanie się z nich zwierząt.

W celu ograniczenia oddziaływania urządzeń odwodnienia drogi na zwierzęta, należy uwzględnić poniższe wytyczne:

- 1) wszelkie obiekty odwodnieniowe należy lokalizować poza powierzchniami przejść dla zwierząt. Rowy odwodnieniowe, w przypadku kiedy przecinają powierzchnie przejść należy skanalizować (rurociąg), a w przypadku braku takiej możliwości powinny one mieć wypłaszczone skarpy z pokryciem gruntowym i nachyleniu nie bardziej stromym niż 1:2,5,
 - 2) osadniki/separatory należy zaprojektować pod powierzchnią gruntu z dopływami podziemnymi, w przypadku gdy jest to niemożliwe ze względów technicznych otwory osadników/separatorów należy zaopatrzyć w szczelną pokrywę górną z włazem rewizyjnym,
 - 3) wszystkie studzienki rewizyjne należy zaopatrzyć w pełne pokrywy o jak najmniejszej liczbie i średnicy otworów obsługowych,
 - 4) wszystkie studnie i niecki wpadowe należy zaopatrzyć w szczelną pokrywę górną z włazem rewizyjnym,
 - 5) w przypadku, gdy studnie lub niecki posiadają otwory wlotowe (połączenie z rowami), należy je zabezpieczyć w sposób utrudniający wpadnięcie płazów do wnętrza obiektów poprzez wyposażenie otworów w kraty stalowe lub rząd pionowych prętów (płaskowników) o rozstawie prętów max. co 20 mm,
 - 6) w przypadku zastosowania studni zamkniętych z kratą wpadową, powinny być one wyposażone w elementy ucieczkowe dla płazów w postaci, np. spiralnych rur drenażowych umożliwiających zwierzętom wejście rurą przy różnych poziomach stanu wody w studni lub pochylni perforowanych (z blachy o grubości min. 1 mm, wielkości oczek poniżej 5 mm, o odgiętych pionowo krawędziach bocznych na wysokość min. 13 mm). Pochylnie powinny być zamontowane pod kątem maksymalnie 70° do dna studni, a wyjście skierowane w stronę wlotu do studni.
7. Ogrózenie drogowe:
- 1) należy wykonać z siatki z drutu stalowego ocynkowanego o wysokości części nadziemnej min. 2,4 m. Ogrózenie ma zostać szczelnie wkopane w grunt, na głębokość minimum 30 cm. Oczka siatki muszą mieć następującą wielkość:
 - a) od podłoża do wysokości 0 - 50 cm wielkość oczek siatki nie może przekraczać wartości 2 cm x 15 cm,
 - b) powyżej do wysokości 51 – 105 cm wielkość oczek siatki nie może przekraczać wartości 5 cm x 15 cm,
 - c) powyżej do wysokości 106 - 240 cm wielkość oczek siatki nie może być większa niż 15 cm x 15 cm.
 - 2) furtki i bramy należy wyposażać w samozamykacze,
 - 3) należy szczelnie połączyć z czołami obiektów mostowych pełniących funkcje przejść dla zwierząt oraz ekranami przeciwołśnieniowymi, a w przypadku przepustów ekologicznych poprowadzić nad czołem przepustu.
8. Należy zaprojektować ekran akustyczny w lokalizacji i parametrach określonych w tabeli nr 8:

Tabela nr 8

Nazwa ekranu	kilometraż początek i koniec		Usytuowanie/ strona drogi	Wysokość ekranu [m]	Długość ekranu [m]	Rodzaj ekranu
E01	12+341	12+577	Lewa (łącznica L07L)	7	504	pochłaniający

9. Zaprojektować/pozostawić rezerwę terenu pod ekran akustyczny o długości ok. 170 m po prawej stronie projektowanej drogi w następującym kilometrażu: od km 0+540 do km 0+710.

10. Dla ekranów akustycznych:

- 1) należy je szczelnie zamontować, tak aby nie występowała wolna przestrzeń pomiędzy ekranem, a podłożem. Wszelkie ubytki spowodowane osiadaniem, osypywaniem się ziemi ze skarp należy bezzwłocznie usuwać,
- 2) nasadzenia w obrębie ekranów akustycznych należy lokalizować wyłącznie po stronie zewnętrznej od strony drogi, aby nie dopuścić do przerastania zieleni na stronę pasa drogowego.

III. Nakładam następujące obowiązki dotyczące zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

1. Należy prowadzić monitoring wykorzystania wszystkich przejść dla zwierząt wskazanych w tabeli nr 6, z zachowaniem zasad:
 - 1) monitoring musi być prowadzony przez specjalistów teriologia oraz herpetologa,
 - 2) w trakcie monitoringu zweryfikować należy funkcjonalność i efektywność zaprojektowanych przejść dla zwierząt. Wyniki monitoringu należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach w terminie 3 miesięcy po zakończeniu kolejnych etapów monitoringu, obejmujące:
 - a) wstępną kontrolę wykorzystywania przejść - bezpośrednio po oddaniu obiektu do użytkowania, przez okres do 6 miesięcy, uwzględniając porę roku i okres aktywności zwierząt;
 - b) właściwą kontrolę wykorzystywania przejść i ocenę ich skuteczności, która powinna się być przeprowadzona w 1, 2 i 5 roku od oddania inwestycji do użytkowania,
 - c) monitoring prowadzić w pełnym cyklu rocznym. Harmonogram poszczególnych obserwacji należy dostosować do biologii poszczególnych gatunków mogących korzystać z przejść, jak również aktualnych warunków pogodowych.
 - 3) zakres monitoringu powinien obejmować:
 - a) określenie gatunków wykorzystujących przejścia;
 - b) określenie częstości użytkowania przejść przez poszczególne gatunki z uwzględnieniem pór roku;
 - c) określenie stałości występowania gatunków na przejściu;
 - d) identyfikację ewentualnych błędów konstrukcyjnych oraz niewłaściwych sposobów zagospodarowania powierzchni przejść i ich otoczenia;
 - e) określenie gatunków oraz liczby zwierząt ginących w wyniku kolizji z pojazdami wraz z lokalizacją tych kolizji.

- 4) metodyka monitoringu przejść z wykorzystaniem następujących metod:
 - a) pasy z piaskiem na obu końcach (wylotach) przejścia lub w sezonie zimowym tropienia po śniegu na obu końcach przejścia oraz na ustalonych transektach w sąsiedztwie obiektu;
 - b) odnajdywanie odchodów, tropów, śladów bytowania, w obrębie przejścia i w jego sąsiedztwie.
- 5) przez 3 kolejne lata od oddania drogi do użytkowania należy prowadzić monitoring udatności i trwałości wszystkich wykonanych nasadzeń zieleni. Kontrola powinna zostać wykonana przez specjalistę z dziedziny botaniki. W przypadku stwierdzonego braku zachowania żywotności drzew lub krzewów, nasadzenia należy uzupełnić w stosunku 1:1 oraz pielęgnować przez kolejne 3 lata. Efektem kontroli powinny być również zalecenia w zakresie konieczności/braku konieczności przeprowadzenia zabiegów ogrodniczych, zmierzających do poprawy stanu nasadzeń,
- 6) sprawozdania z prowadzonego monitoringu przyrodniczego należy przekazywać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach w terminie trzech miesięcy od zakończenia rocznego cyklu kontroli w danym okresie monitoringowym. Końcowe sprawozdanie zawierające zbiorcze zestawienie zebranych wyników wraz z ich interpretacją, należy przekazać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach w terminie trzech miesięcy od zakończenia ostatniego cyklu kontroli w ostatnim okresie monitoringowym, z uwzględnieniem:
 - a) opisu metodyki prowadzonych badań wraz z: podaniem terminów wykonanych kontroli (od-do), charakterystyką warunków atmosferycznych (temperatura, opad, wiatr), informacją o stosowanym sprzęcie,
 - b) charakterystyki i lokalizacji poszczególnych monitorowanych obiektów lub powierzchni,
 - c) opisu informacji szczegółowych wymaganych zakresem poszczególnych monitoringów,
 - d) opisu stwierdzonych usterek i uszkodzeń urządzeń ochrony środowiska wraz z podaniem ich lokalizacji, a także możliwego wpływu na uzyskane wyniki na podstawie sprawozdań częściowych wraz podaniem terminu ich usunięcia,
 - e) w przypadku stwierdzenia niedostatecznej funkcjonalności istniejących środków minimalizujących, stwierdzenia negatywnego oddziaływania inwestycji na gatunki podlegające ochronie - opisu zastosowanych lub planowanych działań naprawczych wraz z uzasadnieniem,
 - f) opracowania zaleceń co do dalszego monitoringu (zakres metodyki, częstotliwość badań itp.) wraz z uzasadnieniem.

IV. Stwierdzam konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10 ustawy ooś.

V. Nie stwierdzam obowiązku przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

VI. Nakładam obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej w zakresie oddziaływania akustycznego. Należy wykonać analizę porealizacyjną w zakresie pomiarów poziomu hałasu na terenach faktycznie zagospodarowanych podlegających ochronie akustycznej w następujących lokalizacjach:

- w rejonie km ok. 6+600 – 6+700 strona prawa projektowanej drogi,
- w rejonie km ok. 10+300 – 10+600 strona lewa projektowanej drogi,
- w rejonie łącznicy L07L.

Wyniki analizy porealizacyjnej, należy przedłożyć tut. organowi oraz organowi ochrony środowiska, tj. Staroście Lublinieckiemu, Staroście Częstochowskiemu, Marszałkowi Województwa Śląskiego, w terminie 18 miesięcy od oddania inwestycji do użytkowania.

VII. Nadaję niniejszej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

VIII. Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji.

Uzasadnienie

Wnioskiem z 26 lutego 2025 r., pełnomocnik działający w imieniu inwestora – Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa Obwodnicy Błachowni i Herb w ciągu drogi krajowej nr 46”.

Wniosek o wydanie decyzji uzupełniony został przy piśmie z 7 kwietnia 2025 r., znak: PR-818/21-303/GK-ZEK, na wezwanie tut. organu z 25 marca 2025 r. znak: WOOŚ.420.10.2025.JŻ.3.

Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dołączono:

- 1) kartę informacyjną przedsięwzięcia (dalej KIP), sporządzoną w sierpniu 2024 r. przez zespół autorów TRAKT sp. z o.o. sp. k. Biuro Projektów Budownictwa Komunikacyjnego wraz z załącznikami,
- 2) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać,
- 3) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszarem, na który będzie oddziaływać,
- 4) pełnomocnictwo.

Wyżej przedstawione dokumenty oraz złożone w dalszym toku postępowania:

- 1) Raport o oddziaływaniu na środowisko, grudzień 2025 r., sporządzony przez zespół autorów TRAKT sp. z o.o. sp. k. Biuro Projektów Budownictwa Komunikacyjnego, wraz z załącznikami,
- 2) Raport o oddziaływaniu na środowisko – Aneks, marzec 2026 r. sporządzony przez zespół autorów TRAKT sp. z o.o. sp. k. Biuro Projektów Budownictwa Komunikacyjnego, wraz z załącznikami,
- 3) Uzupełnienie – załącznik nr 1 wraz częścią rysunkową czerwiec 2026 r. sporządzony przez zespół autorów TRAKT sp. z o.o. sp. k. Biuro Projektów Budownictwa Komunikacyjnego,

a także uzyskane opinie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie

Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Częstochowie były podstawą do analizy i oceny wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Planowane przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 2 pkt 1, jako przebudowa autostrady oraz budowa nowej drogi, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 31 oraz § 3 ust. 1 pkt 62, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839).

Dodatkowo, w związku z planowaną przebudową, w granicach terenu objętego wnioskiem, przyjęto również kwalifikację planowanego zamierzenia zgodnie z:

- § 3 ust. 1 pkt. 67, jako budowie przeciwpowodziowej, w rozumieniu art. 16 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, z wyłączeniem przebudowy wałów przeciwpowodziowych polegającej na doszczelnieniu korpusu wałów i ich podłoża w celu ograniczenia możliwości ich rozmycia i przerwania w czasie przechodzenia wód powodziowych, a także regulacja wód. W analizowanym przypadku dotyczy regulacji cieków naturalnych takich jak rzeka: Turza, Stradomka, Trzepizurka
- § 3 ust. 1 pkt 31 - instalacje do przesyłu gazu inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 20 oraz towarzyszące im tłocznie lub stacje redukcyjne, z wyłączeniem gazociągów o ciśnieniu nie większym niż 0,5 MPa i przyłączy do budynków; przy czym tłocznie lub stacje redukcyjne budowane, montowane lub przebudowywane przy istniejących instalacjach przesyłowych nie są przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko.

Przedsięwzięcie realizowane będzie na terenie województwa śląskiego, w granicach gmin i miast: Herby, Blachownia, Konopiska, Częstochowa.

Zgodnie z art. 75 ust. 1a ustawy oos, w przypadku gdy wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obejmuje co najmniej dwa przedsięwzięcia realizowane w ramach jednego zamierzenia inwestycyjnego, dla których właściwe rzeczowo są co najmniej dwa organy, w tym regionalny dyrektor ochrony środowiska, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Właściwym rzeczowo do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w sprawie rozbudowy autostrady A1 jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach (zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. p ustawy oos), natomiast do innych ww. przedsięwzięć tj. budowy drogi, regulacji cieków i przebudowy gazociągów jest Burmistrz Blachowni.

W związku z powyższym organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. p i art. 75 ust. 1a ustawy oos, jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach.

W związku z faktem, że liczba stron postępowania przekracza 10 (stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie tj. przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu), działając na podstawie art. 74 ust. 3 ustawy oos oraz art. 49 Kpa tut. organ obwieszczeniem z 10.03.2025 r., znak WOOS.420.20.2025.JŻ.1 zawiadomił strony

o wszczęciu postępowania i kolejnych jego etapach, możliwości zapoznania się z aktami sprawy, a także o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, w tym prawie do przeglądania akt sprawy. Wszystkie obwieszczenia wydane w toku postępowania zamieszczane były na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach oraz przekazywane były do: Urzędu Miasta Częstochowa, Urzędu Gminy Herby, Urzędu Gminy Konopiska, Urzędu Miasta Blachownia, gdzie były ogłaszane w sposób zwyczajowo przyjęty.

Postanowieniem z 25 kwietnia 2025 znak: WOOŚ.420.10.2025.JŻ.6 tutejszy organ dopuścił Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot z siedzibą w Bystrej do udziału w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa Obwodnicy Blachowni i Herb w ciągu drogi krajowej nr 46”, na prawach strony.

RDOS w Katowicach, działając na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 i pkt 4 ustawy oos wystąpił pismem z 10.04.2025 r., znak WOOŚ.420.10.2025.JŻ.4 do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Częstochowie oraz pismem z 10.04.2025 r., znak WOOŚ.420.10.2025.JŻ.5 do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o opinię co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Częstochowie pismem z 5 maja 2025 r. znak: NS-NZ.9022.618.2025 przedstawił stanowisko, że w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych, nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu postanowieniem znak PO.RZŚ.4901.35.2025.BJ.1 z 5 maja 2025 r. wyraził stanowisko o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, wskazując jednocześnie na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określonych warunków i wymagań.

Analizując wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wraz z wymaganymi dokumentami, pod kątem uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, ustalono, że w przedmiotowym przypadku zachodzą szczegółowe uwarunkowania, określone w art. 63 ust. 1 ustawy oos i mając na uwadze:

- rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia polegającego na budowie obwodnicy po nowym śladzie, z uwzględnieniem koniecznych wycinek zieleni oraz planowanej realizacji wygrozdzenia drogi, przejść dla zwierząt, odwodnienia inwestycji, ekranów akustycznych, itd.,
- usytuowanie przedsięwzięcia z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska. Zamierzenie zlokalizowane jest w granicach Parku Krajobrazowego Lasy nad Górną Liswartą i jego otuliny. W rejonie inwestycji zinwentaryzowano siedliska z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej oraz stanowiska i siedliska chronionych gatunków grzybów, roślin i zwierząt kolidujące z planowanym zamierzeniem,
- rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania w tym charakter, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, a także możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, w tym biorąc pod uwagę możliwość wystąpienia oddziaływań skumulowanych o charakterze barierowym z istniejącymi

szlakami komunikacyjnymi oraz analizą optymalizacji działań zabezpieczających szlaki migracji zwierząt poprzez, m.in. konieczność zapewnienia kompatybilności przejść dla zwierząt istniejących (np. w obrębie autostrady A1) i projektowanych w ramach analizowanego zamierzenia,

RDOS w Katowicach postanowieniem z 16 maja 2025 r., znak WOOS.420.10.2025.JŻ.12, nałożył obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i jednocześnie określił zakres raportu o oddziaływaniu zamierzenia na środowisko.

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia zostało zawieszone do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu na środowisko, w trybie art. 63 ust. 5 ustawy oos, postanowieniem z 18 czerwca 2025 r., znak WOOS.420.10.2025.JŻ.14.

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, wraz z załącznikami, został złożony do tut. organu przy piśmie z 8 stycznia 2026 r., PR-818/2025-343/TT-ZEK.

W związku z powyższym, RDOS w Katowicach postanowieniem z 13 stycznia 2026 r. znak WOOS.420.10.2025.JŻ.17, podjął zawieszone postępowanie.

Po przeanalizowaniu przedstawionego przy piśmie z 8 stycznia 2026 r. raportu, RDOS w Katowicach pismem z 27 lutego 2026 r., znak WOOS.420.10.2025.JŻ.20 wezwał do jego uzupełnienia w zakresie m. in. oddziaływania akustycznego, oddziaływania na zasoby przyrodnicze oraz wyjaśnienia innych nieścisłości w raporcie. W odpowiedzi na powyższe wezwanie 25 marca 2026 r. został złożony do tut. organu Raport o oddziaływaniu na środowisko – Aneks (marzec 2026 r.). W ocenie tut. organu uzupełniony materiał dowodowy nie pozwalał nadal na przeprowadzenie pełnej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowiska oraz określenie warunków jego realizacji i eksploatacji. W związku z powyższym, w piśmie z 18 maja 2026 r., znak WOOS.420.10.2025.JŻ.23, tutejszy organ ponownie określił zakres niezbędnego uzupełnienia dokumentacji. Raport o oddziaływaniu na środowisko – Aneks (czerwiec 2026 r.) został złożony 19 czerwca 2026 r.

RDOS w Katowicach w toku prowadzonego postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia, działając w oparciu o art. 10 § 1 Kpa, zapewnił stron czynny udział na każdym etapie postępowania. Strony nie skorzystały z przysługującego im uprawnienia.

Zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt. 2 i 4 ustawy oos jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78 ustawy oos oraz uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, chyba że organy te wyraziły wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W związku z powyższym w analizowanym przedsięwzięciu nie zaszła potrzeba wystąpienia o opinię i uzgodnienie do ww. organów.

Po przeanalizowaniu treści stanowiska Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu wyrażonego postanowieniem znak PO.RZŚ.4901.35.2025.BJ.1 z 5 maja 2025 r., o braku potrzeby oddziaływania na środowisko dla ww. przedsięwzięcia a także zebranego materiału dowodowego, tut. organ uwzględnił w części warunki w nim zawarte w sentencji niniejszej decyzji.

W ww. postanowieniu Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu wyraził stanowisko o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, wskazując jednocześnie na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następujących warunków i wymagań:

1. Zaplecze budowy i bazy materiałowo-sprzętowe organizować z uwzględnieniem zasady minimalizacji zajęcia terenu, poza terenami o płytkim zaleganiu wód podziemnych oraz poza dolinami cieków, na obszarach o najniższych walorach przyrodniczych,
2. Zaplecze techniczne, miejsca magazynowania materiałów budowlanych i odpadów oraz miejsca postoju maszyn budowlanych i sprzętu transportowego organizować na terenie utwardzonym, w sposób zabezpieczający przed przedostawaniem się zanieczyszczeń do gruntu,
3. We wszystkich ww. miejscach oraz w miejscach bezpośrednich prac budowlanych zapewnić dostępność sorbentów, właściwych w zakresie ilości i rodzaju do potencjalnego zagrożenia, mogącego wystąpić w następstwie sytuacji awaryjnych,
4. W przypadku konieczności wyznaczenia miejsc do tankowania urządzeń i maszyn, miejsca te wykonać na szczelnej powierzchni,
5. Do prac budowlanych dopuszczać tylko sprzęt w pełni sprawny oraz spełniający wymogi dopuszczające go do użytkowania,
6. W czasie prowadzenia robót budowlanych prowadzić stały monitoring stanu technicznego sprzętu budowlanego i transportowego oraz przypadków wystąpienia zanieczyszczenia gruntu i neutralizację miejsc mogących powodować ewentualne zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego,
7. W przypadku przedostania się zanieczyszczeń do gruntu lub wód bezzwłocznie podjąć działania zmierzające do usunięcia skutków i przyczyn awarii (ewentualne wycieki należy natychmiast usuwać),
8. Na etapie realizacji przedsięwzięcia wskazany jest nadzór przyrodniczy w zakresie organizacji placu budowy i dróg dojazdowych,
9. Roboty w wykopach należy wykonywać w jak najkrótszym czasie oraz ograniczyć w maksymalny sposób czas ewentualnych odwodnień wykopów budowlanych i stosować metody ograniczające ich zasięg;
10. W celu odwodnienia wykonywanych wykopów zaleca się zastosowanie igłofiltrów lub przegród pionowych oraz drenaży drogowych (w przypadku wykopów liniowych).
11. W celu zapewnienia swobodnego przepływu wód w przebudowywanych korytach cieków i rowów melioracyjnych oraz ograniczenia zaburzenia stosunków wodnych na odcinkach rowów melioracyjnych, wskazuje się konieczność czasowego przystosowania części istniejącego koryta do prowadzenia wód (tzw. przebudowa cieku pod osłoną gródź). Alternatywnym rozwiązaniem jest wykonanie tzw. „kanału obiegowego”. W szczególnych przypadkach można również zastosować, tzw.: „kanał zastępczy”, prowadzony równolegle do koryta modernizowanego cieku lub rowu;
12. Prace w ciekach lub w ich pobliżu należy prowadzić w następujący sposób:
 - a) eliminujący lub ograniczający do niezbędnego minimum ingerencję w elementy biologiczne, hydromorfologiczne i fizykochemiczne wód cieków;
 - b) prace na cieku prowadzić na możliwie krótkich odcinkach cieków a zakres ograniczyć do niezbędnego minimum, aby ułatwić regenerację elementów biologicznych na objętych pracami odcinkach cieku,
 - c) zabezpieczający przed przedostawaniem się zanieczyszczeń do wód powierzchniowych,
 - d) ograniczający nieuzasadnione zmętnienie wód płynących,

- e) przebudowę koryta wykonać, nie zakłócając przepływu wody, z odpowiednim umocnieniem dna oraz skarp,
13. Zdjętą wierzchnią warstwę ziemi oraz odkłady gruntu z wykopów lokalizować w bezpiecznej odległości od cieków/rowów, tak aby kierunek spływu powierzchniowego uniemożliwiał zanieczyszczenie wód.
14. W przypadku zanieczyszczenia gleby lub ziemi podczas realizacji inwestycji wykonać rekultywację zanieczyszczonego gruntu w celu doprowadzenia go do obowiązujących standardów jakości gleby lub ziemi.
15. Wodę dostarczać w beczkowozach lub pobierać z sieci wodociągowej na warunkach uzgodnionych z administratorem sieci.
16. Ścieki socjalno-bytowe kierować do sanitariatów przenośnych (typu toi-toi), a następnie utylizować powstałe ścieki w oczyszczalni ścieków.
17. Zastosować urządzenia podczyszczające wody opadowe oraz roztopowe ujmowane z korony drogi – osadniki zawieszin na odcinkach, gdzie prognoza bilansu jakościowego wód opadowych i roztopowych wykazała przekroczenia wartości dopuszczalnej zawieszin ogólnych.
18. Zastosować zespół zbiorników wód deszczowych w celu ochrony wód powierzchniowych przed nadmiernym natężeniem i prędkościami przepływu, a także w celu ograniczenia wielkości uderzenia hydraulicznego wywołanego szybkim spływem wód deszczowych z uszczelnionych powierzchni, co w konsekwencji chroni dno istniejących cieków oraz rowów melioracyjnych przed niekorzystnym zjawiskiem erozji,
19. Płyny eksploatacyjne (smary, paliwa, itp.) oraz odpady w postaci ciekłej przechowywać w szczelnych zbiornikach, a wszelkie awaryjne rozlania bezzwłocznie usuwać za pomocą środków sorpcyjnych, a zużyte przekazywać do unieszkodliwienia.
20. Powstające odpady należy magazynować w sposób selektywny w specjalnie do tego przystosowanych pojemnikach/kontenerach, w taki sposób, aby zminimalizować możliwość ich negatywnego oddziaływania na środowisko gruntowo – wodne, a w przypadku odpadów niebezpiecznych dodatkowo na powierzchni szczelnej i utwardzonej, w sposób zapobiegający przedostawaniu się zanieczyszczeń do gruntu i wód.
21. Po zakończeniu prac budowlanych uporządkować teren w granicach inwestycji.

II. Na etapie eksploatacji:

1. Utrzymywać w należytym stanie urządzenia służące do odprowadzania wód opadowych i roztopowych z nawierzchni drogi.
2. Zastosowany system odwodnienia drogi powinien zapewniać dotrzymanie wymagań odnośnie zanieczyszczeń wód opadowych wprowadzanych do wód i do ziemi (do parametrów dopuszczalnych i określonych w odrębnych przepisach).

W niniejszym postanowieniu zostały uwzględnione następujące warunki:

- warunek nr 1 – poprzez doprecyzowanie w pkt. I.2.1 niniejszej decyzji,
- warunek nr 2, nr 3 i nr 4, I.2.22, I.2.23, I.2.24,
- warunek nr 11 – w pkt. I.2.19.6),
- warunek nr 12 – poprzez doprecyzowanie w pkt. I.2.19 niniejszej decyzji,
- warunek nr 13 – poprzez doprecyzowanie w pkt. I.2.4 niniejszej decyzji.
- warunek nr 18 – w pkt. I.2.20.

Tutejszy organ nie uwzględnił:

- warunku 5, 6, 7 ponieważ rozwiązania w tym zakresie regulowane są przepisami prawa m.in. art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r., poz. 647 ze zm.) – dalej Poś, z którego wynika, że w trakcie prac budowlanych inwestor realizujący przedsięwzięcie jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska na obszarze prowadzenia prac, a w szczególności ochronę gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych, rozdziałem 7 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. Nr 47, poz. 401), który poświęcony jest kwestiom montażu, eksploatacji i obsługi maszyn i urządzeń na terenie budowy, Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650 z późn. zm.), w którym nakazuje się m.in. utrzymywanie maszyn w stanie sprawności technicznej i czystości, a także Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2001 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych, wskazujące, że maszyny robocze w czasie przerw w pracy oraz po jej zakończeniu powinny być zabezpieczone przed ich przypadkowym uruchomieniem,
- warunku nr 9 i 10 – ponieważ obowiązek bezpiecznego prowadzenia robót w wykopie oraz warunków ewentualnego odprowadzania wód z odwodnienia regulują przepisy Prawa budowlanego i Prawa wodnego, nie wskazują jednak konkretnej technologii, jaką inwestor musi wybrać do osuszenia terenu. Wybór metody odwodnienia wykopów przy budowie drogi zależy przede wszystkim od warunków gruntowo-wodnych oraz głębokości wykopów. Warunek określony w decyzji musi mieć charakter jednoznacznie wskazanego obowiązku, a nie jedynie zalecenia dotyczącego realizacji przedsięwzięcia,
- warunku nr 14 – ponieważ obowiązek uwzględnienia ochrony środowiska na obszarze prac (w tym ochrony gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych) wynika z obowiązujących przepisów prawa w tym Prawa ochrony środowiska, natomiast obowiązek podjęcia działań naprawczych obszarów, które uległy szkodzie wynika z przepisów ustawy o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie,
- warunku nr 15 – ponieważ Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy nakłada na pracodawcę obowiązek zapewnienia na placu budowy wody pitnej oraz do celów higieniczno-sanitarnych. Tutejszy organ nie znalazł uzasadnienia wskazania sposobu dostarczenia wody na plac budowy,
- warunku nr 16 – ponieważ kwestia gospodarki ściekami bytowymi oraz zapewnienia zaplecza sanitarnego na placu budowy podlega ścisłym regulacjom prawnym z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy (BHP, obowiązek zapewnienia toalet i warunków socjalnych) oraz ochrony środowiska i prawa budowlanego,
- warunku nr 17 – ponieważ warunki wprowadzania wód opadowych i roztopowych do wód i ziemi reguluje Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód

lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. 2019 r., poz. 1311). Zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 1 ww. rozporządzenia, wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej dróg zaliczanych do kategorii dróg krajowych, wojewódzkich lub powiatowych klasy G, mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, o ile nie zawierają substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających 100 mg/l zawiesiny ogólnej oraz 15 mg/l węglowodorów ropopochodnych. Inwestor z mocy prawa zobowiązany jest do przestrzegania dopuszczalnych poziomów ww. zanieczyszczeń w odprowadzanych wodach opadowych. Przepisy nie precyzują jednak konkretnych rodzajów urządzeń i rozwiązań technicznych jakie powinny zostać zastosowane w tym celu,

- warunku 19 i 20 – ponieważ określają to m.in. ustawa Prawo ochrony środowiska, Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1742),
- warunku 21 – ponieważ obowiązek doprowadzenia do należytego stanu i porządku terenu budowy, a także – w razie korzystania – drogi, ulicy, sąsiedniej nieruchomości, budynku lub lokalu wynika wprost z przepisów Prawa budowlanego,
- warunku II.1 – ponieważ zgodnie z Ustawą z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych oraz Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych do zarządcy drogi w ramach bieżącego utrzymania należy podejmowanie czynności technicznych i organizacyjnych co najmniej w zakresie utrzymania urządzeń drogi,
- warunku II.2 – ponieważ kwestie dotyczące wymagań odnośnie zanieczyszczeń wód opadowych wprowadzanych do wód i do ziemi reguluje Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych.

W sentencji decyzji określono natomiast szereg bardzo precyzyjnych warunków dotyczących lokalizacji i organizacji zapleczy budowy, zasad prowadzenia prac w obrębie cieków i szczegółowych parametrów obiektów inżynierskich, które w sposób kompleksowy zabezpieczają środowisko gruntowo-wodne i minimalizują wpływ na stan wód.

Wypełniając obowiązek wynikający z art. 33 ust. 1 oraz art. 79 ust. 1 ustawy o ośrodkach RDOS w Katowicach obwieszczeniem z 16 lipca 2026 r., WOOS.420.10.2025.JŻ.26, podał do publicznej wiadomości informację o: przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wszczęciu postępowania, przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie, organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i dokonania uzgodnień, możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu, możliwości składania uwag i wniosków, sposobie i miejscu składania uwag i wniosków ze wskazaniem 30-dniowego terminu (20 lipca 2026 r. – 18 sierpnia 2026 r.) oraz o organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków. Obwieszczenie zostało przekazane

do urzędów gmin i miast wymienionych wyżej w decyzji, a także zamieszczone na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ w Katowicach na zasadach określonych w art. 33 a) ustawy oos. Po zakończeniu terminu wyznaczonego do składania uwag i wniosków obwieszczenia zostały zwrócone przez gminy z informacją o miejscu i terminie wywieszenia.

W terminie określonym w treści obwieszczenia nie wpłynęły do tut. organu żadne uwagi i wnioski. Żadna z osób zainteresowanych nie zgłosiła chęci zapoznania się z dokumentacją sprawy.

Następnie, z zachowaniem zasady czynnego udziału stron w postępowaniu, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, RDOS w Katowicach zawiadomił strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia oraz o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy i złożenia ewentualnych uwag, obwieszczeniem z 15 września 2026 r., znak: WOOS.420.10.2025.JŻ.30.

Do dnia wydania niniejszej decyzji żadna ze stron postępowania nie zgłosiła się do tutejszego organu, aby zapoznać się z aktami sprawy. Na tym etapie nie wniesiono również żadnych uwag i wniosków.

Zakres planowanych prac został szczegółowo przedstawiony w charakterystyce przedsięwzięcia, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

W raporcie oddziaływania na środowisko (dalej ROŚ) przedstawiono 3 warianty przebiegu obwodnicy, każdy wariant trasy posiada 4 podwarianty włączenia końca obwodnicy. W ramach przedmiotowej oceny wariantów została przeprowadzona analiza wielokryterialna. W raporcie wszystkie warianty rozpatrzone zostały na tym samym poziomie szczegółowości. Wyodrębniono kryterium środowiskowe i kryterium społeczne.

Z przeprowadzonej weryfikacji wynika, że w każdym z analizowanych wariantów nastąpi ingerencja w tereny zieleni i konieczność ich wycinki oraz kolizje: z ciekami, płacami siedlisk przyrodniczych wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej, miejscami rozrodu płazów, stanowiskami gatunków chronionych roślin i grzybów, obszarami korytarzy ekologicznych czy obszarem Parku Krajobrazowego Lasy nad Górną Liswartą.

Najkorzystniejszym wariantem pod względem środowiskowym okazał się wariant 3.2. Charakteryzuje się on niewielką powierzchnią utraty siedlisk przyrodniczych wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej, mniejszą powierzchnią utraty obszarów leśnych i zadrzewionych w porównaniu z wariantami 1 i 2 oraz pojedynczą kolizją ze stanowiskiem chronionych gatunków roślin.

Najkorzystniejszym wariantem pod względem społecznym jest natomiast wariant 2.2. Realizacja przedmiotowego wariantu nie wymaga wyburzeń budynków mieszkalnych oraz budowy ekranów akustycznych, ponieważ w obszarze analiz dla tego wariantu nie występują budynki w ponadnormatywnym oddziaływaniu hałasu. Również warianty W2.1. i W2.1A przedstawiają się bardzo korzystnie pod względem społecznym. A różnica w stosunku do wariantu W2.2 wynika z długości projektowanych ekranów i rezerw pod ekrany akustyczne oraz liczby obiektów kubaturowych (budynków gospodarczych, usługowych i innych) przeznaczonych do wyburzenia.

Wariantem wybranym do realizacji został wariant W2.1 A. Przedmiotowy wariant posiada szereg korzystnych uwarunkowań technicznych, które wpływają na bezpieczeństwo ruchu, efektywność realizacji oraz stabilność eksploatacji projektowanej drogi. Przebieg trasy poza

obszarami zabudowanymi umożliwia zastosowanie korzystnych parametrów geometrycznych, takich jak łagodniejsze łuki, większe promienie czy odpowiednie spadki podłużne. Pozwala to uzyskać właściwe długości widoczności oraz przewidywalność sytuacji drogowych, co znacząco redukuje ryzyko zdarzeń i poprawia bezpieczeństwo użytkowników. Istotnym atutem wariantu W2.1A jest także niewielka liczba kolizji z istniejącą infrastrukturą techniczną. Trasa została poprowadzona w sposób omijający sieci wodociągowe, kanalizacyjne, gazowe, energetyczne i telekomunikacyjne, dzięki czemu nie ma potrzeby wykonywania skomplikowanych i kosztownych przebudów uzbrojenia. Ogranicza to ryzyka wykonawcze oraz skraca czas realizacji inwestycji.

Warunki terenowe na przebiegu wariantu sprzyjają również efektywnemu zaprojektowaniu odwodnienia liniowego. Naturalny układ spływu wód umożliwia poprowadzenie rowów, przepustów oraz urządzeń odprowadzających w sposób prosty i stabilny, bez konieczności stosowania rozwiązań presyjnych lub pompowni. Ułatwia to eksploatację i ogranicza nakłady inwestycyjne. Jednocześnie charakter otoczenia trasy zapewnia korzystne warunki propagacji dźwięku — struktura terenu tłumi i rozprasza hałas komunikacyjny, co zmniejsza zakres koniecznych zabezpieczeń akustycznych oraz pozwala na optymalizację parametrów technicznych ekranów akustycznych.

Realizacja wariantu W2.1A charakteryzuje się także uporządkowaną i mniej inwazyjną organizacją budowy. Całość infrastruktury zaplecza, drogi technologiczne oraz place składowe mogą być lokalizowane wyłącznie w granicach placu budowy i linii rozgraniczających, bez potrzeby czasowego zajmowania terenów przyległych. Ogranicza to ingerencję w środowisko i pozwala prowadzić roboty w sposób kontrolowany i efektywny. Dodatkową korzyścią są mniejsze koszty wykupów, wynikające z konieczności pozyskania niewielkiej liczby działek prywatnych, co usprawnia procedury administracyjne i redukuje koszty realizacyjne. Tym samym całkowite koszty inwestycji w tym wariantcie są najniższe. W końcowej analizie wielokryterialnej przy uwzględnieniu wszystkich kryteriów tj. technicznych, ekonomicznych, środowiskowych i społecznych oraz przy uwzględnieniu preferencji technicznych najkorzystniej wypadł wariant W2.1A.

Za wyborem wariantu W2.1A przemawiają kryteria społeczne, w których skład wchodzi wskaźniki: poparcia społecznego wyrażone w ankietach na spotkaniach informacyjnych, ilości wyburzeń, kolizje z obiektami kultu religijnego (krzyże i kapliczki) oraz aspekty związane z oddziaływaniem na ludzi wyrażone w liczbie budynków w ponadnormatywnym oddziaływania hałasu. Wariant 2 przebiegu trasy zgodnie z oczekiwaniami mieszkańców m. Herby został odsunięty od zabudowań w kierunku północnym.

Biorąc pod uwagę końcówkę opracowania analizowanych wariantów, to sposób wpięcia obwodnicy w Węzeł Blachownia w podwariantcie 2.1A, ze względu na funkcjonalność sieci drogowej i warunki techniczne, wypada najkorzystniej, ponieważ w największym stopniu wykorzystuje istniejącą infrastrukturę zrealizowaną w ramach budowy autostrady A1 odc. F.

Wariant ten nie został co prawda oceniony jako wariant najkorzystniejszy pod względem oddziaływania na środowisko przyrodnicze co wynika, m.in. ze skali utraty powierzchni leśnych i zadrzewionych oraz kolizji z płatami siedlisk przyrodniczych (te wskaźniki bowiem określone zostały jako decydujące w ramach przedstawionej oceny dla kryterium środowiskowego). Jak już jednak wcześniej wskazano każdy z analizowanych wariantów, w różnym stopniu, ingeruje w ww. elementy środowiska przyrodniczego. Równocześnie przewidywane oddziaływania związane z realizacją wariantu realizacyjnego zostaną ograniczone poprzez zastosowanie odpowiednich środków minimalizujących w tym, m.in. dotyczących zabezpieczenia zarówno zieleni nieprzeznaczonej do wycinki czy też

nienaruszanych w ramach inwestycji fragmentów płatów siedlisk przyrodniczych oraz nasadzenia kompensacyjne zieleni. W ramach zamierzenia wykonane zostaną także przejścia dla zwierząt.

Wybór wariantu realizacyjnego został dokonany z uwzględnieniem nie tylko kryteriów środowiskowych, ale również aspektów społecznych i funkcjonalnych przedsięwzięcia, które w tym przypadku miały decydujący wpływ.

Uwzględnienie tych uwarunkowań, w połączeniu z określeniem odpowiednich warunków realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia oraz nałożeniem na inwestora obowiązków w zakresie ochrony przyrody, pozwala na zachowanie właściwej równowagi pomiędzy potrzebami społecznymi, a koniecznością ochrony środowiska przyrodniczego.

W konsekwencji uznaje się, że przyjęty wariant, realizowany z uwzględnieniem określonych warunków środowiskowych i środków minimalizujących, zapewni ograniczenie potencjalnych negatywnych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko i dotrzymanie obowiązujących wymagań i standardów środowiskowych, przy jednoczesnym uwzględnieniu uwarunkowań społecznych, ekonomicznych i funkcjonalnych. Przyjęte rozwiązania pozwolą tym samym na zapewnienie odpowiedniego poziomu ochrony zarówno środowiska przyrodniczego, jak i interesów społecznych.

W ocenie organu przyjęcie wariantu realizacyjnego, pozwala na osiągnięcie właściwej równowagi pomiędzy potrzebą realizacji przedsięwzięcia, uwarunkowaniami społecznymi oraz wymaganiami wynikającymi z konieczności ochrony środowiska i przyrody.

Mając powyższe na uwadze, a także uwzględniając wyniki przeprowadzonej analizy wariantów oraz określone warunki ochrony środowiska, organ uznał, że wskazany wariant może zostać przyjęty do realizacji, pod warunkiem wykonania przedsięwzięcia i jego późniejszej eksploatacji zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji.

Zakres oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w fazie realizacji obejmuje emisje wynikające z prowadzonych prac. Etap ten będzie wiązał się z występowaniem oddziaływań i emisji, w tym:

- oddziaływaniami na elementy przyrodnicze środowiska, w tym faunę i florę,
- emisją substancji pyłowych i gazowych do powietrza,
- emisją hałasu i wibracji, związaną z pracą ciężkiego sprzętu ruchem pojazdów ciężarowych oraz w szczególnych przypadkach, z samym procesem budowy,
- czasowym zajęciem terenu pod zaplecza budowy i bazy materiałowo-sprzętowe, drogi technologiczne,
- naruszeniem powierzchni ziemi związanym z wykonywanymi pracami ziemnymi przy budowie drogi i obiektów drogowych,
- ryzykiem zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego związkami ropopochodnymi na skutek wycieków paliw,
- zmianami warunków gruntowo-wodnych,
- wytworzeniem odpadów,
- wytworzeniem ścieków z odwodnienia wykopów budowlanych i ścieków z funkcjonowania zaplecza socjalnego budowy,
- ingerencją w krajobraz.

Podczas fazy budowy oddziaływanie na klimat akustyczny będzie zależało przede wszystkim od organizacji robót na czas budowy. W trakcie realizacji przedsięwzięcia będą występowały uciążliwości związane z emisją hałasu przez pojazdy i urządzenia budowlane. Praktycznie

nie ma możliwości zastosowania zabezpieczeń, które całkowicie ograniczą negatywne oddziaływanie w fazie budowy, a odpowiednia organizacja prac oraz zastosowanie nowych maszyn z niskim poziomem dźwięku pozwoli na ograniczenie oddziaływania akustycznego. Prace budowlane będą prowadzone praktycznie wyłącznie w porze dnia. W porze nocy prace będą prowadzone wyłącznie w przypadku konieczności zapewnienia i utrzymania ciągłości robót. Do takich robót budowlanych mogą należeć: odwodnienie wykopów, dodatkowe pompowanie przy wykopach z wysokim poziomem wód gruntowych, układanie warstw bitumicznych w miejscach wykonania połączeń drogowych o dużym natężeniu ruchu oraz betonowanie elementów konstrukcyjnych (przyczółki, ustrój nośny, wykonywanie wzmocnień pod obiekty, wykonywanie ścianek szczelnego zabezpieczenia wykopów. Należy podkreślić, iż faza realizacji przedsięwzięcia ma charakter przejściowy i oddziaływania z nią związane ustąpią wraz z zakończeniem prac budowlanych.

Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne wynikać będzie z zastosowania maszyn i urządzeń koniecznych do prac budowlanych (koparki, ładowarki, spychacze, walce drogowe, urządzenia do rozścielania asfaltu, mobilne agregaty prądotwórcze, mobilne sprężarki i inne). Maszyny są napędzane olejem napędowym i powodują emisję produktów spalania tego paliwa. Oprócz tego w miejscu prowadzenia robót wystąpi także emisja pyłu, związana z wykonywaniem prac ziemnych, poruszaniem się pojazdów po nieutwardzonych drogach gruntowych, jak również z transportem materiałów sypkich. Emisja substancji występująca w fazie realizacji przedsięwzięcia będzie wprowadzana do środowiska w sposób nieorganizowany, a czas jej wprowadzania będzie ograniczony do czasu prowadzenia prac budowlanych.

Oddziaływanie występujące na etapie realizacji przedsięwzięcia będzie miało charakter lokalny, ograniczony do miejsca prowadzenia prac i jego bezpośredniego otoczenia. Dbłość o dobry stan techniczny parku maszynowego, racjonalne jego wykorzystywanie zapewnią utrzymanie emisji na minimalnym poziomie.

Na etapie realizacji przedsięwzięcia powstawać będą ścieki socjalno – bytowe, związane z obecnością pracowników budowy (miejsce powstawania: zaplecze budowy) oraz wody opadowe i roztopowe, związane bezpośrednio z opadami atmosferycznymi (miejsce powstawania: plac budowy, zaplecze budowy).

Ścieki socjalno-bytowe ujmowane i gromadzone będą poprzez system przenośnych i szczelnych sanitariatów, przystosowanych do transportu kołowego. Odbiór ww. sanitariatów prowadzony będzie przez podmioty uprawnione, posiadające odpowiednią decyzję administracyjną, wydaną w mocy ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W miejscu występowania wód gruntowych w dniu wykopu zostanie wykonane odwodnienie na czas prowadzenia robót. Sposób odwodnienia wykopów, dostosowany do warunków gruntowo-wodnych panujących w czasie wykonywania robót, np. igłofiltry.

Odwadnianie wykopów będzie prowadzone jedynie na czas wykonywania robót a oddziaływanie na poziom wód gruntowych będzie lokalne i krótkotrwałe. Zasięg oddziaływania odwodnienia wykopów nie będzie wykraczał poza granice realizacji inwestycji. Zmiana warunków gruntowo-wodnych na etapie realizacji będzie miała charakter tymczasowy. Po wykonaniu robót poziom wód gruntowych ustabilizuje się na pierwotnym poziomie.

W fazie realizacji przedsięwzięcia odpady będą wytwarzane w wyniku:

- robót rozbiórkowych oraz demontażowych związanych m. in. z demontażem elementów istniejącej infrastruktury technicznej, wycinką istniejącego drzewostanu.
- robót ziemnych,
- robót budowlanych: przebudowa istniejącej infrastruktury technicznej, przebudowa istniejących dróg w zakresie kolizji, budowa poszczególnych odcinków drogowych i obiektów inżynierskich, budowa urządzeń bezpieczeństwa ruchu, budowa innych elementów wyposażenia drogi. Głównie będą wytwarzane odpady z grup: 02, 15, 17, 20.

Zgodnie z Ustawą o odpadach, wytwórcą odpadów powstających w wyniku budowy jest podmiot, który świadczy ww. usługi. Podmiot zewnętrzny prowadzący prace budowlane jest zobowiązany do właściwego gospodarowania odpadami oraz uzyskania odpowiednich decyzji administracyjnych w zakresie gospodarki odpadami, tj.

a) uzyskania pozwolenia na wytwarzanie odpadów, zależnie od ich ilości (zgodnie z art. 180a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska):

- powyżej 1 Mg rocznie – w przypadku odpadów niebezpiecznych,
- powyżej 5000 Mg rocznie – w przypadku odpadów innych niż niebezpieczne,

b) przekazania wytworzonych odpadów innym podmiotom uprawnionym,

c) magazynowania odpadów zgodnie z ustawą o odpadach oraz rozporządzeniem wykonawczym.

Odpady inne niż niebezpieczne powstające na placu budowy będą gromadzone selektywnie, w wydzielonych i oznaczonych miejscach o utwardzonym podłożu, w pojemnikach (kontenerach) bądź luzem. W razie konieczności, w przypadku składowania odpadów mogących być źródłem emisji pyłów zaleca się zastosowanie dodatkowych zabezpieczeń w formie przykrycia np. plandekami.

Odpady niebezpieczne, do czasu ich odbioru przez uprawnione podmioty, będą magazynowane selektywnie, w szczelnych, zamkniętych i oznakowanych pojemnikach/kontenerach odpornych na działanie zawartych w nich substancji, w wydzielonych miejscach na terenie zapleczy budowy, na płaskim, utwardzonym podłożu, zabezpieczającym przed przenikaniem odcieku do gruntu.

Na etapie użytkowania analizowanej obwodnicy powstawać będą wody opadowe lub roztopowe z powierzchni drogi.

Odwodnienie układu drogowego będzie odbywało się grawitacyjnie rowami oraz lokalnie poprzez kanalizację deszczową.

System odwodnienia będzie nawiązany do istniejących kierunków spływu wód w sąsiedztwie drogi, w tym celu projektuje się przebudowę cieków naturalnych i urządzeń melioracyjnych kolidujących z projektowaną trasą. Nowoprojektowane obiekty inżynierskie takie jak mosty i przepusty zabezpieczą przeprowadzenie wód w ciekach i rowach krzyżujących się z drogą.

Przyjęty sposób odwodnienia uwarunkowany jest niweletą i przekrojem poprzecznym drogi, charakterem terenu istniejącego oraz możliwością odprowadzenia wód opadowych do odbiorników. Jako odbiorniki przyjmuje się zbiorniki retencyjne oraz rzeki Stradomka, Trzepizurka oraz Turza. Wody opadowe z nawierzchni jezdni będą w większości odprowadzane bezpośrednio do otwartych rowów drogowych, a częściowo, głównie w rejonach obiektów mostowych i przepustów, ujmowane za pomocą wpustów deszczowych i kolektorów deszczowych do rowów. Następnie rowy drogowe zostaną skierowane poprzez kanalizację do zbiorników retencyjnych, z których wody będą skierowane poprzez system kanalizacji do odbiorników. W celu ograniczenia wpływu na środowisko wód opadowych odprowadzanych z pasa drogowego zaprojektowano szereg zbiorników wód deszczowych,

w celu ochrony wód powierzchniowych przed nadmiernym natężeniem i prędkościami przepływu, a także w celu ograniczenia wielkości uderzenia hydraulicznego wywołanego szybkim spływem wód deszczowych z uszczelnionych powierzchni, co w konsekwencji chroni dno istniejących cieków oraz rowów melioracyjnych przed niekorzystnym zjawiskiem erozji.

Na ciągach kanalizacji deszczowej grawitacyjnej przewiduje się zabudowę studni kanalizacyjnych. Przewiduje się studnie wpustowe z częścią osadczą i zwieńczeniem kratką, uliczne lub krawężnikowo-jezdniowe do ujmowania wód opadowych z jezdni. W celu odprowadzenia wód z rowów drogowych projektuje się studnie wpadowe z piaskownikiem poziomym i częścią osadczą.

Zgodnie z treścią § 17 Rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 15 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych, wody opadowe i roztopowe ujęte w szczelne, otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z dróg i wprowadzane do wód lub do ziemi nie powinny zawierać substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających:

- 100 mg/l zawiesin ogólnych,
- 15 mg/l węglowodorów ropopochodnych.

Na odcinku DK46 od DW nr 492 do projektowanej DW nr 904, wystąpią przekroczenia zawiesin ogólnych, w związku z czym na przedmiotowym odcinku stosowane zostaną osadniki zawiesin.

Na odcinku autostrady A1 podlegającym przebudowie wystąpią przekroczenia zawiesin ogólnych oraz substancji ropopochodnych. Niemniej jednak przedmiotowy odcinek autostrady w stanie istniejącym wyposażony jest w urządzenia oczyszczające tj. osadniki zawiesin i separatory substancji ropopochodnych. Ww. urządzenia zostaną zachowane.

Mając na uwadze powyższe, szacuje się, że zanieczyszczenie wód powierzchniowych oraz podziemnych podczas eksploatacji projektowanej obwodnicy, przy zastosowaniu standardowych środków ochrony, pozostanie na poziomie minimalnym.

Na podstawie map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego przedmiotowa inwestycja położona jest poza zasięgiem obszaru narażonego na niebezpieczeństwo pojawienia się powodzi.

Teren inwestycyjny położony jest częściowo w obrębie głównego zbiornika wód podziemnych nr 327 Zbiornik Lubliniec – Myszków. GZWP nr 327 ma charakter szczelinowo-krasowy, wydzielono go w środkowotriasowych utworach wodonośnych (wapieniach i dolomitach). Powierzchnia całego zbiornika wynosi 2 111,4 km². W analizowanym obszarze zlokalizowane są ujęcia wód podziemnych, które nie kolidują z żadnym z projektowanych wariantów. Przedmiotowe przedsięwzięcie we wszystkich analizowanych wariantach zlokalizowane jest poza strefami ochronnymi ujęć wód oraz obszarami ochronnymi zbiorników wód śródlądowych. Inwestycja przebiega także przez obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych do 1 m p.p.t. W rejonie analizowanych wariantów nie występują obszary wodno-błotne chronione na mocy Konwencji Ramsarskiej.

Na etapie użytkowania drogi przewiduje się powstawanie odpadów których źródłem będą:

- utrzymanie letnie oraz zimowe drogi, w tym usuwanie odpadów o charakterze komunalnym oraz zanieczyszczonych odkładów piasku, mułu lub liści,

- realizacja harmonogramu prac konserwacyjnych, związana z: remontami nawierzchni (zwłaszcza po okresie zimowym), pielęgnacją zieleni przydrożnej (głównie przycinanie trawy), naprawa (wymiana) zniszczonych (zużytych) elementów infrastruktury drogi.

Dodatkowo, eksploatacja urządzeń kanalizacji deszczowej, odprowadzającej wody opadowe i roztopowe z drogi będzie źródłem odpadów w postaci szlamów, okresowo usuwanych z wpustów ulicznych lub innych elementów kanalizacyjnych.

Odpadami wytworzonymi będą również odpady z podgrupy 16 81 – odpady powstałe w wyniku wypadków i zdarzeń losowych, w związku z możliwością wystąpienia wypadków i kolizji pojazdów samochodowych, przewożących materiały niebezpieczne, mogące powodować bezpośrednie lub pośrednie skażenie środowiska.

Wszystkie odpady będą selektywnie gromadzone zgodnie z wymaganiami przepisów szczególnych i przekazywane uprawnionym podmiotom.

Rozpoznanie terenu wokół przedmiotowej inwestycji pod względem występowania terenów podlegających ochronie akustycznej dokonano na podstawie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz faktycznego zagospodarowania zgodnie z art. 115 Prawa ochrony środowiska. Planowana inwestycja przebiega w sąsiedztwie terenów z zabudową mieszkaniową jednorodzinną, wielorodzinną, zagrodową, terenów związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

Zgodnie rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. Nr 2014, poz. 112), dopuszczalne poziomy hałasu dla terenu, gdzie występuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wynoszą dla pory dnia L_{AeqD} 61dB i pory nocy L_{AeqN} 56dB, dla terenów o funkcji wielorodzinnej L_{AeqD} 65dB i L_{AeqN} 56dB. Natomiast dla terenów związanych z czasowym pobytem dzieci i młodzieży w porze dnia dopuszczalne poziomy hałasu wynoszą L_{AeqD} 61dB. Dla terenów rekreacyjnych oraz związanych z czasowym pobytem dzieci i młodzieży dopuszczalny poziomy hałasu dla pory nocy nie obowiązuje.

W związku projektowanym zamierzeniem zostaną przeprowadzone prace wyburzeniowe budynków kolidujących z planowanym zamierzeniem. Realizacja przedsięwzięcia generuje konieczność wyburzenia 2 budynków mieszkalnych.

Z przedłożonych obliczeń wynika, że planowane zamierzenie może znacząco oddziaływać na ww. tereny podlegające ochronie akustycznej. Źródłami bezpośredniej emisji hałasu będzie ruch pojazdów poruszających się po projektowanej drodze. W obliczeniach rozprzestrzeniania hałasu, jako parametry charakterystyczne uwzględniono między innymi: natężenie ruchu pojazdów w tym udział pojazdów klasy ciężkiej, prędkość poruszania się pojazdów, rodzaj nawierzchni drogi.

Z przedstawionych wyników obliczeń wynika, iż na ww. terenach podlegających ochronie akustycznej występować będą przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu. W związku z powyższym inwestor zaproponował zastosowanie środków minimalizujących w postaci ekranów akustycznych. Konieczność zastosowania ekranów akustycznych występuje w sąsiedztwie projektowanej łącznicy L07L. Biorąc pod uwagę powyższe tuż. organ w decyzji określił lokalizację oraz parametry ekranu, który zostanie posadowiony przy łącznicy L07L – warunek II.8. W celu zweryfikowania skuteczności ww. środka minimalizującego wykonano analizę akustyczną z jego uwzględnieniem. Z wyników analizy wynika, że zastosowanie ww.

ekranu pozwoli na dotrzymanie dopuszczalnych poziomów hałasu w na terenach chronionych akustycznie, na których wykazano przekroczenia.

Inwestor w dokumentacji podał informację, że w kilometrażu 0+540 - 0+710 strona prawa występują tereny mieszkaniowo-usługowe. Obecnie na ww. teren wykorzystywany jest tylko do celów usługowych. Teren nie jest w chwili obecnej wykorzystywany do celów mieszkaniowych. W związku z powyższym teren ten obecnie nie podlega ochronie akustycznej. Jednakże inwestor zachowując zasadę przezorności zaproponował pozostawienie rezerwy terenu pod ewentualne zastosowanie ekranów akustycznych, w przypadku zagospodarowania terenu do celów mieszkaniowych. Mając na uwadze powyższe w sentencji decyzji określono lokalizację oraz długość pozostawienia rezerwy terenu przy projektowanej drodze.

Tut. organ w celu potwierdzenia skuteczności zaprojektowanych środków minimalizujących, a także zbadania faktycznego oddziaływania na najbliższych terenach zlokalizowanych względem projektowanej drogi w pkt VI decyzji wskazał obowiązek przeprowadzenia, pomiarów hałasu po oddaniu inwestycji do użytkowania (w ramach analizy porealizacyjnej). Analiza porealizacyjna powinna zostać przeprowadzona w zakresie oddziaływania akustycznego, a pomiary powinny zostać wykonane zgodnie z obowiązującymi przepisami – obecnie rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem (Dz. U. z 2011 r., Nr 140, poz. 824). Punkty oceny (punkty pomiarowe) powinny zostać tak dobrane, aby materiał uzyskany z analizy porealizacyjnej można było porównać z materiałem dowodowym przedłożonym na etapie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Pomiary te powinny zostać zrealizowane na terenach objętych ochroną akustyczną, które zostały faktycznie zagospodarowane w lokalizacjach szczegółowo określonych w pkt VI decyzji, a także w miejscach, w których zastosowano środki ochrony przed hałasem. Przeprowadzenie analizy porealizacyjnej pozwoli na weryfikację skuteczności zastosowanych rozwiązań minimalizujących oddziaływanie hałasu oraz określenie rzeczywistego wpływu funkcjonującej drogi na tereny podlegające ochronie akustycznej zlokalizowane w jej otoczeniu.

Trasy komunikacyjne, zaliczają się do przedsięwzięć wymienionych w art. 135 z ustawy dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, dla których w przypadku przekroczeń standardów jakości środowiska można utworzyć obszar ograniczonego użytkowania. Jednak z przedstawionych analiz wynika, że nie jest konieczne zastosowanie tego środka prawnego, ponieważ przy zastosowaniu odpowiednich środków minimalizujących oddziaływanie (w zakresie emisji hałasu) będą dotrzymane standardy jakości środowiska.

W przypadku stwierdzenia na podstawie przeprowadzonych pomiarów hałasu, iż dopuszczalne poziomy hałasu są przekraczane na terenach wymagających ochrony akustycznej, ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania nastąpi zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

W raporcie odniesiono się także do oddziaływań skumulowanych. Z informacji przedstawionych w nim wynika, że będzie dochodziło do kumulowania się oddziaływań akustycznych, jednakże stosując środki minimalizujące w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia zostaną one w znacznym stopniu ograniczone.

Emisja ze spalania paliw w silnikach poruszających się po drodze samochodów jest emisją nieorganizowaną. Emitowane związki to przede wszystkim pył (PM₁₀, PM_{2,5}), tlenki azotu, dwutlenek siarki czy tlenek węgla, a także zanieczyszczenia z grup węglowodorów. Na wielkość emisji powyższych substancji wpływa wiele czynników m.in. pojemność silnika, stan techniczny pojazdów, rodzaj paliwa, prędkość jazdy. Należy mieć na uwadze postępujący rozwój technologiczny środków transportu, w tym sukcesywną wymianę pojazdów na nowsze, spełniające coraz bardziej rygorystyczne wymagania w zakresie emisji zanieczyszczeń. Rozwój napędów niskoemisyjnych i bezemisyjnych, a także poprawa parametrów emisyjnych współczesnych pojazdów, wpływają na ograniczenie jednostkowej emisji substancji zanieczyszczających związanej z transportem.

Z przeprowadzonych obliczeń wynika, że dla wszystkich horyzontów czasowych wziętych pod uwagę w obliczeniach (rok 2033 i 2037), inwestycja nie będzie powodować negatywnego wpływu na stan jakości powietrza atmosferycznego. Emisje substancji do powietrza związane z funkcjonowaniem przedsięwzięcia nie spowodują przekroczenia obowiązujących standardów jakości powietrza. W związku z powyższym realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie stanowić istotnego zagrożenia dla jakości powietrza w rejonie jego oddziaływania.

Transport drogowy jest źródłem emisji gazów cieplarnianych emitowanych do powietrza atmosferycznego, a tym samym jego wpływ na zmiany klimatu jest niezaprzeczalny. Niemniej poziom emisji zanieczyszczeń do atmosfery zależy w głównej mierze od natężenia ruchu pojazdów, jego struktury i czasu emisji oraz typu użytkowanych pojazdów.

Założenia opracowanego w Ministerstwie Infrastruktury Programu budowy 100 obwodnic na lata 2020-2030 obejmują m.in. poprawę bezpieczeństwa na drogach, wyprowadzenie ruchu z zatłoczonych miast, czystsze powietrze, co może pośrednio przyczynić się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych.

Z danych będących w posiadaniu RDOŚ wynika, że projektowana obwodnica będzie przebiegać w granicach Parku Krajobrazowego Lasy nad Górną Liswartą (6,64 km) i jego otuliny (4,53 km). Rozporządzenie Nr 55/08 Wojewody Śląskiego z 25 sierpnia 2008 r. w sprawie Parku Krajobrazowego Lasy nad Górną Liswartą wprowadza zakazy obowiązujące na jego terenie. Zgodnie jednak z art. 17 ust. 2 pkt. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. z 2026 r. poz. 1315) zakazy obowiązujące na terenie parku krajobrazowego nie dotyczą realizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jaką jest budowa drogi publicznej – obwodnicy Herb i Blachowni.

Na obszarze Parku obowiązuje również plan ochrony, ustanowiony uchwałą Sejmiku Województwa Śląskiego nr VI/40/3/2022 z dnia 24 stycznia 2022 roku [Dz. Urz. Woj. Śl. 2022, poz. 536 ze zm.]. Projektowany odcinek drogi na obszarze Parku przebiega głównie w strefie modyfikacji gospodarki leśnej BK_2 nie naruszając zasad określonych w planie ochrony. Dodatkowo realizacja inwestycji ok. km 2+400 przecina rów przeciwczołgowy stanowiący fragment zespołu fortyfikacji polowych z okresu II wojny światowej, dla którego plan ochrony jedynie zaleca wykonanie działań na rzecz ochrony krajobrazu kulturowego BK_5.2.15, polegających na zachowaniu rowu w terenie oraz w miarę możliwości zaznaczenie w terenie zatartych fragmentów jego przebiegu oraz odstąpienie od obsadzania dna i skarp.

Analizowane przedsięwzięcie nie wpłynie negatywnie na zakres i realizację prac związanych z ochroną przyrody i kształtowaniem krajobrazu na obszarach i obiektach objętych rekomendacjami planu ochrony.

Najbliższy obszar Natura 2000, położony w buforze do 5 km od osi drogi, tj. w odległości ok. 1,53 km od analizowanej inwestycji, to Walaszczyki w Częstochowie PLH240028. Znajduje się on w dzielnicy Częstochowy - Walaszczykach, na terenach dawnej eksploatacji rud żelaza. Obecnie tworzą go w większości słabo wykształcone, często znacznie zdegenerowane zbiorowiska z rzędu *Arrhenatheretalia* i znacznie lepiej zachowane i wykształcone fitocenozy z rzędu *Molinietalia*, a zwłaszcza ze związku *Molinion*.

Przedmiotem ochrony obszaru jest siedlisko zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*) (6410). Powyższy obszar został zatwierdzony decyzją Komisji Europejskiej 2011/64/UE z 10 stycznia 2011r. i uznany jako obszar mający znaczenie dla Wspólnoty, a wyznaczony jako specjalny obszar ochrony siedlisk Rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 10 marca 2023 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 591) w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Walaszczyki w Częstochowie (PLH240028).

Dla ww. obszaru ustanowiono plan zadań ochronnych [Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 28 czerwca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Walaszczyki w Częstochowie PLH240028, <https://www.gov.pl/web/rdos-katowice/walaszczyki-w-czestochowie-plh240028>]. Został on zmieniony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 6 marca 2023 roku zmieniającym zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Walaszczyki w Częstochowie PLH240028.

Celami działań ochronnych wskazanym w ww. zarządzeniu w odniesieniu do siedliska zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*) (6410) są:

- utrzymanie powierzchni siedliska na powierzchni 7,13 ha z uwzględnieniem naturalnych procesów, utrzymanie w skali obszaru oceny wskaźnika „procent powierzchni zajęty przez siedlisko w transekcji” na poziomie 80% i więcej (FV),
- utrzymanie w skali obszaru oceny wskaźnika „struktura przestrzenna płatów siedliska” na poziomie średniego stopnia fragmentacji (płaty po kilkanaście arów) (U1),
- utrzymanie w skali obszaru oceny wskaźnika „gatunki typowe” na poziomie licznych gatunków charakterystycznych (≥ 5) i wyróżniających (≥ 3) dla związku *Molinion* (FV); utrzymanie w skali obszaru oceny wskaźnika „gatunki dominujące” na poziomie obecnych gatunków dominujących (powyżej 50%) – dominują gatunki łąkowe, charakterystyczne dla klasy *Molinio-Arrhenatheretea* (U1),
- utrzymanie w skali obszaru oceny wskaźnika „obce gatunki inwazyjne” na poziomie pojedynczych osobników lub o pokryciu <5% transektu (U1),
- utrzymanie w skali obszaru oceny wskaźnika „gatunki ekspansywne roślin zielnych” na poziomie do 30% pokrycia przez te gatunki (U1),
- utrzymanie w skali obszaru oceny wskaźnika „ekspansja krzewów i podrostu drzew” do poziomu łącznie < 5% pokrycia (FV),
- utrzymanie w skali obszaru oceny wskaźnika „wojłok (martwa materia organiczna)” na poziomie średnia <2 cm (FV).

Przedmiotowa inwestycja, nie będzie źródłem zidentyfikowanych zagrożeń dla przedmiotu ochrony, nie wpłynie pośrednio lub bezpośrednio na możliwość osiągnięcia celów działań ochronnych, ani nie wpłynie na realizację zaplanowanych działań ochronnych w obszarze Natura 2000 Walaszczyki w Częstochowie PLH240028.

Oś projektowanej obwodnicy zlokalizowana jest w odległości ok. 570 m na północny zachód od użytku ekologicznego „Bagienko w Pietrzakach” (Rozporządzenie Nr 9/2002 Wojewody Śląskiego z dnia 28 lutego 2002 r. w sprawie uznania za użytek ekologiczny torfowiska niskiego "Bagienko w Pietrzakach" w gminie Herby). Przedmiotem ochrony użytku jest śródlądowe bagienko, z okresowym ciekim wodnym, wpadającym poprzez sieć rowów do rzeki Stradomki. Jest to naturalne obniżenie porośnięte roślinnością torfowiskowo-bagienną z klasy *Phragmitetea* oraz klasy *Scheuchzeria-Caricetea nigrae*, z dominującą rolą turzyc, głównie dzióbkwatej *Carex rostrata* i pospolitej *C. nigra* oraz situ rozpięzłego *Juncus effusus*. Część torfowiskowo-bagienna otoczona jest resztkami sosnowego boru bagiennego *Vaccinio uliginosi-Pinetum*, z udziałem chronionego bagna zwyczajnego *Ledum palustre*, a także borówki bagiennego *Vaccinium uliginosum*, welnianki pochwowatej *Eriophorum vaginatum*, żurawiny błotnej *Oxycoccus palustris*. W związku ze znaczną odległością ww. formy ochrony przyrody od osi planowanej drogi wyklucza się możliwość wystąpienia negatywnego oddziaływania, w tym m. in. zaburzenia stosunków wodnych lub bezpośredniego zniszczenia gatunków chronionych, na przedmiot i cele ochrony użytku ekologicznego „Bagienko w Pietrzakach”.

Planowana droga przebiega również przez korytarze ekologiczne:

- krajowy obszar węzłowy Bory Stobrawskie GKPdC-12 stanowiący ogniwo głównego korytarza południowo-centralnego o randze międzynarodowej na długości ok. 6,63 km (zgodnie z danymi opracowanymi w ramach projektu realizowanego przez Instytut Biologii Ssaków Polskiej Akademii Nauk w Białowieży (IBS PAN), etap II projektu, 2012 r.; wyniki projektu przedstawione na stronie: <https://mapa.korytarze.pl/>),
- częstochowski korytarz spójności obszarów chronionych (M9) na długości 3,29 km (zgodnie z publikacją pn. „Opracowanie ekofizjograficzne do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego” (Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska, Katowice, 2015),
- regionalny obszar węzłowy ssaków kopytnych i drapieżnych „Lasy nad Górną Liswartą” na długości 11,16 km (zgodnie z publikacją pn. „Opracowanie ekofizjograficzne do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego” (Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska, Katowice, 2015).

Zamierzenie nie zmniejsza jednak powierzchni ww. korytarzy ekologicznych, ani ich nie dzieli w sposób funkcjonalny i przestrzenny, stanowiąc dodatkowy element w ich obrębie.

Równocześnie, dzięki zastosowaniu zaplanowanych działań minimalizujących w postaci przejść dla zwierząt, zapewniona zostanie ciągłość ich funkcjonowania.

Zgodnie z ROŚ, przeprowadzone obserwacje zwierząt i ich tropów wskazują, że przemieszczają się one w sposób nieskoncentrowany, szerokim frontem na całej powierzchni objętej badaniami, będącej fragmentem dużego, zwartego kompleksu leśnego. Zaobserwowano ślady migracji zwierząt na osi E-W (wzdłuż istniejącej drogi krajowej nr 46 i nasypu linii kolejowej nr 61 Kielce – Fosowskie), na osi N-S w poprzek istniejącej drogi krajowej nr 46 i nasypu linii kolejowej nr 61 Kielce – Fosowskie, na całej długości obszaru badań, wzdłuż autostrady A1 (gdzie aktywnie korzystają z przejścia dolnego pod autostradą) i doliny rzeki Trzepizurki, a także wzdłuż nasypu linii kolejowej nr 131 Chorzów Batory – Tczew.

Na potrzeby realizacji planowanej budowy obwodnicy została przeprowadzona inwentaryzacja przyrodnicza. Badania terenowe objęły sezony wegetacyjne 2021/2022.

Natomiast w 2025 r. przeprowadzono dodatkowe kontrole terenowe w dniach 8 lipca i 5 sierpnia, w trakcie których szczególną uwagę zwrócono na ewentualne zmiany w zagospodarowaniu terenu oraz przeprowadzono dodatkowe obserwacje w celu uaktualnienia danych o występowaniu oraz powierzchni siedlisk, a także liczebności gatunków odnotowanych wcześniej.

Ustalono, że projektowany odcinek drogi biegnie przez intensywnie użytkowane lasy gospodarcze nadleśnictwa Herby (leśnictwo Herby i Aleksandria), które są tworzone głównie przez suboceaniczne bory świeże *Leucobryo-Pinetum*, śródlądowe sosnowe bory wilgotne *Molinio caeruleae - Pinetum*, oraz kontynentalne bory mieszane *Quercus roboris-Pinetum*, w których dominującym gatunkiem jest sosna zwyczajna (*Pinus sylvestris*) z udziałem brzozy brodawkowatej (*Betula pendula*) i dębu szypułkowego (*Quercus robur*). Miejscami w drzewostanie, jako domieszka występuje świerk pospolity (*Picea abies*), modrzew europejski (*Larix decidua*), topola osika (*Populus tremula*), buk zwyczajny (*Fagus sylvatica*), klon jawor (*Acer pseudoplatanus*), dąb bezszypułkowy (*Quercus petraea*), dąb czerwony (*Quercus rubra*), grab pospolity (*Carpinus betulus*), lipa drobnolistna (*Tilia cordata*), ceremcha późna (*Prunus serotina*).

W ok. km 3+170 ÷ 3+350 trasa przecina dolinę rzeki Stradomki wzdłuż której wykształcił się niżowy łąg jesionowo-olszowy (kod siedliska 91E0). Natomiast wydzielania leśne 148 -k (km 4+140 do 4+310), 145 -b (km 5+600 do 5+775), 146 -b (km 5+410 do 5+435) porasta kwaśna buczyna *Luzulo pilosae-Fagetum* (kod siedliska 9110). Dodatkowo na odcinku od km 7+050 do 7+150 trasa przecina dolinę rzeki Trzepizurki porośniętą szuwarem trzcinowym *Phragmitetum australis*.

W obrębie planowanego przedsięwzięcia tereny łąkowe zajmują niewielką część terenu, ulokowaną głównie w rejonie istniejącego i projektowanego do przebudowy węzła DK46 z autostradą A1 (węzeł Blachownia). Łącznice północno-zachodnie przebudowywanego węzła wkraczają częściowo na teren wyrobiska poeksploatacyjnego w miejscowości Wyrazów. Natomiast na przebiegu nowoprojektowanych łącznic południowowschodnich węzła wykształcił się niewielki płat ciepłolubnej śródlądowej murawy napiaskowej ze związku *Koelerion glaucae* (kod siedliska 6120). Dodatkowo na południowy wschód od węzła „Blachownia” rosną łąki z klasy *Molinio-Arrhenatheretea*, miejscami z dominacją kłosówki wełnistej i podsianej kupkówki. W lokalnych, bardziej wilgotnych obniżeniach tych łąk występują młaki torfotwórcze. Obok typowych dla tego siedliska gatunków, jak tojeść zwyczajna *Lysimachia vulgaris*, ostrożeń łąkowy *Cirsium rivulare*, sitowie leśne *Scirpus sylvaticus*, wełnianka wąskolistna *Eriophorum angustifolium* i krwawnica pospolita *Lythrum salicaria*, występują także storczyki – kukułki szerokolistne *Dactylorhiza majalis*. Nasadzenia zieleni drogowej występują jedynie w rejonie węzła drogowego „Blachownia” w obrębie autostrady A1. Tworzą ją niewielkie enklawy o charakterze krajobrazowym, zbudowane z nasadzeń drzew gatunków lipa drobnolistna (*Tilia cordata*), klon zwyczajny (*Acer platanoides*), brzoza brodawkowata (*Betula pendula*), klon polny (*Acer campestre*) podsadzanych krzewami następujących gatunków: głóg jednoszyjkowy (*Crataegus monogyna*), róża dzika (*Rosa canina*), dereń świdwa (*Cornus sanguinea*). Tereny podmokłe w obrębie przedsięwzięcia związane są głównie z rozlewiskami strugi Trzepizurka uchodzącej do rzeki Stradomka.

W trakcie badań stwierdzono stanowiska chronionych lub rzadkich gatunków grzybów i porostów tj. błyskoporek podkorowy (*Inonotus obliquus*), trzęsak kulistozarodnikowy (*Tremella globispora*), mitróweczka błotna (*Mitrulella paludosa*), korkoząb czerniawy

(*Phellodon niger*), maczuźnik nasięźrzały (*Cordyceps ophioglossoides*) oraz pustułka rurkowata (*Hypogymnia tubulosa*), mąkla tarniowa (*Evernia prunastri*), brodaczka kępkowa (*Usnea hirta*).

Ponadto w rejonie inwestycji stwierdzono również chronione mszaki: torfowiec nastroszony (*Sphagnum squarrosum*), fałdownik nastroszony (*Rhytidiadelphus squarrosus*), płonnik pospolity (*Polytrichum commune*), rokićnik pospolity (*Pleurozium schreberi*), widłoząb miotłowy (*Dicranum scoparium*), bielistka siwa (*Leucobryum glaucum*), gajnik łśniący (*Hylocomium splendens*), widłoząb kędzierzawy (*Dicranum polysetum*), tujowiec tamaryszkowaty (*Thuidium tamariscinum*), torfowiec błotny (*Sphagnum palustre*), nastroszek kędzierzawy (*Uloa crispa*), drabik drzewkowaty (*Climacium dendroides*). Spośród chronionych roślin naczyniowych stwierdzono stanowiska: bagno zwyczajne (*Ledum palustre*), bobrek trójlistkowy (*Menyanthes trifoliata*), wawrzynek wilczełyko (*Daphne mezereum*), widłak jałowcowaty (*Lycopodium annotinum*), kukułka szerokolistna (*Dactylorhiza majalis*), pływacz zwyczajny (*Utricularia vulgaris*).

Analizowany obszar był miejscem występowania bezkręgowców, w tym ślimaka winniczka (*Helix pomatia*), owadów należących do różnych taksonów w tym ważek, chrzączek, jętek, widelnic, skorków, prostoskrzydłych, pluskwiaków, błonkówek, muchówek, chrząszczy czy motyli. Wśród pojawiających się w rejonie inwestycji gatunków objętych ochroną błonkówek *Hymenoptera* występują pospolite trzmiele *Bombus* sp. reprezentowane przez trzmieľa ziemnego *B. terrestris*, trzmieľa gajowego *B. lucorum*, trzmieľa kamiennika *B. lapidarius*, trzmieľa parkowego *B. hypnorum*, a także mrówka rudnica *Formica* sp. Spośród występujących przedstawicieli rzędu chrząszczy *Coleoptera* w przedmiotowym zasięgu nie odnotowano obecności chronionych gatunków. Dotyczy to między innymi ksylofagów takich jak pachnica dębowa *Osmoderma eremita* czy też przedstawicieli naziemnych biegaczy *Carabus* sp. Bezpośrednio w granicach terenu na którym będzie realizowane przedsięwzięcie nie odnotowano funkcjonujących mrowisk.

W trakcie inwentaryzacji w ciekach i zbiornikach wodnych na obszarze badań stwierdzono poza pospolitymi, powszechnie występującymi gatunkami, także dwa chronione - różanka, minóg strumieniowy oraz jeden ujęty na Czerwonej Liście Zwierząt Ginących i Zagrożonych w Polsce gatunek ryb - miętus. Siedliskiem minoga strumieniowego i miętusa jest rzeka Trzepizurka będąca prawym dopływem Stradomki. Różanka została stwierdzona również w gliniance w Liszce Dolnej jednakże stanowisko to pozostaje poza obszarem oddziaływania. Ponadto, rzeki Trzepizurka i Stradomka stanowią potencjalne siedlisko śliza (*Barbatula barbatula*).

W trakcie badań w wyrobisku poeksploatacyjnym w sąsiedztwie węzła Blachownia stwierdzono występowanie sumika karłowatego *Ameiurus nebulosus* - inwazyjnego gatunku obcego.

W inwentaryzacji stwierdzono również występowanie 9 gatunków płazów: kumaka nizinnego *Bombina bombina*, ropuch: szarej *Bufo bufo* i zielonej *Pseudepidalea viridis*, rzekotki drzewnej *Hyla arborea*, przedstawicieli żab zielonych *Pelophylax esculentus complex*, żaby trawnej *Rana temporaria*, żaby moczarowej *Rana arvalis* oraz traszek: zwyczajnej *Lissotriton vulgaris* i grzebieniastej *Triturus cristatus*.

Rozpoznano w terenie 17 miejsc rozrodu płazów, w tym: śródlądne zbiorniki wodne i rozlewiska, płytkie sadzawki w lokalnym obniżeniu terenu, stawy, podmokłości, zbiornik w wyrobisku poeksploatacyjnym, zbiornik kompensacyjny w pasie A1, eutroficzny zbiornik oraz glinianka.

Badania i obserwacje terenowe nie wykazały istnienia wyraźnych, liniowych szlaków migracji płazów. Obserwowane wiosną i jesienią płazy wędrowały pojedynczo, w sposób nieskoncentrowany, szerokim frontem z miejsc zimowania zlokalizowanych w sąsiedztwie do zbiorników wodnych, a po odbyciu godów rozchodziły się promieniście do właściwych sobie siedlisk bytowania (ropuchy, żaby brunatne, grzebiuszki) i zimowania.

Spośród przedstawicieli gadów na terenie badań stwierdzono występowanie jaszczurek: zwinki *Lacerta agilis* i żyworodnej *Zootoca vivipara*, padalca *Anguis fragilis* i zaskrońca zwyczajnego (*Natrix natrix*).

Zgodnie z inwentaryzacją większa część obserwowanych ptaków (ok. 79 gatunków), należy do objętych ochroną ścisłą, jednakże powszechnie występujących na terenie kraju. Pośród odnotowanych przedstawicieli ornitofauny wyróżniono gatunki z Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej oraz gatunki zagrożone [z kryterium zagrożenia: (2020) CR, EN oraz VU]: dzięcioł czarny (*Dryocopus martius*), gąsiorek (*Lanius collurio*), dzięcioł zielonosiwy (*Picus canus*), lerka (*Lullula arborea*), żuraw (*Grus grus*), czajka (*Vanellus vanellus*), kszyszek (*Gallinago gallinago*), przepiórka (*Coturnix coturnix*). Szacowana liczebność tych gatunków wyniosła 1-5, a jedynie w przypadku czajki określono ją jako 6-10 osobników. Wskazano również kategorię lęgowości dla ww. ptaków - gniazdowanie pewne określono dla żurawia. Ponadto rejon przedsięwzięcia stanowi potencjalne siedliska lęgowe gatunków pospolicie występujących w regionie i na obszarze kraju (takich jak np. bogatka, modraszka, kos, szpak, zięba, skowronek itp.).

Na podstawie przeprowadzonych obserwacji stwierdzono, że analizowany obszar nie jest ważnym miejscem dużych koncentracji ptaków wędrownych. Pomimo tego, w rejonie planowanej inwestycji stwierdzono przeloty ptaków wędrownych takich jak gęsi *Anser sp.* (stada liczące do kilkunastu osobników), żurawie *Grus grus* (pojedyncze przeloty stad do kilku osobników), szpaki *Sturnus vulgaris*, czajki *Vanellus vanellus* (stada do kilku osobników), przedstawiciele łuszcakowatych. Gęsi czy żurawie przemieszczały się na wysokich pułapach poza pionowym zasięgiem inwestycji. Natomiast łuszcakowate i szpaki przemieszczały się pośród zadrzewień bądź na polach, na wysokościach mogących wchodzić w kolizję z planowaną trasą. Małe stada czajek obserwowano odpoczywające w sąsiedztwie zalanego wyrobiska poeksploatacyjnego w sąsiedztwie węzła Blachownia.

W przypadku teriofauny zidentyfikowane zostały gatunki pospolicie występujące tj.: sarny, dziki, jelenie, zające, krety, jeż, łoś (potencjalnie). Ponadto, stwierdzono siedliska gatunków chronionych i rzadkich: bobra europejskiego (*Castor fiber*) i wydry (*Lutra lutra*).

W ramach prac terenowych podczas inwentaryzacji przyrodniczej nie odnotowano śladów występowania wilka w rejonie inwestycji. Jednakże zgodnie z informacjami przekazanymi przez Nadleśnictwo Herby na terenie objętym opracowaniem dokonywano okazjonalnych obserwacji osobników tego gatunku. Jak podniesiono w dokumentacji wilki unikają stałego przebywania w otoczeniu dróg (np. autostrad) w promieniu <400 m od ich krawędzi.

Równocześnie istnieje zależność pomiędzy gęstością dróg na danym obszarze, a występowaniem wilków, z graniczną wartością ok. 0,58 km dróg/ km² powierzchni. Zakładając, że inwestycja związana z realizacją obwodnicy Herb i Blachowni spowoduje pojawienie się nowej infrastruktury w terenie na każdym kolejnym kilometrze swego przebiegu można przyjąć, że w związku z realizacją projektowanej trasy przydatność siedliskowa w kontekście możliwości regularnego bytowania wilków w otoczeniu zmniejszy się w promieniu ok. 1 km od osi inwestycji (dotyczy to sytuacji najbardziej niekorzystnej tzn. zakładającej powstanie całkiem nowego typu oddziaływania w niezakłóconym dotychczas środowisku). Natomiast na omawianym terenie już funkcjonują droga DK46 i autostrada A1.

Odnosząc się do teoretycznej rozległości zajmowanego przez wilki terytorium (ok. 250 km² na terenach nizinnych) szacuje się, że utrata przydatności siedliskowej (ubytek funkcjonalnych siedlisk) wyniesie 7,9%. W związku z powyższym szacuje się, że utrata przydatności siedliskowej w przypadku analizowanej inwestycji będzie stosunkowo niewielka i nie wpłynie na ogólną możliwość bytowania (żerowania/ przemieszczania się) wilków w szeroko rozumianym obszarze węzłowym obejmującym teren inwestycji.

W oparciu o przeprowadzone kontrole terenowe na obszarze objętym analizą zidentyfikowano występowanie przynajmniej 9 gatunków nietoperzy: gacki (*Plecotus sp.*), nocki (*Myotis sp.*), karlik większy (*Pipistrellus nathusii*), karlik drobny (*Pipistrellus pygmeus*), karlik malutki (*Pipistrellus pipistrellus*), borowiaczek (*Nyctalus leisleri*), borowiec wielki (*Nyctalus noctula*), mroczek pozłocisty (*Eptesicus nilssonii*), mroczek późny (*Eptesicus serotinus*). W czasie kontroli terenowych (m.in. wczesnoporannych przejazdów pośród zabudowań) bezpośrednio na analizowanym obszarze nie zaobserwowano miejsc występowania znaczących kolonii rozrodczych nietoperzy. Najbliższa potwierdzona kolonia rozrodcza gacka brunatnego funkcjonuje pod dachem kościoła Najświętszego Serca Pana Jezusa w Herbach przy ul. Katowickiej 1, w odległości >500 m od początku opracowania wariantu W2.

W ramach prowadzonych prac, dojdzie do kolizji z siedliskami i stanowiskami chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz uszczupleniu ulegną fragmenty powierzchni cennych siedlisk przyrodniczych.

W związku z koniecznością przebudowy koryta rzeki Stradomki usunięte zostanie stanowisko chronionego gatunku grzyba włókouszka ukośnego (*Inonotus obliquus*) [tj. błyskoporka podkorowego (*Inonotus obliquus*)] w km 3+230, strona lewa. Natomiast, w trakcie prac w km 4+865 strona prawa, konieczne będzie usunięcie chronionego porostu mąkli tarniowej (*Evernia prunastri*). Przedmiotowe gatunki występują powszechnie w regionie i terenie całego kraju na odpowiednich siedliskach, a powierzchnia i liczba likwidowanych stanowisk jest stosunkowo mała. W związku z powyższym ocenia się, że realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie w sposób znaczący na stan zachowania regionalnej i krajowej populacji tych gatunków.

Z gatunków chronionych mszaków, w kolizji z realizacją inwestycji będą stanowiska: torfowca nastroszonego (*Sphagnum squarrosum*) [km 0+000 strona lewa, 0+725 strona lewa, km 3+195 strona lewa, 6+985 strona prawa, 7+035 strona lewa, 11+570 strona prawa], fałdownika nastroszonego (*Rhytidiadelphus squarrosus*) [km 0+035, strona prawa], gajnika lśniącego (*Hylocomium splendens*) [km 1+370 strona lewa], widłoząba kędzierzawego (*Dicranum polysetum*) [km 1+370 strona lewa], bielistki siwej (*Leucobryum glaucum*) [km 3+195 strona lewa], płonnika pospolitego (*Polytrichum commune*) [km 3+640 strona lewa], tujowca tamaryszkowatego (*Thuidium tamariscinum*) [km 4+100 strona lewa], nastroszka kędzierzawego (*Uloa crispa*) [km 10+080 strona lewa, 11+570 strona prawa] oraz drabika drzewkowatego (*Climacium dendroides*) [km 11+570 strona prawa].

Ponadto, w km 4+630 strona lewa, zostanie zlikwidowane 0,06 ha (1,1%) powierzchniowego stanowiska mszaków: torfowiec *Sphagnum sp.*, płonnik pospolity *Polytrichum commune*, gajnik lśniący *Hylocomium splendens*. Zachowana, pozostała powierzchnia stanowiska w części brzeżnej, sąsiadującej z placem budowy, będzie podlegała wpływom pośrednim w postaci emisji zanieczyszczeń do powietrza czy miejscowego pylenia, jednak oddziaływania te będą miały charakter niezorganizowany i ograniczony w czasie, a ponadto uzależniony od warunków meteorologicznych.

Wszystkie stwierdzone gatunki mszaków są szeroko rozpowszechnione w całym kraju i występują powszechnie w odpowiednich siedliskach w obszarze badań. Nie ma wśród nich gatunków szczególnie cennych i rzadkich. Z tego względu ocenia się, że realizacja przedsięwzięcia, mimo kolizji z kilkoma stanowiskami oraz (pomijalnego) zmniejszenia zajmowanej przez nie powierzchni, nie wpłynie w zauważalny sposób na stabilność populacji i ogólny stan ochrony w skali lokalnej i regionalnej. Oceniono zatem, że przewidywany ubytek pow. stanowisk nie wpłynie negatywnie w sposób znaczący na stan zachowania populacji powszechnie występujących w regionie gatunków.

Zniszczeniu ulegnie również stanowisko bagna zwyczajnego (*Ledum palustre*) w km 3+095 strona lewa. Gatunek ten należy do stosunkowo często spotykanych w regionie i na terenie całego kraju i w związku z tym ocenia się, że realizacja analizowanego przedsięwzięcia nie wpłynie negatywnie na stan zachowania jego populacji zlokalizowanych poza terenem projektowanej obwodnicy.

Spośród gatunków fauny, których stanowiska znajdują się w kolizji z prowadzonymi pracami, wskazano, jaszczurkę zwinkę (*Lacerta agilis*) - w km 7+210 strona prawa (ok. 1-5 osobników na stanowisku), 0+705 strona lewa (ok. 1-5 osobników na stanowisku), km 12+400 strona prawa (ok. 1-5 osobników na stanowisku), km 11+585 strona prawa (ok. 1-5 osobników na stanowisku).

Spośród zinwentaryzowanych miejsc rozrodu płazów, 5 stanowisk koliduje z planowaną inwestycją. W km 0+670 strona lewa zlokalizowany jest śródleśny zbiornik wodny na cieku/rowie (punkt poboru wody) o odsłoniętej powierzchni. Jest to miejsce rozrodu żab zielonych *Pelophylax esculentus complex* (ok. 10 -50 osobników na stanowisku) i ropuchy szarej Bufo bufo (ok. 50-100 osobników na stanowisku). Pomimo lokalizacji fragmentu zbiornika w granicach przewidywanego terenu, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie obecnie przyjęte rozwiązania projektowe przewidują jego zachowanie w całości. W ROŚ wskazano, że w celu ograniczenia zjawiska barierowości i zapewnienia łączności ekologicznej stanowiska z lądową częścią siedlisk stwierdzonych gatunków, konieczne jest zaprojektowanie przepustów ekologicznych wraz z systemem wygradzeń ochronno-naprowadzających ograniczających śmiertelności płazów na przylegającym odcinku projektowanej obwodnicy.

Kolejnym miejscem rozrodu, przewidzianym do częściowej likwidacji jest rozlewisko i podmokłości silnie porośnięte roślinnością szuwarową o powierzchni 0,69 ha (km 11+580 strona lewa). Stwierdzono w nim kompleks żab zielonych *Pelophylax esculentus complex* (ok. 1-5 osobników). W wyniku prowadzonych prac usunięte ma zostać 0,12 ha (17%) powierzchni stanowiska. Zachowana powierzchnia stanowiska będzie natomiast podlegała wpływom pośrednim wskutek powstania bariery oddzielającej miejsce rozrodu od lądowej części siedliska. Zgodnie z ROŚ nie przewiduje się całkowitego zaniku stanowiska wskutek realizacji przedsięwzięcia. Podobnie jak w przypadku ww. zbiornika, w celu ograniczenia zjawiska barierowości i zapewnienia łączności ekologicznej ww. stanowiska z lądową częścią siedlisk stwierdzonych gatunków, zaprojektowano przepusty ekologiczne i wygradzenia ochronno-naprowadzające na przylegającym odcinku projektowanej obwodnicy. Biorąc pod uwagę powyższe oraz uwzględniając położenie względem projektowanej obwodnicy nie przewiduje się zaniku stanowiska wskutek realizacji przedsięwzięcia.

W km 11+550 strona prawa zlokalizowane jest lokalne rozlewisko (przesychające), ze znacznym udziałem turzyc i sitów na obrzeżach, o powierzchni 0,08 ha. Obecnie siedlisko poddawane jest antropopresji i stopniowo degradowane poprzez rozjeżdżanie samochodami terenowymi, motocyklami i quadami. Zinventaryzowano w tym miejscu kompleks żab zielonych *Pelophylax esculentus complex* (ok. 10-50 osobników). W wyniku budowy obwodnicy likwidacji ulegnie 0,07 ha (83%) siedliska, przez co zmniejszy się również liczebność populacji stwierdzonych gatunków. W dokumentacji zaznaczono, że możliwy jest zanik stanowiska wskutek realizacji przedsięwzięcia. Natomiast mając na uwadze obecne zagrożenie dla trwałości siedliska, spowodowane niekontrolowanym ruchem pojazdów terenowych (quadów i motocykli), prowadzące do mechanicznej degradacji, niszczenia struktury roślinnej oraz miejsc rozrodu płazów, uznano za konieczną weryfikację danych przyrodniczych dla tego obszaru podczas inwentaryzacji jaka będzie prowadzona w ramach ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Uzyskane informacje będą podstawą do weryfikacji oceny możliwości zachowania, choć częściowego ww. siedliska płazów oraz wskazania działań minimalizujących i ewentualnie kompensujących utratę części siedliska np. poprzez wyznaczenie/ realizację stanowiska/zbiornika zastępczego itp.

W km 12+115 strona lewa znajduje się zbiornik w wyrobisku poeksploatacyjnym (pow. 10,16 ha) z kompleksem żab zielonych *Pelophylax esculentus complex* (ok. 50-100 osobników) i ropuchą szarą *Bufo bufo* (ok. 500 – 1000 osobników). Zlikwidowane zostanie 1,13 ha (11%) powierzchni siedliska. Ograniczenie powierzchni stanowiska nie spowoduje zmniejszenia liczebności populacji poszczególnych stwierdzonych gatunków.

Dodatkowo, w km 12+445 strona lewa zlokalizowany jest istniejący zbiornik kompensacyjny w pasie drogowym autostrady A1, o powierzchni 0,10 ha. Wykazano w nim gatunki płazów: ropucha szara (*Bufo bufo*), kompleks żab zielonych (*Pelophylax esculentus complex*), kumak nizinny (*Bombina bombina*), traszka grzebieniasta (*Triturus cristatus*), traszka zwyczajna (*Lissotriton vulgaris*). Liczba osobników z każdego gatunku wyniosła 10 – 50. Pomimo jego lokalizacji w granicach przewidywanego terenu na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, obecnie przyjęte rozwiązania projektowe przewidują jego zachowanie w całości. Po zrealizowaniu przedsięwzięcia będzie on nadal pełnił swoją funkcję. Wszystkie zachowane powierzchnie ww. miejsc rozrodu płazów będą podlegały oddziaływaniom pośrednim np. w postaci pylenia z placu budowy, które jednak będą miały charakter nieorganizowany i ograniczony w czasie. Ponadto wskazano, że wskutek realizacji przedsięwzięcia nie przewiduje się trwałych zmian stosunków wodnych i obniżenia poziomu wody w zbiornikach.

Do zidentyfikowanych gatunków ptaków, których siedliska znajdują się w bezpośredniej kolizji z planowaną inwestycją należą: dzięcioł czarny *Dryocopus martius*, (km 1+610, strona lewa), gąsiorek *Lanius collurio* (km 12+865, strona prawa), lerka *Lullula arborea* (km 0+795, strona lewa). Rejon przedsięwzięcia obfituje również w potencjalne siedliska lęgowe gatunków pospolicie występujących w regionie i na obszarze kraju, takich jak, np.: bogatka, modraszka, kos, szpak, zięba, skowronek itp. Z uwagi na fakt, że ptaki te co roku zakładają gniazda w innym miejscu, nie jest jednak możliwe dokładne wskazanie, które stanowiska ulegną likwidacji wskutek, np. wycinki drzew i krzewów lub porzucenia lęgu wskutek spłoszenia. W trakcie prowadzenia prac ziemnych szczególnie zagrożone są ptaki zakładające gniazda bezpośrednio na gruncie (w trawie), takie jak np. czajka, kszyszek czy pospolity skowronek. Dla większości stwierdzonych w rejonie projektowanej obwodnicy ptaków oceniono, że zajęcie fragmentu areалу ich występowania będzie skutkowało przeniesieniem się osobników w inne dogodne siedliska w sąsiedztwie. Wskazano,

że ubytek siedliska (bór sosnowy), a w przypadku żurawia *Grus grus* szuwar i turzycowisk, w porównaniu z dużym zasobem siedliskowym poza terenem przedsięwzięcia, będzie niewielki. W związku z tym nie przewiduje się wystąpienia znaczącego oddziaływania na lokalne i krajowe populacje gatunków.

W kolizji z planowanym zamierzeniem znajdują się również siedliska bobra europejskiego (*Castor fiber*) - w km 7+100 powierzchnia 1,7 ha (9%), w km 0+275 powierzchnia 1,3 ha (19%), w km 12+700 powierzchnia 0,3 ha (2%). Ponadto w kolizji z inwestycją jest siedlisko wydry *Lutra lutra* w km 7+100 o powierzchni 1,7 ha (9%).

Ww. siedliska są w bezpośredniej kolizji z inwestycją, co związane będzie z potencjalnym płoszeniem osobników i ich wypieraniem na obszary poza zasięgiem oddziaływania zamierzenia. Z uwagi na jedynie częściowe zajęcie siedliska stwierdza się, że gatunki te będą mogły występować na terenach przyległych (poza granicami inwestycji) i nie przewiduje się znacząco negatywnego wpływu na ogólny stan populacji gatunku.

W stosunku do pozostałych stwierdzonych gatunków podlegających ochronie tj.: kreta (*Talpa europaea*), jeża zachodniego (*Erinaceus europaeus*) oraz wiewiórki (*Sciurus vulgaris*), występujących potencjalnie niemal na całym analizowanym obszarze stwierdzono, że inwestycja przyczyni się do trwałego zajęcia i przekształcenia części potencjalnych siedlisk bytowania tych gatunków. Jednocześnie oceniono, że przewidywany ubytek będzie stosunkowo niewielki w odniesieniu do całkowitej powierzchni siedlisk zachowywanych i dostępnych dla tych zwierząt poza terenem, na którym będzie realizowana inwestycja. Budowa obwodnicy nie wpłynie zatem w sposób znacząco negatywny na ogólny stan populacji gatunków, ani na ich zasób siedliskowy.

Podczas organizacji placu budowy będzie zachodziła konieczność wyznaczenia miejsc, które będą pełniły rolę zaplecza budowy. W ROŚ wyszczególniono trzy typy zapleczy budowlanych:

- a) bazy materiałowo – sprzętowe – w tym centralne magazyny materiałów budowlanych oraz paliw, magazyny odpadów, parkingi do lokowania parku maszynowego oraz pojazdów ekipy budowlanej, polowe warsztaty (miejsca prowadzenia prac pomocniczych, obsługi sprzętu i pojazdów), obiekty socjalno-sanitarne,
- b) zaplecza sanitarne – w tym węzeł socjalny przy placu budowy obejmujący: szczelne sanitariaty, kontener pełniący funkcje socjalne, miejsce gromadzenia odpadów komunalnych,
- c) zaplecza technologiczne – miejsce dowozu materiałów oraz sprzętu przeznaczonego do zastosowania w bliskim przedziale czasowym na placu budowy. Obejmują również miejsca ustawiania tymczasowych rusztowań, czasowego gromadzenia odpadów innych niż komunalne.

W pierwszej kolejności lokalizowane mają być one na terenie przeznaczonym pod pas drogowy. W przypadku jednak zajścia konieczności ich umiejscowienia na terenach sąsiadujących z inwestycją, przy ich wyznaczaniu wykluczono lokalizację w zasięgu rzutu pionowego koron drzew oraz w odległości co najmniej 2 m na zewnątrz od tego zasięgu (pkt.I.2.1.a). Wskazano także konkretne miejsca gdzie, z uwagi na uwarunkowania przyrodnicze, również nie należy lokalizować baz materiałowo-sprzętowych. Określono je w tabeli nr 1 (pkt. I.2.1.b). Tereny te obejmują: Park Krajobrazowy Lasy nad górną Liswartą i jego otulinę, obszary leśne, rejon pomnika przyrody oraz siedliska występowania płazów i ptaków wodno-błotnych. Ponadto, obecny przy realizacji zamierzenia nadzór przyrodniczy,

ma za zadanie każdorazowo ocenić i zdecydować o wyłączeniu innych, dodatkowych terenów cennych przyrodniczo z lokalizacji zapleczy budowy.

Przed przystąpieniem do realizacji inwestycji przeprowadzone zostaną prace przygotowawcze - teren zostanie oczyszczony z roślinności (wycinka drzew, krzewów, itd.) oraz zebrana zostanie wierzchnia warstwa ziemi. Zakres przewidzianych w fazie realizacji zamierzenia robót, obejmuje również prace rozbiórkowe obiektów kubaturowych oraz prace w obrębie infrastruktury kolidującej z przebiegiem drogi.

Roboty ziemne oraz inne prace przygotowawcze przed rozpoczęciem inwestycji nakazano prowadzić po uprzednim stwierdzeniu, nie wcześniej niż 2 tygodnie przed ich rozpoczęciem, przez nadzór przyrodniczy: botaniczny, entomologiczny, herpetologiczny, ornitologiczny i teriologiczny czy na powierzchni terenu objętego zamierzeniem nie znajdują się siedliska oraz stanowiska gatunków chronionych roślin i zwierząt, w tym gniazda znajdujące się na ziemi, w koronach drzew, itp. W przypadku ich stwierdzenia nadzór przyrodniczy zdecyduje o dalszym sposobie postępowania, w tym o konieczności uzyskania derogacji (pkt. I.2.2). Ważne jest również, by przed przystąpieniem do wykonywania prac terenowych wszyscy pracownicy zostali przeszkoleni i poinformowani o sposobie postępowania w przypadku stwierdzenia na terenie budowy zwierząt. (pkt. I.2.15.a).

Po usunięciu roślinności konieczne będzie zdjęcie wierzchniej warstwy gleby. W warunku w pkt. I.2.3 nakazano, aby warstwę humusu ściągniętą w trakcie prac przygotowawczych, jako wartościowego materiału, dostarczającego roślinom niezbędnych składników odżywczych i poprawiającego retencję gleby, wykorzystać na etapie prac wykończeniowych. Do czasu ponownego zastosowania, humus nakazano przechowywać w przyzmach o lekko wklęsłej powierzchni, co będzie sprzyjało przyjmowaniu wód opadowych i chroniło urodzajną warstwę gleby przed wysychaniem. Natomiast w pkt. I.2.4 nakazano, aby składowane przyzmy kształtować z nachyleniem ścian nie bardziej stromym niż 70°. Strome skarpy mogłyby bowiem zostać zasiedlone przez ptaki. Gatunkiem, który szczególnie łatwo wykorzystuje takie miejsca jest brzegówka (*Riparia riparia*). Poza naturalnymi siedliskami jaskółka ta zasiedla też gliniaste urwiska przy drogach, głębszych rowach, strome ściany żwirowisk, piaskowni, hałd pokopalnianych, wysokich hałd piasku i żwiru, wyrobisk, wykopów, przyzm oraz kopalni gliny. W województwie śląskim niejednokrotnie notowano brzegówki nawet w pobliżu trwających budów. Może się zdarzyć jednak, że na terenie budowy znajdują się już strome skarpy lub powstaną one w sposób niezamierzony - z osunięć czy obrywów gruntu. Ponieważ brzegówki mogą zasiedlić takie miejsca w przeciągu kilku dni, muszą one zostać skontrolowane przez nadzór ornitologiczny, jeżeli przewidziane jest ich naruszenie w okresie od ok. 10 kwietnia do 31 sierpnia każdego roku (okres lęgowy brzegówki). W przypadku stwierdzenia na terenie budowy obecności nor czy kolonii lęgowych, konieczne będzie umożliwienie przeprowadzenia ptakom lęgów, a późniejsze zniszczenie siedliska będzie możliwe dopiero po uzyskaniu zezwolenia na realizację czynności zakazanych w stosunku do chronionych gatunków zwierząt. Zalecane jest zatem zniwelowanie istniejących już skarp na terenie budowy przed ok. 10 kwietnia i bieżące niwelowanie wszelkich osunięć i obrywów, co jest najkorzystniejszym rozwiązaniem. Dodatkowo zgodnie z ROŚ w zbiorniku poeksploatacyjnym (miejsce rozrodu płazów nr 14), który częściowo koliduje z planowaną inwestycją stwierdzono miejsce gniazdowania kolonii brzegówek. Jednocześnie wskazano, że realizacja inwestycji obejmie niewielki fragment zbiornika i nie wpłynie na główne walory w pozostałej jego części - możliwość bytowania płazów oraz kolonia brzegówek zostaną utrzymane.

W warunkach decyzji określono również zasady lokalizowania hałd na terenach znajdujących się w rejonach cieków i terenów podmokłych, wprowadzając minimalną dopuszczalną odległość w jakiej będzie to możliwe (nie bliżej niż 50 m). Pozwoli to uchronić przed zniszczeniem tereny podmokłe oraz otulinę biologiczną cieków oraz zachować siedliska fauny i flory związane ze środowiskiem wodnym. Dodatkowo zobowiązano nadzór przyrodniczy do oceny i decyzji o wyłączeniu dodatkowych terenów z możliwości lokalizacji przym.

Do oświetlenia placu budowy, a następnie drogi należy stosować lampy o możliwie najniższej emisji barw niebieskich (temperatura barwowa do 4000K) i promieniowania UV oraz o kierunkowej wiązce światła (pkt. I.2.5, pkt. II.4). Określenie barwy światła o ograniczonej emisji promieniowania ultrafioletowego (UV) i niebieskiego, umożliwi przede wszystkim ograniczenie aktywności owadów, których cykl dobowy regulowany jest przez światło. Z kolei mniejsza ilość owadów w rejonie elementów oświetleniowych, pośrednio wpływa na mniejszą efektywność wabienia nietoperzy, co przyczyni się do zmniejszenia ich śmiertelności, zarówno w fazie realizacji oraz na późniejszym etapie eksploatacji drogi. W ww. warunku poruszono również kwestię konstrukcji opraw oświetleniowych, która powinna być zamknięta, co dodatkowo zabezpieczy owady przed uwięzieniem w oprawach latarni. Wskazano także, na stosowanie latarni kierujących wiązkę światła wyłącznie na powierzchnię, którą ma oświetlać (w fazie realizacji na zaplecze budowy, w fazie eksploatacji na drogę) co umożliwi zmniejszenie efektu zanieczyszczenia światłem na tereny sąsiadujące. Dodatkowo w uzupełnieniu ROŚ przeanalizowano wpływ na owady i nietoperze oświetlenia o różnej temperaturze barwowej (pomiędzy 3000K, a 4000K). Wskazano, że na podstawie przeprowadzonych badań (J. Bolliger et al., 2022: Contrasting effects of street light shapes and LED color temperatures on nocturnal insects and bats. W: Basic and Applied Ecology 64 (2022) 1-12) spośród wszystkich analizowanych taksonów owadów, różnice między światłem 3000 i 4000 K były znaczące jedynie dla łuskoskrzydłych (motyli), natomiast mając na uwadze ogół insektów znaczące różnice nie występowały. Podobnie w przypadku nietoperzy, których aktywność nie wykazywała istotnych różnic między rozpatrywanymi typami światła. Podkreślono również, że na obecnym etapie, planowane oświetlenie obejmie przede wszystkim rejon skrzyżowań/ rond, które w praktyce będzie realizowane na odcinkach dróg o długości ok. 100 m od projektowanych obiektów (licząc od miejsca połączenia dojazdów/ zjazdów za wyspą dzielącą). Oceniono, że będą to odcinki stosunkowo krótkie nie mające znacząco negatywnego wpływu na ogólny stan populacji występujących gatunków owadów i nietoperzy. W pkt. II.4 decyzji wskazano wymagania dla docelowego oświetlenia drogowego. Nakazano, aby oświetlenie realizowane w pobliżu przejść dla zwierząt wprowadzić przy uwzględnieniu wymagań, które pozwolą w maksymalny sposób zminimalizować negatywne oddziaływanie oświetlenia na migrującą faunę (rezygnacja z budowy skrajnych latarni w przypadku, kiedy oświetlony odcinek drogi położony jest bliżej niż 200 m od ich granicy w obszarach leśnych i 500 m w terenie otwartym, zmniejszenie mocy skrajnych latarni, zmniejszenie wysokości latarni, budowa latarni w pasie rozdziału jezdni zamiast wzdłuż ich zewnętrznych krawędzi). Kwestia parametrów i docelowego km oświetlenia w odniesieniu do umiejscowienia przejść dla zwierząt wskazana została w decyzji jako jeden z elementów wymagających zweryfikowania i doszczegółowienia na etapie ponownej oceny.

W trakcie prowadzonych prac ulegną zniszczeniu częściowo lub całkowicie stwierdzone w rejonie inwestycji siedliska z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. W kilometrażu 4+180, strona lewa zostanie zlikwidowane 0,81 ha (23%) powierzchni płatu siedliska kod: 9110

kwaśne buczyny, przy całkowitej powierzchni 3,47 ha. W tej lokalizacji planowana jest budowa trasy głównej obwodnicy, zbiornika retencyjnego i przejścia dla zwierząt PZM-4.2. Ponadto w kilometrażu 5+670 strona prawa, zniszczeniu ulegnie 1,19 ha (4%) powierzchni płatu 9110 o całkowitej powierzchni 31,14 ha. Natomiast w kilometrażu 3+235 strona prawa w kolizji pozostaje 0,73 ha (36%) płata o całkowitej powierzchni 2,05 siedliska kod: 91E0 wynikającej z przebudowy koryta rzeki Stradomki i budowy przejścia dla zwierząt PZMz-3.2. Pozostawione, nieprzeznaczone do zniszczenia części płatów siedlisk będą podlegały wpływom pośrednim w postaci emisji zanieczyszczeń do powietrza czy miejscowego pylenia. Oddziaływania te będą miały charakter nieorganizowany i ograniczony w czasie, a ponadto uzależniony od warunków meteorologicznych.

W skali regionalnej zasięg i powierzchnia siedliska 91E0 jest obecnie stabilna i obejmuje cały obszar Polski. Lokalnie, siedliska te zlokalizowane są w obrębie dolin rzecznych i potoków w granicach Parku Krajobrazowego Lasy nad Górną Liswartą, a także na terenie obszaru Natura 2000 „Łęgi w lasach nad Liswartą”. Zasięg siedliska 9110 na terenie kraju pokrywa się natomiast z obszarem występowania buka i jest stabilny oraz zbliżony do potencjalnego. Siedlisko to obecnie nie jest narażone na utratę arealu, a jego stan ulega poprawie.

Oceniono zatem, że zakładany ubytek powierzchni siedlisk w ww. lokalizacjach nie wpłynie negatywnie w sposób znaczący na stan ich zachowania w skali lokalnej i regionalnej. W związku z koniecznością przebudowy węzła Blachownia całkowitej likwidacji ulegnie także siedlisko kod: 6120 Śródlądowe murawy napiaskowe o powierzchni 0,8 ha, zlokalizowane w km 12+480. Płat siedliska wykształcił się na odsłoniętych terenach piaszczystych powstałych w wyniku prac budowlanych związanych z realizacją autostrady A1, charakteryzuje się stosunkowo małą i izolowaną powierzchnią. Teren w jego bezpośrednim sąsiedztwie w szybkim tempie zarasta sosną. Ocenia się, że likwidacja stosunkowo małego płatu i przewidywany ubytek siedliska nie wpłynie negatywnie w sposób znaczący na stan zachowania powszechnie występujących w regionie siedlisk 6120, zlokalizowanych poza zasięgiem oddziaływania projektowanej obwodnicy.

W celu zabezpieczenia części płatów siedlisk przyrodniczych nie przeznaczonych do zniszczenia, na etapie realizacji inwestycji należy w sposób widoczny oznakować ich granice w terenie przy pomocy taśmy ostrzegawczej i tabliczki informacyjnej o rodzaju siedliska i zakazie jego niszczenia (pkt. I.2.6). Taśmę wygradzeniową należy wykonać wokół pni/pnia drzew lub rozpiąć pomiędzy wbitymi w ziemię palikami na wysokości 1-1,5 m i usunąć po zakończeniu realizacji inwestycji. Szczegółową lokalizację wygradzanych siedlisk oraz długość wygradzenia określi botanik pełniący nadzór przyrodniczy.

Realizacja inwestycji wiąże się z koniecznością usunięcia kolidującej z przewidywanymi pracami zieleni. W ROŚ i jego uzupełnieniu wskazano szacunkowe ilości usuwanej zieleni, z których wynika, że obejmie drzewa – 754 szt., krzewy - 0,67 ha, zagajniki – 0,57 ha, lasy prywatne, zadrzewienia – 2,78 ha oraz tereny leśne będące w administracji Lasów Państwowych - 79,25 ha.

W warunku pkt.I.2.7 z uwagi na możliwość zasiedlenia drzew i krzewów przez ptaki, wskazano na konieczność wycinki poza okresem lęgowym przypadającym od 1 marca do 15 października, z wyjątkiem określonym w pkt. I.2.18.a) i pkt I.2.19.6a) tj. dotyczącym wycinki roślinności nadwodnej, dla której wyznaczono termin wycinki od 1 września do 15 października. Natomiast dopuszczono prowadzenie wycinki w sezonie lęgowym, pod warunkiem jednoznacznego stwierdzenia braku lęgów przez nadzór przyrodniczy - ornitologa. Kontrole powinny odbyć się nie wcześniej niż 3 dni przed pracami z uwagi na fakt, że niektóre małe ptaki budują proste gniazdo w okresie 4-5 dni. Pozwoli to uzyskać aktualne

dane dotyczące zasiedlenia zieleni przez ornitofaunę oraz zminimalizować możliwość zasiedlenia przez ptaki skontrolowanych już drzew/ krzewów.

Oddziaływanie przedsięwzięcia na nietoperze na etapie budowy będzie miało charakter lokalny, ograniczony do miejsca prowadzenia prac oraz jego bezpośredniego otoczenia. Zgodnie z wynikami przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej w bezpośrednim przebiegu inwestycji nie odnotowano występowania kolonii rozrodczych. Ocenia się, że realizacja przedsięwzięcia może przyczynić się do naruszenia jedynie potencjalnych kryjówek pojedynczych osobników oraz miejsc żerowania nietoperzy wśród których wyróżniają się przede wszystkim wszelkie liniowe struktury, takie jak: ściany lasu, drogi leśne oraz otoczenie zalanego wyrobiska poeksploatacyjnego w sąsiedztwie węzła Blachownia. Co prawda analizy nagrań nietoperzy wskazały jedynie na ich nieliczne występowanie podczas przelotów lub żerowania, kierując się jednak zasadą przezorności w decyzji wprowadzono obowiązek kontroli przed usunięciem starodrzewu, drzew dziuplastych oraz tych, których pierśnica wynosi minimum 50 cm, z udziałem nadzoru chiropterologicznego (pkt. I.2.8). Kontrola przez nadzór, powinna zostać przeprowadzona na maksymalnie 3 dni przed rozpoczęciem prac. W przypadku stwierdzenia siedlisk nietoperzy, usunięcie drzew możliwe będzie po uzyskaniu zezwolenia na realizację czynności zakazanych w stosunku do chronionych gatunków zwierząt.

W miejscowości Pietrzaki w wydzieleniu leśnym 147 -b rośnie 4-pienna lipa drobnolistna *Tilia cordata* o obwodzie 355 cm, objęta ochroną jako pomnik przyrody (Rozporządzenie nr 23/94 Wojewody Częstochowskiego z dnia 30 grudnia 1994 roku w sprawie uznania za pomniki przyrody [Dz. Urz. Woj. Częst. 1995, nr 2, poz. 5 ze zm.], nr w CRFOP: PL.ZIPOP.1393.PP.2404013.546). Projektowana obwodnica będzie przebiegać w odległości ok. 150 m na północ od niego, jednak ww. drzewo rośnie w bezpośrednim sąsiedztwie (ok. 27 m od osi) przebudowywanej w ramach zamierzenia gminnej nr 601090S (ul. Wierzbowa). Zgodnie z ROŚ, zarówno budowa, jak i eksploatacja przedsięwzięcia, nie będą wiązały się z fizyczną ingerencją w pomnik. W wyniku realizacji przedsięwzięcia na tym odcinku nie nastąpi zmiana stosunków wodnych, a zaprojektowane odwodnienie drogi zabezpieczy środowisko gruntowo-wodne przed potencjalną migracją zanieczyszczeń. Pomimo, że drzewo rośnie poza granicami terenu na którym będzie zlokalizowane przedsięwzięcie i nie planuje się bezpośredniej fizycznej ingerencji, to kierując się jednak zasadą przezorności, w pkt. I.2.9 nakazano, aby przed rozpoczęciem prac drzewo zabezpieczyć poprzez rozstawienie wygradzenia panelowego lub siatkowego o wysokości minimum 1,5 m, ustawionego w odległości co najmniej rzutu korony drzewa powiększonego o 3 metry. Zabezpieczenie powinno być kontrolowane, a w przypadku uszkodzeń naprawiane aż do zakończenia prac. Później należy je zdemontować. Ww. prace należy prowadzić pod nadzorem botanika (pkt. I.2.25.1).

Pozostawione na terenie inwestycji sterty gałęzi i drewna mogą stanowić dogodny, tymczasowy miejsc lęgowy lub schronienia dla ptaków, w tym np. pliszki siwej. W przypadku ich zasiedlenia mogłoby dojść do naruszenia zakazów określonych w przepisach dotyczących ochrony gatunkowej zwierząt, w szczególności do nieumyślnego niszczenia siedlisk, gniazd lub płoszenia osobników w okresie lęgowym. Z uwagi na powyższe, nakazano, by pozostałości te były bezzwłocznie usuwane po wykonaniu prac (pkt. I.2.10). Zminimalizuje to ryzyko wtórnego zasiedlenia terenu objętego pracami oraz zapobiegnie powstawaniu sytuacji kolizyjnych pomiędzy harmonogramem robót, a okresem rozrodu ptaków. Działanie to będzie miało charakter prewencyjny i służący

zapewnieniu zgodności prowadzonych prac z obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony przyrody.

Warunki dotyczące obowiązku maksymalnej ochrony zieleni nieprzewidzianej do wycinki mają na celu zminimalizowanie wpływu robót budowlanych, a zwłaszcza zagrożenia uszkodzeniami mechanicznymi, wynikającymi z pracy maszyn, na kondycję zdrowotną drzew i krzewów, a tym samym minimalizacji strat zieleni. Działania w tym zakresie zostały określone przez tut. organ w pkt. I.2.11. Dokładne miejsca i sposób wykonania poszczególnych zabezpieczeń określi nadzór przyrodniczy - botanik, po weryfikacji występujących na terenie zamierzenia zadrzewień/ zakrzewień nie przeznaczonych do usunięcia.

W trakcie monitoringu przedrealizacyjnego nie stwierdzono siedlisk ptaków i nietoperzy w obrębie obiektów kubaturowych (np. budynków) kolidujących z zamierzeniem. Zachowując najwyższą ostrożność oraz kierując się zasadą przezorności w decyzji nakazano jednak, by przed przystąpieniem do rozbiórki/ przebudowy wszelkich obiektów (kubaturowych i innych) wchodzących w kolizję z zamierzeniem, ekspert chiropterolog i ornitolog dokonali ich kontroli, pod kątem zasiedlania przez ptaki oraz nietoperze (pkt. I.2.12). Kontrole mają się odbywać nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac, aby nie doszło do sytuacji zasiedlenia obiektu przez zwierzęta pomiędzy przeprowadzoną kontrolą, a późniejszym rozpoczęciem prac, co naraziłoby zwierzęta na niebezpieczeństwo w trakcie prowadzenia robót.

W przypadku potwierdzenia występowania siedlisk tych zwierząt nadzór przyrodniczy zadecyduje o dalszym sposobie postępowania, m.in. o konieczności wstrzymania prac i uzyskania odpowiedniego zezwolenia na realizację czynności zakazanych w stosunku do chronionych gatunków zwierząt. Dopiero po uzyskaniu tej zgody będzie można przystąpić do rozbiórki/ wyburzenia obiektów.

Gatunki obce i inwazyjne stanowią duże zagrożenie dla różnorodności biologicznej. Skutecznie konkurując z rodzimą roślinnością ograniczają jej rozwój, a w przypadku wielu gatunków uniemożliwiają ich regenerację. Rozprzestrzenianiu gatunków obcych sprzyjają wszelkie zaburzenia zachodzące w środowisku w trakcie prac związanych z realizacją inwestycji, m.in. prace ziemne, transport maszyn budowlanych (przemieszczanie zanieczyszczonych fragmentami roślin lub ziemi z nasionami maszyn), transport materiałów sypkich, a także wyrzucanie całych roślin lub ich fragmentów. Z uwagi na powyższe wprowadzono warunek pkt. I.2.13 wskazujący zakres działań związanych z eliminacją ww. roślin. Należy mieć na uwadze, że czynności związane z usuwaniem gatunków inwazyjnych roślin nie ograniczają się do ich mechanicznej eliminacji (części nadziemnych i podziemnych), ale również obejmuje postępowanie z uzyskaną biomasa (usunięte rośliny, glebę zanieczyszczoną nasionami lub innymi częściami roślin, należy niezwłocznie umieścić w szczelnych workach lub pojemnikach) oraz odzież ochronną i narzędziami, które należy niezwłocznie oczyścić po zakończeniu prac. Istotne jest również, aby termin usunięcia roślin przeprowadzić przed wysypem nasion (w połowie maja, połowie lipca oraz połowie września). Kontrola terenu inwestycji pod kątem występowania gatunków roślin obcych i inwazyjnych oraz podejmowanie działań mających na celu uniemożliwienie ich rozprzestrzeniania będzie odbywało się pod nadzorem przyrodniczym botanicznym. Powyższe prace dotyczą stwierdzonych w otoczeniu planowanej budowy obwodnicy gatunków: nawłóć kanadyjska (*Solidago canadensis*), nawłóć późna (*Solidago gigantea*), czeremcha amerykańska (*Padus serotina*), dąb czerwony (*Quercus rubra*), tj. inwazyjnych gatunków roślin innych niż: inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Polski, inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Unii oraz inwazyjne gatunki obce, które

prawdopodobnie spełniają kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii, o których mowa odpowiednio w art. 2 pkt 7 i 8 oraz art. 29 Ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1589 z późn. zm.).

Natomiast postępowanie z gatunkami wymienionymi w ww. ustawie oraz w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych (Dz. U. UE. L. z 2014 r. Nr 317, str. 35 z późn. zm.), a które również stwierdzono w rejonie planowanej inwestycji, tj. niecierpkim gruczołowatym (*Impatiens glandulifera*), rdestowcem ostrokończystym (*Reynoutria japonica*), kolczurką klapowaną (*Echinocystis lobata*), regulowane jest przez przepisy ww. ustawy i w postępowaniach odrębnych od postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W przypadku identyfikacji na terenie zamierzenia kolejnych stanowisk inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Polski, inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii czy inwazyjnych gatunków obcych, które prawdopodobnie spełniają kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii, należy ten fakt niezwłocznie zgłosić właściwemu ze względu na miejsce stwierdzenia obecności tego IGO w środowisku Burmistrzowi Blachowni, Wójtowi Gminy Herby, Wójtowi Gminy Konopiska lub Prezydentowi Miasta Częstochowy - zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o gatunkach obcych.

Z uwagi na stwierdzony podczas inwentaryzacji, w wyrobisku poeksploatacyjnym w sąsiedztwie węzła Blachownia, inwazyjny gatunek obcy ryby - sumika karłowatego (*Ameiurus nebulosus*), wprowadzono w pkt. I.2.14 warunek, że w przypadku odłowienia w związku z pracami w obrębie cieków gatunków obcych inwazyjnych zwierząt, w tym także ryb IGO, zabronione jest ich uwalnianie do środowiska naturalnego. Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 1 ustawy o gatunkach obcych, zakazuje się wprowadzania do środowiska oraz przemieszczania w środowisku gatunków obcych. Zatem, w przypadku odłowienia i zidentyfikowania obcego gatunku inwazyjnego (gatunku IGO), osobnik taki nie może zostać ponownie uwolniony do środowiska przyrodniczego. Nadzór ichtiologiczny będzie pełnił kontrolę nad postępowaniem z odłowionymi osobnikami gatunków obcych inwazyjnych zwierząt (IGO).

W celu zapobiegania nieumyślnemu zabijaniu zwierząt podczas wykonywania robót w pkt. I.2.15.a nakazano, aby wszyscy pracownicy zostali przeszkoleni i poinformowani przez nadzór przyrodniczy o sposobie postępowania w przypadku stwierdzenia na terenie budowy zwierząt. Ponadto prace budowlane muszą być prowadzone w sposób umożliwiający spontaniczne przemieszczanie się zwierząt ze stref zagrożenia, np. poprzez skarpowanie wykopów, które ułatwi wydostawanie się z nich uwięzionych zwierząt lub zastosowanie punktowych pochylni, np. z desek, umożliwiających wydostanie się fauny (pkt. I.2.15.b). W warunku pkt. I.2.15.c wskazano kilometraż inwestycji, gdzie konieczny jest montaż tymczasowych płotków herpetologicznych (ich końcowe odcinki dowiązane zostaną także do istniejącego wygrodzenia przy węźle Blachownia w ciągu autostrady A1). Określono także, że obecny w trakcie realizacji inwestycji nadzór przyrodniczy herpetologiczny może wyznaczyć dodatkowe lokalizacje, gdzie konieczne będzie zastosowanie tymczasowych wygrodzeń, w miejscach które uzna za niezbędne do zabezpieczenia płazów (oraz innych gatunków małych zwierząt). Wygrodzenie, należy przemieszczać w miarę postępu prac, stosując się do wskazań nadzoru herpetologicznego, w sposób zapobiegający przedostawaniu się małych zwierząt, w tym płazów i gadów na teren budowy.

Określone w ww. warunku parametry wygradzenia herpetologicznego zapewnią optymalną i skuteczną barierę ochronną dla płazów i gadów. Zastosowanie geotkaniny lub gęstej siatki o oczkach do 5 mm x 5 mm uniemożliwia przedostanie się małym osobnikom. Część nadziemna o wysokości 50 cm zatrzymuje zwierzęta skaczące, a zagięta na zewnątrz 10-centymetrowa przewieszka skutecznie blokuje gatunki wspinające się, uniemożliwiając im przepełnienie górą. Wkopanie płotka na głębokość 30 cm zabezpiecza barierę przed podkopywaniem przez gatunki grzebiące oraz przed podmywaniem przez deszcz. Wolne końce wykończone zawrotkami w kształcie litery „U” bezpiecznie zwracają wędrujące wzdłuż ogrodzenia osobniki, odciągając je od strefy prac ziemnych. W celu wzmocnienia skuteczności płotków herpetologicznych należy kontrolować naciąg i stabilność konstrukcji. Jeżeli pomimo zastosowanych rozwiązań zwierzęta przedostaną się na plac budowy, zostaną one odłowione i przeniesione do odpowiednich siedlisk, poza rejon objęty inwestycją (pkt. I.2.15.f). Przy wyborze miejsca, do którego zwierzęta zostaną przeniesione należy wziąć pod uwagę wskazania nadzoru przyrodniczego (herpetologicznego) oraz możliwość ich przetrwania we właściwym stanie ochrony na nowym stanowisku, również z uwzględnieniem czynników antropogenicznych. W uzupełnieniu do ROŚ jako siedlisko zastępcze dla płazów odłowionych na placu budowy wskazano zachodnią część zalanego wyrobiska poeksploatacyjnego zlokalizowanego po zachodniej części węzła autostradowego Blachownia. Jak uzasadniono, w przeciwieństwie do części wschodniej posiadać ma ona urozmaiconą linię brzegową i charakteryzować się ma zróżnicowaną głębokością i licznymi, wypłyconymi zatoczkami z wykształconą strefą szuwaru, zapewniając nisze ekologiczne dla gatunków o różnych preferencjach siedliskowych. W opinii tut. organu to jednak obecny w terenie nadzór herpetologiczny będzie w ramach swoich obowiązków identyfikował i wskazywał miejsca o odpowiednich warunkach siedliskowych, do których należy przenieść odłowione w terenie zwierzęta, ich formy larwalne i młodociane (pkt. I.2.25.2), tak aby możliwe było ich przetrwanie we właściwym stanie ochrony na nowym stanowisku, również z uwzględnieniem czynników antropogenicznych.

Wykonawca zobowiązany jest do przestrzegania przepisów dotyczących ochrony gatunkowej z mocy prawa i w sytuacji, gdy kontynuacja prac budowlanych wymagała będzie zniszczenia siedlisk gatunków roślin i zwierząt (miejsc ich rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji i żerowania) objętych ochroną, chwytania okazów zwierząt objętych ochroną czy też przemieszczania ich z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca lub przemieszczania roślin w środowisku przyrodniczym, winno się wstrzymać prace do czasu uzyskania stosownego zezwolenia – tj. decyzji wynikającej z art. 56 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

W ramach przeprowadzonej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko, dokonano również analizy charakteru przecinanych przez przedsięwzięcie terenów leśnych i zadrzewionych po kątem ich potencjału i znaczenia siedliskowego dla fauny, zwłaszcza grup korzystających z mikrosiedlisk w postaci dziupli/ wypróchnień, w tym głównie ptaków i nietoperzy. Zgodnie z przyjętymi założeniami za obszary o największym potencjale siedliskowym (siedliskotwórczym) uznano starsze drzewostany liściaste, siedliska łęgowe, drzewostany zakwalifikowane do tzw. starolasów, a także starsze bory sosnowe na siedliskach wilgotnych/ bagiennych, gdzie dziuple, wypróchnienia oraz inne mikrosiedliska dla ptaków i nietoperzy (ale również dla bezkręgowców stanowiących bazę pokarmową dla dwóch pierwszych grup) występują najczęściej. W przecinanych terenach leśnych przeważają drzewostany z dominacją sosny zwyczajnej (lasy gospodarcze), które prezentują mniejszy potencjał powstawania i utrzymywania się mikrosiedlisk (dziupli/ wypróchnień)

w porównaniu ze starszymi drzewostanami zdominowanymi przez gatunki liściaste – zwłaszcza dęby i buki. Odpowiada to zidentyfikowanym w ramach inwentaryzacji przyrodniczej składem gatunkowym ptaków, gdzie wśród tzw. „dziuplaków” stwierdzono głównie gatunki stosunkowo pospolite i liczne na terenie kraju. Nie stwierdzono natomiast gatunków szczególnie rzadkich czy zagrożonych.

Łączna zajętość obszarów o wysokim i bardzo wysokim znaczeniu/ potencjale nie przekroczyła 10% łącznej ich powierzchni zidentyfikowanej w całym analizowanym terenie (buforze objętym analizą). Mając zatem na uwadze powyższe wskazania, ograniczoną zajętość na obszarach o najwyższym potencjale siedliskowym w omawianym kontekście oraz braku potwierdzenia występowania gatunków rzadkich czy zagrożonych ocenia się, że realizacja przedmiotowej inwestycji nie wpłynie znacząco negatywnie na ogólny zasób siedliskowy rozpatrywany w skali ponadlokalnej, regionalnej czy krajowej.

Niezależnie od powyższego przewiduje się podjęcie działań mających na celu kompensację utraty potencjalnych siedlisk ptaków i nietoperzy – poprzez wywieszenie budek/ skrzynek lęgowych.

W odniesieniu do ptaków, wzięto pod uwagę sumaryczną, przewidywaną utratę obszarów o walorach siedliskowych od umiarkowanych do bardzo wysokich, skład gatunkowy dziuplaków zasiedlających analizowany obszar i jednocześnie średnie zagęszczenie terenowe tych gatunków wskazywane w literaturze. Budkę typu A wskazano dla: mazurka (*Passer montanus*) – 3 szt., pełzacza leśnego (*Certhia familiaris*) – 1 szt., bogatki (*Parus major*) – 3 szt., modraszki (*Cyanistes caeruleus*) – 2 szt. Budka typu A1 przeznaczona będzie dla sosnowki (*Periparus ater*) – 2 szt. Budka typu B stosowana dla średniej wielkości ptaków gniazdujących w dziuplach - w ROŚ została wskazana dla kowalika (*Sitta europaea*) – 1 szt., pleszki (*Phoenicurus phoenicurus*) – 1 szt. i szpaka (*Sturnus vulgaris*) – 12 szt. Budka typu D została dedykowana dla dudka (*Upupa epops*) – 1 szt. i kawki (*Corvus monedula*) – 4 szt. Dla puszczyka (*Strix aluco*) wskazano budkę typu E (1 szt.). Natomiast budkę typu P zalecono dla kopciuszka (*Phoenicurus ochruros*) – 2 szt., muchołówki szarej (*Muscicapa striata*) – 1 szt., pliszki siwej (*Motacilla alba*) – 1 szt., rudzika (*Erithacus rubecula*) – 2 szt. (pkt. I.2.16).

W odniesieniu do nietoperzy oceniono, że spośród siedlisk leśnych największe znaczenie dla tych zwierząt mają przede wszystkim drzewostany liściaste (zwłaszcza starsze). Skalę kompensacji odniesiono do sumarycznego ubytku właśnie tych obszarów. Zgodnie z opisanymi w dokumentacji zaleceniami producentów przyjmuje się, że skrzynki dla chiropterofauny powinno rozwieszać się w odległości min. 50 - 100 m od siebie. Przyjmując wartość pośrednią (ok. 75 m między budkami) szacuje się, że oczekiwane zagęszczenie budek dla nietoperzy w terenie winno wynosić 2,26 budek/ ha. Odnosząc oczekiwane zagęszczenie budek dla nietoperzy do sumarycznej utraty powierzchni obszarów siedliskowych w ramach zamierzenia - oszacowano liczbę skrzynek typu Stratmann dla nietoperzy na 23 szt (pkt.I.2.17).

Zgodnie z zapisami dokumentacji zaleca się, aby montaż budek/ skrzynek dla ptaków i nietoperzy miał miejsce na terenach leśnych pozostających w zarządzie PGL LP Nadleśnictwa Herby, które będą zlokalizowane w odległości min. 500 m od krawędzi planowanej obwodnicy (trasy głównej) – dla ograniczenia ewentualnego oddziaływania (m.in. akustycznego czy wizualnego) inwestycji na te elementy. Mając na uwadze preferencje siedliskowe większości gatunków wykorzystujących dziuple (zarówno ptaków jak i nietoperzy) zaleca się również, aby budki/ skrzynki zawiesić przede wszystkim w rejonie drzewostanów liściastych lub mieszanych (w tym w ich sąsiedztwie), gdzie w perspektywie

min. 10 lat nie przewiduje się prowadzenia intensywnej gospodarki leśnej (w tym rębni całkowitej) mogącej wpłynąć na funkcjonalność tych elementów (zaproponowano drzewostany, gdzie pierśnica drzew liściastych przekracza 30 cm, a iglastych 50 cm). Montaż budek lęgowych dla ptaków i skrzynek dla nietoperzy wymagał zatem będzie nadzoru specjalisty odpowiednio ornitologa i chiropterologa, którzy zadecydują o wyborze odpowiedniego miejsca oraz uprzedniego porozumienia z właściwym miejscowo nadleśniczym lub zarządcą nieruchomości. W sytuacji, gdy czynniki naturalne, plany inwestycyjne lub zabiegi gospodarcze w drzewostanie uniemożliwią dalsze funkcjonowanie budki w pierwotnym miejscu, Inwestor zobowiązany jest do jej przeniesienia. Nowe miejsca montażu wymagają ponownego uzgodnienia z zarządcą terenu oraz wykonania prac pod nadzorem przyrodniczym (ornitolog, chiropterolog).

Czyszczenie budek dla ptaków oraz ich właściwą konserwację, w tym wymianę w przypadku zużycia lub zniszczenia, nakazano prowadzić corocznie pod bezpośrednim nadzorem i zgodnie z wytycznymi specjalisty ornitologa, przez okres 10 lat, w terminie pomiędzy 16 października, a 28 lutego (pkt I.3.1). Okres ten pozwoli na zapewnienie dostatecznie długiego czasu przejściowego, w którym wykorzystane będą mogły być siedliska alternatywne w postaci budek, aż do czasu naturalnego utworzenia się nowych siedlisk dla ptaków. Działania będą odbywały się poza okresem lęgowym wszystkich gatunków ptaków, zwierzęta nie będą zatem niepokojone podczas przystępowania do lęgów. Czyszczenie budek jest działaniem ważnym i nakazanym na etapie eksploatacji przedsięwzięcia, zapobiega bowiem rozprzestrzenianiu się wśród ptaków chorób oraz pasożytów.

W odniesieniu do budek typu Stratmann dla nietoperzy nakazano by czyszczenie wykonywać nie rzadziej niż raz na 2 lata, w terminie od 1 grudnia do 15 lutego, a corocznie wykonywać ich przegląd oraz konserwację (w tym ich wymianę w przypadku zużycia lub zniszczenia) (pkt I.3.2). Działanie to należy realizować pod bezpośrednim nadzorem i zgodnie z wytycznymi specjalisty chiropterologa, przez okres 10 lat, po uprzednim skontrolowaniu czy schronienie nie jest zajęte przez nietoperze. Podobnie jak w przypadku ptaków, okres 10 lat na czyszczenie budek zagwarantuje odpowiednią ochronę i utrzymanie siedlisk alternatywnych przez dostatecznie długi czas, do momentu utworzenia się nowych siedlisk dla nietoperzy.

Herpetofauna, z uwagi na jej ograniczoną mobilność oraz specyfikę dwuśrodowiskowego cyklu życiowego, jest szczególnie narażona na negatywny wpływ wynikający z planowanego przedsięwzięcia.

W trakcie realizacji inwestycji ulegnie zniszczeniu ok. 10% z całkowitej powierzchni (ok. 12,9 ha) siedlisk pełniących funkcję miejsc rozrodu płazów. Znaczną część stanowi fragment wyrobiska przy węźle Blachownia (jego wschodnia część), natomiast pozostałe stanowiska podlegające częściowej likwidacji posiadają stosunkowo małą sumaryczną powierzchnię i są wykorzystywane głównie przez małe populacje żab zielonych. Wskazano, że skala uszczuplenia siedlisk rozrodczych płazów nie będzie znacząca, dotyczyć będzie głównie najczęściej spotykanych w regionie gatunków płazów i w związku z tym nie zachodzi konieczność realizacji zbiorników zastępczych dla herpetofauny. Podkreślić należy jednak, iż aktualnie prognozowany stopień zniszczenia siedlisk rozrodczych lokalnych populacji płazów może ulec zmianie w wyniku, np. przemian antropogenicznych. Rzeczywisty wymiar negatywnych przekształceń w strukturze środowiskowej zostanie poddany szczegółowej ocenie i weryfikacji przed jej realizacją, na etapie postępowania w sprawie ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Na jej potrzeby uzyskane zostaną aktualne informacje dotyczące, m.in. środowiska przyrodniczego oraz jego przekształcenia, które będą podstawą

do weryfikacji oceny ubytku siedlisk płazów oraz wskazania działań minimalizujących i ewentualnie kompensujących powstałe straty.

W pkt. I.2.18 zawarto szczegółowe zasady dotyczące likwidacji i zasypywania siedlisk płazów. Usuwaniu szuwarów oraz roślinności nadwodnej w ściśle określonych ramach czasowych (od 1 września do 15 października), jak również likwidacja zbiornika na przełomie września i października, wynika bezpośrednio z uwarunkowań fenologicznych herpetofauny. Działanie to ma na celu wykluczenie prowadzenia prac w kluczowym dla tych zwierząt okresie rozrodu, rozwoju stadiów larwalnych oraz metamorfozy. Specjalista herpetolog zobowiązany będzie do doszczegółowienia terminu prac, który będzie dostosowany do aktualnych warunków mikroklimatycznych wpływających na aktywność zwierząt. Zastosowanie szczelnych wygradzeń tymczasowych od początku września stanowi środek zapobiegawczy przed wkraczaniem osobników migrujących na obszar frontu roboczego w poszukiwaniu miejsc zimowania, co w przypadku braku takich zabezpieczeń będzie prowadzić do ich uwięzienia i śmiertelności w wyniku prowadzonych prac. Proces stopniowego, grawitacyjnego obniżania lustra wody, połączony z montażem siatek o gęstym oczku oraz ciągłą penetracją odsłanianego dna, zapewni kontrolowany i bezpieczny odłów fauny wodnej. Nakaz zachowania rygorystycznych procedur higienicznych i dezynfekcji sprzętu oraz obuwia (m.in. roztworem Betadine) stanowi niezbędny element profilaktyki epidemiologicznej, przeciwdziałający transmisji patogenów grzybiczych i wirusowych pomiędzy ekosystemami. Istotnym elementem w trakcie przenoszenia płazów jest zapewnienie właściwych warunków transportu tj. w ocienionych pojemnikach przy zachowaniu temperatury wody poniżej 20°C (minimalizuje ryzyko wystąpienia u zwierząt szoku termicznego). Odłowione osobniki płazów i innych małych zwierząt wodnych będą przenoszone, pod nadzorem herpetologicznym, do siedlisk, zapewniających warunki dla ich przetrwania (gwarantujące m.in. odpowiednią bazę żerową i schronienie), zlokalizowane poza terenem realizacji inwestycji. Prowadzenie prac małym, jednostronnym frontem z użyciem maszyn wolnobieżnych stwarza warunki do samoistnej migracji (tzw. efekt wypłoszenia) ewentualnych pozostałych osobników. Ponadto obowiązek fizycznego odgródzenia zachowywanej części zbiornika za pomocą szczelnych ścianek grodzących bądź grobli ziemno-gliniastej skutecznie zabezpiecza pozostałą część siedlisk przed mechanicznym zniszczeniem i zanieczyszczeniem w trakcie robót. Wprowadzenie przedmiotowych wymogów jest niezbędne dla zapewnienia ochrony bioróżnorodności w obrębie ww. miejsc rozrodu płazów. Inwestor rozważał również inne sposoby niszczenia siedlisk płazów, obejmujące prace polegające m.in. na spuszczeniu/ odpompowaniu wody z całego zbiornika, zasypaniu fragmentu zbiornika, ukształtowaniu i zabezpieczeniu brzegu od strony zasypywanej np. poprzez humusowanie i obsiew trawą, napełnienie wodą pozostałej części zbiornika. Z uwagi na powyższe, w ramach ponownej oceny zostanie zweryfikowany docelowy sposób likwidacji przedmiotowych siedlisk oraz doszczegółowione zostaną warunki mające na celu zabezpieczenie fauny na tym etapie prac. Do cieków wodnych kolidujących z inwestycją należą: rzeka Stradomka - przepływająca przez wschodnią granicę miejscowości Herby, rzeka Trzepizurka - przepływająca przez miejscowość Trzepizury oraz rzeka Turza - przepływająca przez Nowe Herby. Z zamierzeniem kolidują także rowy melioracyjne.

Powyższe ciekі wodne należą do JCWP Liswarta do Młynówki Kamińskiej (RW6000101816191) – rzeka Turza oraz JCWP Stradomka (RW60000918129) – rzeka Stradomka i Trzepizurka.

JCWP Stradomka RW60000918129 - region wodny Warty; naturalna część wód, słaby stan ekologiczny - wskaźniki determinujące stan ekologiczny: azot amonowy, ichtiofauna, stan chemiczny poniżej dobrego - wskaźniki determinujące stan chemiczny: benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(g,h,i)perylen, fluoranten; bromowane difenyloetery; ocena stanu (ogólnego) - zły stan wód.

Celem środowiskowym dla ww. JCWP jest dobry stan ekologiczny; stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w), benzo(g,h,i)perylen(w), fluoranten(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry.

Odstępstwa z art. 4.4 oraz 4.5 Ramowej Dyrektywy Wodnej.

W zlewni JCW znajdują się obszary przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu jest ważnym czynnikiem w ich ochronie:

- 1) Park Krajobrazowy Lasy nad Górną Liswartą – celem środowiskowym obszaru jest: ochrona przyrody i krajobrazu w warunkach zrównoważonego rozwoju. Eliminacja lub ograniczanie zagrożeń dla przyrody i krajobrazu. W szczególności: rzeka, cieki, strumienie, źródła, torfowiska wysokie, torfowiska przejściowe, stawy rybne, bór bagienny, podgórski łęg jesionowy, wilgotne łąki, flora i fauna ekosystemów wodno-błotnych. Zachowanie siedlisk hydrogeniczn. dorzecza Liswarty, w tym naturalnych cieków wodnych, starorzeczy oraz innych naturalnych i antropogenicznych zbiorników wodnych, torfowisk wysokich i przejściowych, trzęsawisk, obniżeń dolinkowych, mszarów i źródeł;
- 2) obszar Natura 2000 Poczesna koło Częstochowy (znajduje się poza zakresem oddziaływania analizowanej inwestycji) - celem środowiskowym jest utrzymanie lub przywrócenie właściwego stanu ochrony przedmiotów ochrony – siedlisko przyrodnicze: 6410. Na lata 2016-2026: Zachowanie aktualnego stanu ochrony siedlisk. Zapobieganie: stosowaniu niewłaściwych melioracji (odwadniających); przesuszeniu siedlisk;
- 3) obszar Natura 2000 Walaszczyki w Częstochowie (znajduje się poza zakresem oddziaływania analizowanej inwestycji) - celem środowiskowym jest utrzymanie lub przywrócenie właściwego stanu ochrony przedmiotów ochrony – siedlisko przyrodnicze: 6410. Na lata 2016-2026: Zachowanie aktualnego stanu ochrony siedlisk. Zapobieganie: stosowaniu niewłaściwych melioracji (odwadniających); przesuszeniu siedlisk;
- 4) obszar Natura 2000 Bagno w Korzonku (znajduje się poza zakresem oddziaływania analizowanej inwestycji) - celem środowiskowym jest utrzymanie lub przywrócenie właściwego stanu ochrony przedmiotów ochrony – siedlisko przyrodnicze: 7110, 7120, 7140, 91D0 (tabela wymagań wodnych właściwego stanu ochrony siedlisk Natura 2000).

JCWP Liswarta do Młynówki Kamińskiej RW6000101816191 region wodny Warty - naturalna część wód; umiarkowany stan ekologiczny - wskaźniki determinujące stan ekologiczny: OWO; nie dotyczy; stan chemiczny poniżej dobrego - wskaźniki determinujące stan chemiczny: benzo(a)piren, fluoranten; bromowane difenyloetery; ocena stanu (ogólnego) - zły stan wód.

Celem środowiskowym dla ww. JCWP jest dobry stan ekologiczny; stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry. Odstępstwa z art. 4.4 oraz 4.5 Ramowej Dyrektywy Wodnej.

W zlewni JCW znajdują się obszary przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu jest ważnym czynnikiem w ich ochronie:

- 1) Park Krajobrazowy Lasy nad Górną Liswartą – celem środowiskowym obszaru jest: ochrona przyrody i krajobrazu w warunkach zrównoważonego rozwoju. Eliminacja lub ograniczanie zagrożeń dla przyrody i krajobrazu. W szczególności: rzeka, ciek, strumień, źródła, torfowiska wysokie, torfowiska przejściowe, stawy rybne, bór bagienny, podgórski łąg jesionowy, wilgotne łąki, flora i fauna ekosystemów wodno-błotnych. Zachowanie siedlisk hydrogeniczn. dorzecza Liswarty, w tym naturalnych cieków wodnych, starorzeczy oraz innych naturalnych i antropogenicznych zbiorników wodnych, torfowisk wysokich i przejściowych, trzęsawisk, obniżeń dolinkowych, mszarów i źródeł;
- 2) rezerwat przyrody Cisy nad Liswartą (znajduje się poza zakresem oddziaływania analizowanej inwestycji) - celem środowiskowym jest zachowanie lasów łągowych i borów bagiennych jako biotopu cisa (wymaga zachowania naturalnych warunków wodnych);
- 3) rezerwat przyrody Cisy w Łebkach (znajduje się poza zakresem oddziaływania analizowanej inwestycji) - celem środowiskowym jest zachowanie lasów łągowych i borów bagiennych jako biotopu cisa (wymaga zachowania naturalnych warunków wodnych);
- 4) obszar Natura 2000 Bagno w Korzonku (znajduje się poza zakresem oddziaływania analizowanej inwestycji) - celem środowiskowym jest utrzymanie lub przywrócenie właściwego stanu ochrony przedmiotów ochrony – siedlisko przyrodnicze: 7110, 7120, 7140, 91D0 (tabela wymagań wodnych właściwego stanu ochrony siedlisk Natura 2000);
- 5) obszar Natura 2000 Łęgi w lasach nad Liswartą (znajduje się poza zakresem oddziaływania analizowanej inwestycji) - celem środowiskowym jest utrzymanie lub przywrócenie właściwego stanu ochrony przedmiotów ochrony – siedlisko przyrodnicze: 91E0 (tabela wymagań wodnych właściwego stanu ochrony siedlisk Natura 2000);
- 6) użytek ekologiczny „Bagno w Jeziorze” (znajduje się poza zakresem oddziaływania analizowanej inwestycji) - celem środowiskowym jest zachowanie przedmiotów ochrony: jezioro, ciek, mułowiska, namuliska i podmokliska, siedl. przyr. 3160; 7150;
- 7) użytek ekologiczny „Żwirowiska w Cieszowej” (znajduje się poza zakresem oddziaływania analizowanej inwestycji) - celem środowiskowym jest zachowanie przedmiotów ochrony: jeziorko;
- 8) użytek ekologiczny „Jeziorko” (znajduje się poza zakresem oddziaływania analizowanej inwestycji) - celem środowiskowym jest zachowanie przedmiotów ochrony: jeziorko, mały ciek, siedl. przyr. 3160; 7120; 7140.

Ciek Stradomka pozostaje w kolizji z inwestycją w rejonie km 3+200 – 3+300, ciek Turza w km 0+275, natomiast Trzepizurka w km 7+100 trasy głównej. W przypadku Stradomki przewiduje się jej przebudowę na odcinku ok. 196 m, natomiast ciek Turza będzie przebudowywany na odcinku 168 m (zasypianie odcinka starego koryta ciek z przekierowaniem ciek do nowego przebiegu koryta oraz zachowanie ciągłości koryta poprzez przeprowadzenie pod korpusem drogi za pomocą przepustu).

Parametry koryt planowanych do przebudowy odcinków rzek Stradomki i Turzy będą nawiązywały parametrami morfologicznymi do stanu istniejącego. Koryto zostanie zabezpieczone poprzez odcinkowe umocnienie. W przypadku Trzepizurki przewiduje się zachowanie aktualnego przebiegu koryta ciek (bez przebudowy) oraz zachowanie jego ciągłości poprzez przeprowadzenie pod korpusem drogi obiektem mostowym.

Przebudowana zostanie również część rowów.

W związku z powyższymi pracami wprowadzono warunek pkt. I.2.19, w którym nakazano zapewnienie ciągłości przepływu wód w trakcie prac oraz określono materiały jakie mogą być stosowane do umocnień skarp i dna - materiały naturalne (obsiew mieszaną traw na humusowaniu, narzut kamienny, itp.). Umocnienie zapewnić ma możliwość przemieszczania się wszystkich występujących gatunków zwierząt wzdłuż i poprzek koryta ciek. Z uwagi na stwierdzone gatunki zwierząt: bobra europejskiego *Castor fiber* (rzeka Turza, Trzepizurka) i wydry *Lutra lutra* (rzeka Trzepizurka), płazów (rzeka Stradomka) i potencjalnych siedlisk chronionych ryb (rzeka Turza, Stradomka i Trzepizurka), prace w obrębie cieków będą prowadzone pod nadzorem przyrodniczym: herpetologicznym, teriologicznym i ichtiologicznym. Wskazano terminy prowadzenia prac w korycie rzek. tj. poza okresem migracji i rozrodu minoga strumieniowego, różanki, miętusa i śliza. Dopuszczono prowadzenie robót w tym w okresie wyłącznie po przeprowadzeniu kontroli ichtiologicznej i wykluczeniu rozrodu ryb na fragmencie ciek. objętym pracami oraz odcinkach sąsiadujących o długości min. 100 m. Wprowadzono również warunek zakazujący wznoszenia w dnie koryta nowych budowli poprzecznych powodujących różnicę poziomów zwierciadła wody większą niż 10 cm. Część z ww. gatunków charakteryzuje się specyficzną biologią, przydennym trybem życia oraz ograniczonym przemieszczaniem się, dlatego w przypadku budowy wyższych struktur w obrębie koryta doprowadziłoby to do sztucznej fragmentacji rzeki, odcięcia osobników od optymalnych tarlisk oraz uniemożliwienia im migracji. Ograniczenie dopuszczalnej różnicy poziomów do maksymalnie 10 cm gwarantuje zachowanie parametrów zbliżonych do naturalnego bystrza, co umożliwia swobodne przemieszczanie się ichtiofauny w górę ciek. Dodatkowo wskazane zostały sposób i działania jakie należy podjąć przy przekładaniu cieków, w tym termin wycinki roślinności nadwodnej, postępowanie z chronionymi gatunkami płazów i ryb czy wykonanie tzw. „kanału obiegowego” (technologia polega na wprowadzeniu w istniejące koryto, kanału zastępczego, który umożliwia swobodne wykonywanie prac w samym korycie bez narażenia wód ciek. na niekontrolowane zanieczyszczenie oraz zachowanie swobodnego przepływu tych wód). Równocześnie w dokumentacji dopuszcza się zastosowanie grodzi podczas planowanych prac. Przedmiotowa technologia umożliwia przeprowadzenie wód ciek. przez wygrodzoną część jego koryta przy zachowaniu kierunku jego przebiegu i okresowym miejscowym spadku prędkości wód. Grodzice wykonane są z materiałów odpornych na korozję, co zabezpiecza wody ciek. przed wprowadzaniem do nich substancji zanieczyszczających, a ich kształt umożliwia ograniczenie do minimum powierzchni dna koryta, która zostanie naruszona. Ponadto stwierdzono, że na obecnym etapie prac projektowych nie jest możliwe jednoznaczne określenie terminów przebudowy rowów i cieków. Ostateczny zakres prac zostanie zatem określony na etapie ponownej oceny.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest w granicach jednolitej części wód podziemnych (JCWPd):

- JCWPd GW600098. Zgodnie z obowiązującym „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” (Dz. U. z 2023 r. poz. 335) JCWPd GW600098 jest monitorowana, posiada dobry stan chemiczny oraz dobry stan ilościowy. Stan tej JCWPd jest określany jako dobry. Zidentyfikowano następującą presję znaczącą – presję chemiczną: presja obszarowa rozproszona związana z rolnictwem, gospodarką komunalną lub przemysłem. Zgodnie z oceną ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego JCWPd została określona jako niezagrożona. Celami środowiskowymi są dobry stan chemiczny i dobry stan ilościowy. JCWPd GW600098

jest przeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi.

- JCWPd GW600099. Zgodnie z obowiązującym „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” (Dz. U. z 2023 r. poz. 335) JCWPd GW600099 jest monitorowana, posiada dobry stan chemiczny oraz dobry stan ilościowy. Stan tej JCWPd jest określany jako dobry. Zidentyfikowano następującą presję znaczącą – presję chemiczną: presja obszarowa rozproszona związana z rolnictwem, gospodarką komunalną lub przemysłem. Zgodnie z oceną ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego JCWPd została określona jako niezagrożona. Celami środowiskowymi są dobry stan chemiczny i dobry stan ilościowy. JCWPd GW600099 jest przeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi.

Mając na względzie charakter i skalę oddziaływania, zastosowane rozwiązania i technologie, przy założeniu realizacji określonych w sentencji warunków, stwierdza się brak możliwości znaczącego oddziaływania na pozostające w zasięgu oddziaływania jednolite części wód i nie stwierdza się negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia, stwarzającego zagrożenie dla realizacji celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, a określonych dla tych części wód w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023, poz. 335).

Planowane w ramach zamierzenia zbiorniki retencyjne mają być dostępne dla płazów, dlatego wskazano by ich skarpy zaprojektować o nachyleniu nie bardziej stromym niż 1:2. Dodatkowo, konieczne będzie zaprojektowanie wygrodzeń ochronno-naprowadzających od strony projektowanej trasy na wysokości zbiornika oraz na odcinkach 100 m przed i za nim lub do najbliższej przeszkody (np. drogi poprzecznej) lub przejścia/przepustu ekologicznego. Zbiorniki mają być również zlokalizowane min. 50 m od zewnętrznych krawędzi najść na przejścia dla zwierząt (pkt. I.2.20). Łagodne skarpy o nachyleniu do 1:2 umożliwiają płazom bezpieczne wchodzenie i wychodzenie ze zbiornika, co zapobiega ich uwięzieniu. Natomiast zastosowanie ogrodzeń ochronno-naprowadzających od strony trasy oraz w jej otoczeniu skutecznie odcina zwierzętom dostęp do strefy zagrożenia, jaką jest jezdnia, i kieruje je w stronę bezpiecznych struktur. Natomiast nadzór herpetologiczny nad montażem wygrodzeń zapewni ich poprawność techniczną i funkcjonalność.

W decyzji wskazano na konieczność wprowadzenia nowych nasadzeń w zamian za usuwaną roślinność (pkt. I.2.21). Jak wynika z dokumentacji, w określeniu zakładanej ich lokalizacji uwzględniono przebieg istniejących oraz projektowanych w pasie drogowym urządzeń naziemnych i podziemnych, zachowując normatywne odległości pomiędzy nimi, a projektowaną zielenią. Poza terenami zabudowanymi założono utworzenie enklaw zieleni na terenach przylegających do przejść dla zwierząt. Będą one utworzone z rodzimych gatunków drzew i krzewów występujących naturalnie w najbliższym sąsiedztwie projektowanej drogi. Proponowane nasadzenia będą zwarte, wielowarstwowe, nawiązujące swym składem gatunkowym do naturalnych zadrzewień śródpolnych. Wskazane zadrzewienia będą zatem pełniły funkcje naprowadzenia zwierzyny na światło przejść dla zwierząt. Nasadzenia te mają w jak największym stopniu zamaskować obiekty budowlane poprawiając tym samym warunki migracyjne zwierząt. W sąsiedztwie przejść dla dużych zwierząt przewidziano nasadzenie grup drzew, krzewów średnich i niskich, o długości min. 50 m w każdą ze stron oraz rozłożenie karp, kłód i głązów. Natomiast nasadzenia przy

przejściach dla zwierząt małych stanowią zwarte pasy nasadzeń krzewów sięgające min. 50 m w każdą ze stron.

Wzdłuż paneli ekranów akustycznych pochłaniających, po ich zewnętrznej stronie, zakłada się wprowadzenie nasadzenia pnączy w rozstawie co 3 m. Nasadzeń pnączy nie przewiduje się przy ekranach przeciwośnieniowych.

Na powierzchniach nieutwardzonych, tj. na: skarpach wykopów i nasypów, powierzchniach płaskich poza koroną drogi, przejściach dla zwierząt i w rejonie najść na przejścia, na których nie wprowadzono nowych nasadzeń zostanie wysiana mieszanka nasion traw.

Całość zaprojektowanej zieleni przyczyni się również do urozmaicenia krajobrazu, przez co zostanie podniesiona wartość estetyczna całej inwestycji.

Skład gatunkowy nasadzeń będzie kształtowany z wykorzystaniem rodzimych gatunków drzew i krzewów, takich jak: dąb szypułkowy (*Quercus robur*), grab pospolity (*Carpinus betulus*), brzoza brodawkowata (*Betula pendula*), klon polny (*Acer campestre*), klon zwyczajny (*Acer platanoides*), olsza czarna (*Alnus glutinosa*), sosna zwyczajna (*Pinus sylvestris*), wierzba biała (*Salix alba*), wierzba iwa (*Salix caprea*), jabłoń dzika (*Malus sylvestica*), szakłak pospolity (*Rhamnus cathartica*), kruszyna pospolita (*Frangula alnus*), suchodrzew pospolity (*Lonicera xylosteum*), bez czarny (*Sambucus nigra*), wierzba purpurowa (*Salix purpurea*), głóg jednoszyjkowy (*Crataegus monogyna*), leszczyna pospolita (*Corylus avellana*), śliwa tarnina (*Prunus spinosa*), czeremcha zwyczajna (*Prunus padus*), róża dzika (*Rosa canina*).

Zakładana ilość nasadzeń drzew wyniesie 960 sztuk drzew i 6250 sztuk krzewów. Jak wynika z dokumentacji nasadzenia kompensacyjne przewiduje się w zamian za usuwane drzewa i krzewy, rosnące poza lasami będącymi zarówno własnością Skarbu Państwa, jak i innych podmiotów. W miejscach tych prognozowane jest usunięcie 754 sztuk drzew i 0,67 ha krzewów. Ustalono zatem, że liczba zieleni przeznaczonej do nasadzeń będzie wystarczająca do pokrycia zakresu wycinki. Na etapie eksploatacji nakazano, by wykonane nasadzenia regularnie pielęgnować przez okres minimum 3 lat (pkt. 1.3.3) – kontrola stanu zieleni, a w razie potrzeby skuteczne wprowadzenie działań zaradczych pozwolą roślinom zapewnić prawidłowe zakorzenienie, ochronę przed chorobami i chwastami oraz optymalne warunki do zdrowego wzrostu.

W pkt. 1.2.25 określono szczegółowe warunki ochrony środowiska, a także ramy i obowiązki poszczególnych specjalistów z nadzoru przyrodniczego- botanicznego, chiropterologicznego, ornitologicznego, ichtiologicznego, herpetologicznego, teriologicznego, entomologicznego w trakcie realizacji zamierzenia. Harmonogram realizacji prac nadzoru przyrodniczego (terminy, pory dnia, częstotliwość kontroli) powinien uwzględniać fenologię i aktywność dobową poszczególnych gatunków i elementów środowiska oraz winien być skorelowany z harmonogramem realizacji przedsięwzięcia. W uzasadnionych przypadkach, których obecnie nie można przewidzieć, nadzór przyrodniczy, podejmie decyzje o zastosowaniu korekt lub wprowadzeniu dodatkowych zabezpieczeń w organizacji prac budowlanych. W zakresie nadzoru przyrodniczego jest nie tylko kontrola prawidłowego dostosowania się do wskazań wszystkich decyzji wydanych przed uzyskaniem zgody na realizację przedsięwzięcia, ale również zapewnienie by wszystkie prace prowadzone były z poszanowaniem ochrony gatunkowej. Prowadzenie robót pod nadzorem przyrodniczym pozwoli zmniejszyć oddziaływanie na faunę do minimum.

Powstanie nowej struktury liniowej w postaci obwodnicy, skutkować będzie potencjalnym wystąpieniem efektu barierowego, polegającego na ograniczeniu możliwości swobodnego przemieszczania się osobników pomiędzy siedliskami zlokalizowanymi po obu stronach drogi. Dla ograniczenia tego zjawiska i umożliwienia migracji oraz wymiany pomiędzy populacjami przewidziano realizację przejść dla zwierząt. W Tabeli nr 6 (pkt. II.1) opisano szczegółowo kilometrą planowanych przejść, ich parametry oraz zidentyfikowano dla jakich gatunków zwierząt dedykowane będą poszczególne obiekty.

Identyfikowanie miejsc lokalizacji przejść dla zwierząt - ich rozmieszczenie, determinowane było przez zidentyfikowane na przebiegu drogi uwarunkowania faunistyczne, które wpłynęły na odległości pomiędzy poszczególnymi przejściami, zwłaszcza dla małych zwierząt (ssaków i herpetofauny). Za punkt wyjściowy przyjmowano także obecność (lub jej brak) dolin cieków wodnych z którymi można zespolic funkcję przejścia – cieki i ich wykształcone doliny jako liniowe struktury krajobrazowe kierunkują migrację zwierząt, a dodatkowo pozwalają na jednoczesne połączenie funkcji ekologicznych i hydrologicznych projektowanych obiektów inżynierskich. Jak wynika z dokumentacji, przeanalizowano również istniejące dokumenty planistyczne (m.in. MPZP). W efekcie, na przebiegu inwestycji wyznaczono szereg przejść dla małych zwierząt (w tym przepustów i mostów), których wzajemna odległość nie przekracza 2 km, a w wielu przypadkach jest mniejsza. Przejścia dla małych zwierząt (wyłączając duże obiekty mostowe i przejścia górne) zostały zaprojektowane w formie przepustów, gdzie obiekty o samodzielnej funkcji przejścia dla zwierząt (przejścia suche) będą posiadały w większości przekrój 2 m szer. x 2 m wys., natomiast przepusty łączące funkcje hydrologiczne i ekologiczne (przejścia dla małych zwierząt zespolone z ciekami) będą wyposażone w obustronne półki dla zwierząt o szer. min. 0,5 m.

W odniesieniu do zwierząt dużych i średnich, przy uwzględnieniu istniejącego zagospodarowania (skupisk zabudowy), dążono do zachowania ciągłości ekologicznej kompleksów leśnych po obu stronach trasy. W ramach analiz wyznaczono 4 obszary połączeń obszarów leśnych, tj. między miejscowościami: Herby i Pietrzaki, Pietrzaki i Trzepizury, Trzepizury i Ostrowy (Blachownia) oraz na południe od Blachowni z terenami po wschodniej stronie autostrady A1 (funkcjonujące obecnie za sprawą istniejącego pod A1 przejścia dla dużych zwierząt zespolonego z ciekiem). W ww. zidentyfikowanych rejonach połączeń ekologicznych przewidziano w ramach inwestycji realizację obiektów o funkcji przejść dla dużych zwierząt, o następujących parametrach:

- przejścia górne o szerokości min. 35 m,
- przejście dolne zespolone z ciekiem z powierzchniami dla zwierząt o szer. min. 7,5 m po obu stronach cieku i wysokością min. 5 m (współczynnik ciasnoty >1,5), których światło poziome obiektu (przy uwzględnieniu szerokości cieku) przekroczy 20 m,
- przejście dolne zespolone z ciekiem z powierzchniami dla zwierząt o szer. min. 4,5 m po obu stronach cieku i wysokością min. 5 m (współczynnik ciasnoty >1,5), którego światło poziome obiektu (przy uwzględnieniu szerokości cieku) przekroczy 11 m – analogicznie do przejścia Ppz25 pod autostradą A1.

Efektywność przejść dla zwierząt zależy również od odpowiednio dostosowanych elementów towarzyszących, takich jak wygradzenia, ekrany akustyczne, nasadzenia oraz osłony przeciwośnieniowe. Wobec powyższego w decyzji określono m.in. konieczność:

- wprowadzenia nasadzeń, mających na celu wkomponowanie przejść w otoczenie, maskowanie obiektów inżynierskich oraz zachowanie ciągłości strukturalnej i funkcjonalnej przecinanych przez drogę siedlisk i korytarzy ekologicznych,

- utworzenia mikrosiedlisk z użyciem karp korzeniowych, kłód i głazów, w celu zapewnienia dogodnych miejsc schronienia zwierząt.
- montażu ekranów przeciwośnieniowych (na obiektach, strefach najść oraz minimum 50 m poza ich granicami, w obu kierunkach). Ekran będzie miał wysokość 2,4 m i zostanie wybudowany w postaci np. drewnianych parkanów. Ekran należy połączyć szczelnie z ogrodzeniem ochronnym. Działania te mają na celu ograniczenie poziomu natężenia sztucznego oświetlenia (pochodzącego z ruchu pojazdów) na powierzchni przejść dla zwierząt.

Wysokość ekranów przeciwośnieniowych musi zapewniać pełną osłonę optyczną przed strumieniem światła emitowanego przez pojazdy. Montaż wyższych konstrukcji skuteczniej chroni przed zjawiskiem ośnienia dużych ssaków kopytnych i drapieżników (takich jak łось, jeleń czy wilk) spowodowanym przez ruch pojazdów. Wysoki ekran przeciwośnieniowy zapewnia bowiem izolację optyczną oraz tworzy ciągłą strefę głębokiego cienia świetlnego na dojeżdżających do obiektu, przez co zapewnione jest właściwe funkcjonowanie projektowanego przejścia i niezakłócona migracja. W związku z powyższym, w ramach ponownej oceny wskazano na konieczność weryfikacji parametrów oraz lokalizacji ekranów przeciwośnieniowych.

Dla zachowania ciągłości siedliskowej na przejściach górnych kluczowe jest zastosowanie minimalnej miąższości gruntu rodzimego na poziomie 1,0 m, w tym 0,3 m warstwy próchnicznej, co zagwarantuje optymalną retencję wilgoci oraz umożliwi trwałe ukorzenienie się nasadzonej roślinności.

W przypadku przejść dolnych zespolonych z ciekami wodnymi nakazano utrzymanie naturalnego koryta i stosowanie naturalnych elementów w celu stabilizacji skarp.

Wprowadzony zakaz stosowania kruszyw łamanych i naturalnych gruboziarnistych na pasach gruntowych (półkach) oraz wewnątrz przepustów wynika bezpośrednio ze specyfiki biologicznej małych ssaków, płazów i gadów. Ostre krawędzie kruszywa łamanego stwarzają niebezpieczeństwo urazów mechanicznych wśród zwierząt. Zastosowanie w tych miejscach wyrównanego gruntu rodzimego zapewni właściwy komfort poruszania się fauny i zagwarantuje skuteczność funkcjonalną projektowanych obiektów.

W celu utrzymania drożności obiektów pełniących funkcje przejść dla zwierząt, w przypadku stwierdzenia ich uszkodzeń, śladów obecności ludzi (np. śmieci) lub innych barier utrudniających zwierzętom swobodną migrację, a także uszkodzeń zieleni naprowadzającej, należy podejmować działania mające na celu przywrócenie ich funkcjonalności oraz odtwarzanie ww. zieleni.

Ww. warunki stanowią spójny system działań minimalizujących. Ich łączna realizacja pozwoli na zachowanie drożności regionalnych i lokalnych korytarzy ekologicznych, zredukuje do minimum efekt bariery oraz zapewni trwałość lokalnych populacji chronionych gatunków zwierząt w rejonie oddziaływania inwestycji.

W rejonach, gdzie spodziewana jest migracja płazów i małych ssaków zastosowane zostaną stałe ogrodzenia ochronno-naprowadzające do projektowanych przejść dla zwierząt (pkt. II.5). Wygradzenia należy wykonać ze stalowej siatki o oczkach nie większych niż 0,5 cm x 0,5 cm, o wysokości nad powierzchnią gruntu 50 cm z przewieszka o szerokości 10 cm (odgiętą w kierunku otaczającego terenu pod kątem 45-90°) i wkopanej w grunt na głębokość co najmniej 30 cm. Wolne końce siatki (czyli te, które nie łączą się z obiektem pełniącym funkcję przejścia dla zwierząt) należy zawinąć w kształt litery „U”, tak aby zawrócić migrujące płazy w kierunku przejścia. W uzupełnieniu ROŚ określono poszczególne wygradzenia

i przypisane im przejścia. Przy czym podkreślono, że dokładny przebieg ogrodzeń ochronno-naprowadzających, w tym rozwiązania konstrukcyjne połączeń z przepustami i obiektami zostaną ustalone dopiero na etapie sporządzania projektu budowlanego.

Na drogach poprzecznych i zjazdach stosowane będą stop-rynny (pkt. II.1.5b) – tunele z kratami wpadowymi, które pozwalają na bezpieczne przemieszczenie się małych zwierząt pod drogą - kiedy płaz lub inne małe zwierzę poruszając się wzdłuż płotka dotrze do prostopadle biegnącej drogi (np. serwisowej), może kontynuować swoją wędrówkę bez konieczności wychodzenia na powierzchnię jezdni i zmiany kierunku poruszania się. W przypadku sytuacji odwrotnej tj. jeżeli płaz znajdzie się na powierzchni drogi i wejdzie na kratę - wpadnie do tunelu, a po wyjściu z niego będzie przemieszczać się wzdłuż płotka naprowadzającego.

Elementy odwodnieniowe drogi należy konstruować w taki sposób, aby nie stanowiły pułapki czy utrudnień dla przemieszczających się zwierząt oraz nie ograniczały możliwości dojścia do przejścia. W pkt. II.6 określono więc, aby wszelkie obiekty związane z odwodnieniem czy podczyszczaniem ścieków lokalizowane były poza strefą dostępną dla zwierząt (za ogrodzeniem). W przypadku braku takiej możliwości będą one posiadały konstrukcję i elementy wyposażenia, umożliwiające samodzielne opuszczenie przez zwierzęta (tzw. elementy uciezkowe). W terenie możliwej migracji zwierząt nie będzie otwartych rowów o nachyleniu skarp powyżej 1: 2,5. Natomiast w sytuacji konieczności przecięcia powierzchni przejścia oraz strefy naprowadzającej zwierzęta przez rowy, rowy będą skanalizowane (rurociągiem), lub konstrukcja ich (wypłaszczone skarpy z pokryciem gruntowym) zapewni swobodną migrację fauny. Studnie i niecki wpadowe, separatory, osadniki itp. będą zlokalizowane pod powierzchnią gruntu lub wyposażone w szczelne pokrywy górne o możliwie najmniejszej liczbie otworów obsługowych, z włazem rewizyjnym.

W ramach inwestycji projektuje się wykorzystanie ekranów akustycznych pochłaniających, nie określono zatem w decyzji warunków określających ich sposób zabezpieczenia przed kolizjami z ornitofauną. W warunku pkt II.10 określono natomiast, że ekrany akustyczne muszą ściśle przylegać do gruntu - być szczelnie zamontowane, aby nie występowała wolna przestrzeń pomiędzy ekranem, a podłożem, co uniemożliwi przedostanie się drobnych zwierząt na drogę. Ponadto, nasadzenia w obrębie ekranów nakazano lokalizować po ich zewnętrznej stronie w celu uniknięcia ryzyka ich zasiedlenia przez ptaki i zwiększenia wówczas ryzyka ich kolizji z poruszającymi się pojazdami.

W ramach inwestycji wykonane zostanie obustronne ogrodzenie pasa drogowego, co przewidział inwestor zgodnie z ROŚ. Ogrodzenie zabezpieczy przed niekontrolowanym wtargnięciem ludzi i zwierząt na jezdnię (pkt.II.7). Wysokość ogrodzenia wyniesie 240 cm nad powierzchnią gruntu. Siatka zostanie zakopana pod powierzchnią ziemi na gł. min. 30 cm w celu stabilizacji jej dolnej krawędzi oraz uniemożliwienia jej podkopywania przez zwierzęta. Ponadto powinna posiadać zmienną wielkość oczek w zależności od wysokości: w strefie 0 – 50 cm n. p. t. wielkość oczek siatki: 2 cm x 15 cm, w strefie 51 – 105 cm n. p. t. wielkość oczek siatki: 5 cm x 15 cm, w strefie 106 – 240 cm n. p. t. wielkość oczek siatki: 15 cm x 15 cm. Furtki i bramy zostaną wyposażone w samozamykacze. Ogrodzenie szczelnie należy połączyć z czołami obiektów mostowych pełniących funkcję przejść dla zwierząt oraz ekranami przeciwoślennymi, a w przypadku przepustów ekologicznych poprowadzić nad czołem przepustu.

Realizacja oraz eksploatacja inwestycji w sposób, który nie spowoduje znaczących, negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze, wymaga zastosowania specjalistycznych działań, eliminujących lub minimalizujących poszczególne oddziaływania.

W pkt. III. nałożono warunki określające obowiązek prowadzenia monitoringu oraz jego wymagany zakres. Odpowiada on kluczowym działaniom minimalizującym, które będą zastosowane podczas realizacji przedsięwzięcia. Zapewni to uzyskanie odpowiedniej wiedzy o skuteczności, w tym długoterminowych skutkach podjętych działań, służących ochronie środowiska przyrodniczego.

Ponieważ jednym z najważniejszych działań ograniczających oddziaływanie drogi na środowisko przyrodnicze jest łagodzenie efektu bariery utrudniającej swobodne przemieszczanie się fauny, zgodnie z pkt. III.1 nałożono obowiązek prowadzenia monitoringu wykorzystania wszystkich przejść dla zwierząt oraz skuteczności urządzeń zapobiegających wtargnięciu zwierząt na drogę.

W decyzji określono również jakich kluczowych informacji powinien dostarczyć monitoring przejść dla zwierząt oraz jakie techniki prowadzenia badań należy wykorzystać w tym celu. Obecnie znane są specjalistom wypracowane, skuteczne metody prowadzenia obserwacji migrujących przez przejścia zwierząt, opisane zarówno w literaturze, jak i zweryfikowane podczas prac terenowych. Zastosowanie tych metod oraz prowadzenie badań monitoringowych przez zoologów specjalizujących się w dziedzinie teriologii i herpetologii, pozwoli na uzyskanie wiarygodnych informacji na temat wykorzystywania przejść przez faunę. Specjaliści ci będą mogli też zdecydować o ewentualnym zastosowaniu metod dodatkowych gromadzenia danych. Wynika to z faktu, że możliwości w tym zakresie stale się poszerzają, m.in. w związku z dostępem do nowych technologii. Nadzór odpowiednich specjalistów pozwoli zatem na dobór najskuteczniejszych metod pozyskiwania informacji o migrującej faunie, w zależności od sytuacji zastanej w terenie.

Monitoring musi również dotyczyć stanu wszystkich wykonanych nasadzeń, tak aby można było w razie potrzeby uzupełnić powstałe straty zieleni (pkt.III.1.5). Czas monitoringu roślinności określono na 3 lata. Tut. Organ wskazał dodatkowo, aby monitoring był wykonany przez specjalistę z dziedziny botaniki. Warunek ten służy zapewnieniu kontroli stanu zieleni, a w razie potrzeby skutecznemu wprowadzeniu działań zaradczych, specjalista będzie bowiem w stanie zdiagnozować powody ewentualnych strat zieleni i zalecić odpowiednie środki, aby uniknąć wypadania nasadzeń uzupełniających. Zaznaczono również, aby sadzonki, które zostały posadzone w ramach nasadzeń poprawkowych pielęgnować przez kolejne 3 lata, czyli przez pełny okres czasu potrzebny do uznania, że rośliny te przyjęły się trwale. Zgodnie z ROŚ w okresie gwarancyjnym Wykonawca zapewnia pełne uzupełnianie nasadzeń, które zostały zakwalifikowane jako nieudane. Pielęgnacja nasadzeń w zależności od potrzeb powinna obejmować: podlewanie, nawożenie, formowanie koron, zabezpieczanie przed uszkodzeniami mechanicznymi i uszkodzeniami powodowanymi przez zwierzęta.

Analizowana inwestycja nie koliduje z obiektami zabytkowymi znajdującymi się zarówno w rejestrze zabytków, jak również wpisanymi do gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków.

Zgodnie z danymi Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Katowicach Delegatura w Częstochowie na wskazanym terenie brak zewidencjonowanych stanowisk (obiektów) archeologicznych.

Zgodnie z Uchwałą nr VII/16/16/2025 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 23 czerwca 2025 r. w sprawie Audytu krajobrazowego województwa śląskiego, teren planowanej inwestycji zlokalizowany jest poza obszarami wskazanymi jako krajobrazy priorytetowe.

Jak wynika z ROŚ, inwestycja koliduje ze strefą K ochrony konserwatorskiej tj. z fragmentem zespołu fortyfikacji polowych z okresu II Wojny Światowej (rów przeciwczołgowy). Zgodnie z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązuje wymóg

zachowania rowu w terenie, w miarę możliwości uczynienie zatartych fragmentów oraz zakaz obsadzania skarp i dna rowu, a także ze strefą K ochrony konserwatorskiej tj. z drogą historyczną – tzw. „traktem napoleońskim”. Przedmiotowa droga stanowi obszar ochrony konserwatorskiej-krajobrazowej z elementami historycznych zadrzewień.

Zakres i formy ochrony zabytków oraz opieki nad nimi, zasady tworzenia krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami oraz finansowania prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytkach reguluje ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2024 r., poz. 1292 ze zm.).

Jak wynika z art. 82 ust. 2 ustawy oos, właściwy organ stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 4b, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

- 1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia,
- 2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,
- 3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

Po przeanalizowaniu całości materiału dowodowego, tut. organ stwierdził, że posiadane informacje dotyczące zakresu planowanego przedsięwzięcia wymagają uszczegółowienia. W pkt IV decyzji stwierdzono zatem obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia, w ramach postępowania w sprawie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10 ustawy oos. Ocena ta pozwoli zweryfikować i doszczegółwić m.in. kwestie związane z:

- przejściami dla zwierząt– w zakresie, m.in. lokalizacji, typów, parametrów (w tym szerokości górnych przejść) i sposobów ich zagospodarowania, w oparciu m.in. o ponowną inwentaryzację przyrodniczą,
- lokalizacją elementów odwodnienia (zbiorników retencyjnych, studni wpadowych itp.), w odniesieniu do przejść dla zwierząt, w tym w związku ze zbliżaniem się tych elementów w rejon tych obiektów,
- lokalizacją oświetlenia docelowego drogi, w odniesieniu do umiejscowienia przejść dla zwierząt,
- powierzchnią docelowej liczby/ powierzchni zieleni przeznaczonej do nasadzeń kompensacyjnych (m.in. osłonowej, jak i w obrębie przejść dla zwierząt),
- lokalizacją ekranów przeciwoślnieniowych na przejściach dla zwierząt, ich parametrów (w tym wysokości zapewniającej pełną osłonę optyczną przed strumieniem światła emitowanego przez pojazdy) i ostatecznego zasięgu,
- lokalizacją zapleczy budowy,
- odwodnieniem drogi, w tym w kontekście bezpieczeństwa dla małych zwierząt,

- ponowną inwentaryzacją pod kątem weryfikacji siedlisk płazów, w tym przeznaczonych do likwidacji, wpływem zamierzenia na batrachofaunę, w tym zakresem prac związanych z niszczeniem siedlisk oraz działań minimalizujących i kompensujących dla płazów (m.in. stop-rynnny, zbiorniki retencyjne udostępnione dla płazów i zbiorniki zastępcze dla tej grupy zwierząt), itd.,
- docelową lokalizacją stałych wygradzeń ochronno-naprowadzających i tymczasowych wygradzeń herpetologicznych, a także ogrodzenia drogowego, itd.,
- zakresem monitoringu przyrodniczego.

Celem przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisku jest odpowiednie dostosowanie planowanego przedsięwzięcia i środków minimalizujących jego oddziaływania do możliwie najbardziej aktualnego stanu środowiska.

W środowisku przyrodniczym zachodzą zmiany, zatem na potrzeby ponownej oceny oddziaływania na środowisko powinna zostać przeprowadzona ponowna inwentaryzacja przyrodnicza, która dostarczy informacji w zakresie ewentualnych zmian dotyczących, m.in. miejsca występowania cennych siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk i stanowisk chronionych gatunków roślin, grzybów i zwierząt. Podczas opracowywania projektu budowlanego mogą też wystąpić okoliczności o charakterze techniczno-budowlanym, których obecnie nie można przewidzieć, a które wpłyną, np. na niweletę czy lokalizację urządzeń ochrony środowiska, itd. Ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko pozwoli zatem zweryfikować i doprecyzować, m.in. umiejscowienie przewidzianych rozwiązań chroniących środowisko. Na etapie sporządzenia projektu budowlanego znane będą również zakresy szczegółowych prac na ciekach czy związanych z niszczeniem zbiorników wodnych stanowiących miejsca rozrodu płazów, zagospodarowania przejść dla zwierząt czy parametry i lokalizacja oświetlenia drogowego, itd.

Biorąc pod uwagę powyższe tutaj organ uznał za zasadne nałożenie obowiązku oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko w pkt IV decyzji. Ocena ta powinna kompleksowo obejmować ponowną weryfikację stanu środowiska i oddziaływania inwestycji na poszczególne jego komponenty w oparciu o założenia projektowe.

Z uwagi na znaczną odległość od granicy kraju (ok. 95 km) oraz ograniczenie zasięgu oddziaływania do bezpośredniego sąsiedztwa przebudowywanego odcinka układu drogowego, nie ma ryzyka wystąpienia oddziaływania transgranicznego i wobec powyższego nie istnieje konieczność przeprowadzania postępowania transgranicznego.

Inwestor działając przez pełnomocnika przy wniosku o wydanie decyzji złożył do tutaj organu wnioski o nadanie niniejszej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 108 § 1 Kpa decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. Katalog przesłanek uzasadniających nadanie decyzji nieostatecznej rygoru natychmiastowej wykonalności jest zamknięty, a zatem jedynie wzgląd na dobra i wartości określone w wyżej przywołanym art. 108 § 1 Kpa zobowiązuje organ administracji publicznej do nadania decyzji takiego rygoru. Rygor natychmiastowej wykonalności może być nadany decyzji zarówno w chwili jej wydania, jak i po jej wydaniu, w formie postanowienia (art. 108 § 2 Kpa).

Jako uzasadnienie wniosku o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności wskazano spełnienie przesłanki wynikającej z przepisów Kpa, a mianowicie ważny interes społeczny.

Budowa Obwodnicy Blachowni i Herb w ciągu drogi krajowej nr 46, stanowi zadanie priorytetowe w ramach „Programu budowy 100 obwodnic”. Program budowy 100 obwodnic ma na celu poprawienie bezpieczeństwa na drogach, wyprowadzenie ruchu z zatłoczonych miast, czystsze powietrze, mniejszy hałas, a także poprawę przepustowości sieci drogowej. Ministerstwo Infrastruktury opracowało plan, według którego w latach 2020 - 2030 w Polsce ma powstać 100 obwodnic o łącznej długości około 820 km. Program zakłada powstanie dróg o najlepszych parametrach technicznych, uwzględnione zostaną urządzenia bezpieczeństwa ruchu, pozwalające także na bezpieczny ruch pieszych. Przy wyborze lokalizacji inwestycji zostały uwzględnione aspekty organizacji ruchu, takie jak natężenie ruchu, przepustowość czy ilość ruchu ciężkiego, a także bezpieczeństwa, takie jak poziom wypadkowości i liczba ofiar wypadków.

Istniejący odcinek DK 46 od m. Herby do Miasta Częstochowa przebiega w ponad 50% przez tereny zabudowane. Budynki mieszkalne w miejscowościach Herby, Pietrzaki, Trzepizury, Ostrowy, Wyrazów znajdują się stosunkowo blisko krawędzi jezdni. Równolegle do drogi krajowej przebiega linia kolejowa nr 61 wzdłuż której rozlokowane są przejazdy kolejowe w poziomie terenu, gdzie przy każdorazowym zamknięciu rogatek tworzą się zatory zarówno na drodze krajowej jak i na drogach krzyżujących się z DK46. W rezultacie wzrastający ruch na istniejącej jezdni powoduje wydłużenie czasu przejazdu tym odcinkiem, negatywnie oddziałuje na mieszkańców w związku z hałasem, obniżonym poziomem bezpieczeństwa oraz drganiami.

Celem planowanej inwestycji jest:

- zmniejszenie ruchu kołowego w miejscowości Herby i Blachownia,
- poprawa jakości życia mieszkańców poprzez ograniczenie ruchu tranzytowego na istniejącej drodze DK46,
- korzyści makroekonomiczne: zmniejszenie kosztów społecznych związanych z oszczędnościami paliw napędowych, czasu podróży, zmniejszenie kosztów leczenia ofiar wypadków,
- stworzenie bezpiecznego nowego odcinka trasy drogowej zapewniającego wysoki komfort ruchu drogowego o dużych prędkościach oraz dużej swobodzie ruchu przy wzroście bezpieczeństwa ruchu,
- wzrost zainteresowania inwestycjami w rejonie drogi głównej ruchu przyspieszonego.

Budowa nowego przebiegu drogi krajowej nr 46 wpłynie pozytywnie na środowisko poprzez przejście znacznej części ruchu, który w chwili obecnej porusza się po drodze krajowej nr 46. Spowoduje to poprawę klimatu akustycznego, bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz zmniejszenie zanieczyszczenia powietrza na terenach znajdujących się w pobliżu tej drogi. Zastosowanie nowoczesnej nawierzchni, poprawa płynności ruchu oraz zastosowanie dodatkowych zabezpieczeń w postaci: ekranów akustycznych, przejść dla zwierząt, nasadzeń zieleni oraz systemu odprowadzania wód opadowych przyczyni się do zmniejszenia uciążliwości drogi dla środowiska. Inwestycja polepszy warunki bezpieczeństwa zarówno dla ruchu tranzytowego, jak i lokalnego.

Po przeanalizowaniu treści wniosku i biorąc powyższe pod uwagę organ uznał, że wniosek inwestora spełnia przesłanki art. 108 § 1 Kpa ważnego interesu społecznego i postanowił jak w sentencji (pkt VII).

Należy podkreślić, że nadanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rygoru natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 108 Kpa nie jest jednoznaczne ze stwierdzeniem jej ostateczności. Uzyskanie przez inwestora decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach z rygiem natychmiastowej wykonalności na realizację inwestycji, nie ogranicza prawa stron do skarżenia decyzji i weryfikacji jej prawidłowości przez organ odwoławczy.

Uwzględniając powyższe uzasadnienie stwierdzono jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji (art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa).

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127a § 1 Kpa). Z dniem doręczenia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 2 Kpa). Skutkiem zrzeczenia się odwołania jest niemożność zaskarżenia decyzji do organu odwoławczego i wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli jest zgodna z żądaniem wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania (art. 130 § 4 Kpa).

Zgodnie z art. 57 § 5 pkt 2 Kpa w przypadku wnoszenia odwołania w drodze przesyłki pocztowej czynność ta będzie skuteczna poprzez jej nadanie wyłącznie w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (tj. w placówce Poczty Polskiej S.A.) albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej albo państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Nadanie pisma w placówce innego operatora będzie skuteczne o ile zostanie ono doręczone przed upływem terminu na jego złożenie.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
dr Mirosława Mierczyk-Sawicka
/podpisano elektronicznie/

Załącznik do decyzji:

1. Charakterystyka przedsięwzięcia

Otrzymuje:

1. Pełnomocnik inwestora
2. WOOS aa

Do wiadomości: (zgodnie z art. 74 ust. 4 oraz 86a ustawy oos)

1. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Częstochowie.
2. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu.
3. Marszałek Województwa Śląskiego.
4. Starosta Lubliniecki.
5. Starosta Częstochowski.

Zwolniono od uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie decyzji ooś - zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1154 ze zm.)